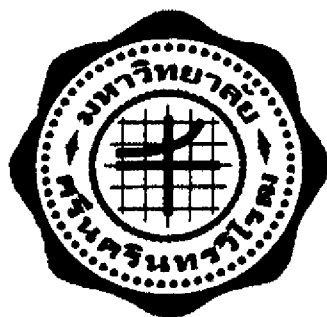

รายงานวิจัย

เรื่อง

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชันต่างๆ ในเขต

กรุงเทพมหานคร

LEISURE PARTICIPATION PATTERNS OF EACH
GENERATION IN BANGKOK

โดย

อาจารย์สราวุธ ชัยวิจิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์

ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายงานวิจัย

เรื่อง

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชันต่างๆในเขต

กรุงเทพมหานคร

LEISURE PARTICIPATION PATTERNS OF EACH
GENERATION IN BANGKOK

โดย

อาจารย์สราวุธ ชัยวิจิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณเงินรายได้

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553)

กรกฎาคม 2555

ชื่อโครงการวิจัย รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร
หัวหน้าโครงการวิจัย นายสราวุธ ชัยวิจิต
ผู้ร่วมวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์
 อาจารย์ประจำภาควิชาสันทนการ คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาเจนเนอร์ชั้นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร 4) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจนเนอร์ชั้นกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนเจนเนอร์ชั้นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เมบี้บูมเมอร์ส(Baby Boomers) อายุระหว่าง 16-33 ปี เจนเนอร์ชั้นเอ็กซ์(Generation X) อายุระหว่าง 34-45 ปี เจนเนอร์ชั้นวาย(Generation Y) อายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไปจำนวน 405 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้น(Multi Stage) โดยมีลำดับดังนี้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามแบบสะดวก (Convenience Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครค่าดัชนีของความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence)อยู่ในช่วง 0.6-1 โดยใช้สูตรของ American จากนั้น นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีวัดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.80 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) และสัมประสิทธิ์แกรมเมอร์ส วี (Cramer's V) เปรียบเทียบพหุคูณ (multiple comparison) โดยใช้วิธี LSD (least significant difference)

ผลการวิจัยพบว่า :-1)จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน และเจนเนอร์ชั้นในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ดู

โทรทัศน์ รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้องเพลง/ เล่นดนตรี รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ พบปะสังสรรค์รูปแบบกิจกรรม กีฬาและสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือออกกำลังกาย 2) ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความ คิดเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานครทุก ปัจจัยมีผลต่อรูปแบบ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความปลอดภัยมีผลต่อ รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความชอบ ปัจจัย เรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความพร้อมทางร่างกาย ปัจจัยเรื่องการให้บริการ และปัจจัยเรื่อง ความพร้อมทางจิตใจ ตามลำดับ 3) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขต กรุงเทพมหานครกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าทุกรูปการเข้าร่วม การใช้เวลาว่างแบบมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) เมื่อวิเคราะห์ความ แปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้า ร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เจเนอเรชั่นพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจเนอเรชั่นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง โดยรวมแตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ

**TITLE LEISURE PARTICIPATION PATTERNS OF EACH GENERATION IN
BANGKOK**

**AUTHOR SARAVUDH CHAIVICHIT
CHAIRAJE SAIPHANT**

AN ABSTRACT

The Purposes of this study were 1) to study leisure participation patterns of each generation. 2) to study factors that affect on leisure participation patterns of each generation in Bangkok. 3) to study the relationship between generations and leisure participation patterns of people who live in Bangkok. and 4) to compare attitudes and factors that affect on leisure participation patterns in Bangkok. Samples of this study were 405 people in each generation who live in Bangkok. including generation of baby boomers (16 – 33 years old), generation X (34 -45 years old), and generation Y (up to 46 years old). They were selected by multi stage sampling including sample random sampling, quota sampling and stratified random sampling.

The research instrument in this study was the questionnaire of leisure Participation Patterns of each generation in Bangkok. The validity of questionnaire was 0.6 – 1 by Index of Congruence method and reliability was 0.8 by Cronbarch alpha – coefficient. Data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, chi-square, Carmer's V coefficient, and least significant difference (LSD) for multi comparisons the data. Finding were found that.

1. The percentage of sample was classified according to the leisure participation patterns and generations home - based activity. The most home based activity pattern was watching television. The most creative pattern was sing a song and music. The most outdoor activity was meet and socialized. The most sport and health related pattern was exercise.

2. The attitude of samples showed that the most factors affect on leisure participation patterns were safety, preference, transportation and body readiness, service and mind readiness respectively.

3. The relationship between each generation and leisure participation patterns in Bangkok indicated all of leisure participation patterns were statistical correlation significance at 0.5

4. LSD analysis showed that each generation had no different attitude in factors affected on leisure participation patterns.

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับทุนอุดหนุนจากคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีงบประมาณ 2553 ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์จุฑามาศ เทพชัยศรี รองคณบดีฝ่ายวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อนี้ รองคณบดีฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพการศึกษา ที่ให้คำปรึกษา และคำแนะนำทางด้านวิชาการแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ตั้งตั้งจงพจน์ อาจารย์ ดร.สุนนรติ นิ่มเนติพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง อาจารย์ ว่าที่ร้อยตรีศักดิ์ภัทร์ เกลิมพุดพิงศ์ อาจารย์วณิชพงศ์ เบญจพงศ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ความช่วยเหลือตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัยให้มีความสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ตั้งตั้งจงพจน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณีวี ขวัญบุญจันทร์ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและคอยเป็นกำลังใจรวมทั้งการสนับสนุนความคิดในการศึกษาและการดำเนินชีวิตอย่างดี ท้ายที่สุดนี้ คุณค่าประโยชน์ และความดีอันเนื่องมาจากวิจัยฉบับนี้ ขอบมอบแด่ คุณแม่ พี่สาว ตลอดทั้งญาติพี่น้อง และทุกคนที่คอยให้กำลังใจช่วยเหลือสนับสนุนด้วยดีตลอดมา

อาจารย์สราวุธ ชัยวิจิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์
ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

ประกาศคุณูปการ

บทคัดย่อ

บทที่ 1 บทนำ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

ขอบเขตของโครงการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามการวิจัย

ผลที่ได้รับ

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายการใช้เวลาว่าง

แนวคิดของการใช้เวลาว่าง

การเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

โปรแกรมการให้บริการของหน่วยงานบริการการใช้เวลาว่าง

ประเภทของโปรแกรมการให้บริการการใช้เวลาว่าง

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศ

1

2

3

3

5

6

7

7

8

8

10

13

14

15

17

21

21

24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	26
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	26
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	64
สรุปผลการวิจัย	68
อภิปรายผลการวิจัย	74
ข้อเสนอแนะ	83
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	84
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	89
ประวัติผู้วิจัย	107

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และเจนอเรชั่น	35
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา และเจนอเรชั่น	36
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเงินค่าใช้จ่ายรายเดือน และเจนอเรชั่น	37
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่ และเจนอเรชั่น	38
5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน และเจนอเรชั่น	39
6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ และเจนอเรชั่น	40
7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ และเจนอเรชั่น	42
8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และเจนอเรชั่น	44
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัย ที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง และเจนอเรชั่น	46
10 ความสัมพันธ์ระหว่างเจนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน	47
11 ความสัมพันธ์ระหว่างเจนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์	50
12 ความสัมพันธ์ระหว่างเจนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่	51
13 ความสัมพันธ์ระหว่างเจนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ	53
14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัย ที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำแนกตามเจนอเรชั่น	55
15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม การใช้เวลาว่างเรื่องความชอบ ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD	58
16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม การใช้เวลาว่างเรื่องญาติ พี่น้อง และเพื่อน ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD	59
17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม การใช้เวลาว่างเรื่องค่าใช้จ่าย ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องวันปกติ ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนเอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD	60
19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องสถานที่ประกอบกิจกรรม ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนเอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD	61
20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องความปลอดภัย ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนเอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD	62
21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องความพร้อมทางจิตใจ ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนเอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD	62
22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องความพร้อมทางร่างกาย ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนเอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD	63

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 ประเภทของโปรแกรมการให้บริการในองค์กรการใช้เวลาว่าง	16
2 แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะของแต่ละกลุ่มคนในเจนเอเรชั่น	21

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์ทุกวันนี้ นอกจากแสวงหาทรัพยากรทางวัตถุที่เป็นรูปธรรมเพื่อมาเป็นสมบัติของตัวเองแล้ว มนุษย์ยังต้องการแสวงหาการพักผ่อนหย่อนใจในรูปแบบของกิจกรรมนันทนาการและการใช้เวลาว่างสำหรับตนเอง กิจกรรมนันทนาการ และการใช้เวลาว่างถือว่าเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ทั้งนี้เพราะว่า กิจกรรมนันทนาการและการใช้เวลาว่างสามารถเป็นสื่อในการพัฒนาความเจริญเติบโตทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของประชาชน กิจกรรมนันทนาการ การใช้เวลาว่างมีส่วนช่วยในการส่งเสริมพัฒนาชุมชนและสังคมในด้านคุณภาพชีวิตจากช่วงเวลาว่างหรือเวลาอิสระ กิจกรรมการใช้เวลาว่างส่งเสริมให้บุคคลและชุมชนได้มีส่วนร่วมกันทำกิจกรรมกลุ่มที่มีความน่าสนใจหรือสนองความต้องการร่วมกัน ส่งผลต่อการพัฒนามนุษย์สัมพันธ์ โดยการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ กิจกรรมนันทนาการ และการใช้เวลาว่างช่วยเหลือคนในด้านการส่งเสริมการสร้างประสบการณ์ชีวิต และสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ให้แก่บุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างมาก มนุษย์จึงต้องการทรัพยากรนันทนาการและการใช้เวลาว่างเพื่อช่วยให้เกิดการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อตน บุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (ธงชัย พงสาลีรัตน์, 2546: 1)

กิจกรรมนันทนาการ และการใช้เวลาว่างยังเป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการในการออกกำลังกายของเยาวชน เป็นการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ไม่ตกเป็นทาสของสิ่งเสพติดทั้งหลายและอบายมุขต่างๆ ทำให้เยาวชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีคุณภาพ เป็นพลเมืองดีในสังคม และเป็นประชาชนที่ดีของประเทศ การที่เยาวชนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสใช้กิจกรรมนันทนาการ และการใช้เวลาว่างนอกจากเพื่อความสนุกสนาน และเป็นการพัฒนาจิตใจแล้ว ยังเป็นการสร้างการยอมรับซึ่งกันและกัน รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตาม รวมทั้งสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมของหมู่คณะได้ดีขึ้น (คารณีย์ ศรีสวัสดิ์กุล, 2546: 46)

อีกทั้งการใช้เวลาว่างอย่างเกิดประโยชน์ จะเป็นการสร้างความผูกพันให้เกิดขึ้นในครอบครัว และสังคม ทำให้บุคคลต่างๆ ได้รับการผ่อนคลาย หรือการเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาตนเองในการเข้าร่วมกับสังคม มีการออกกำลังกายอย่างอิสระตามความคิดสร้างสรรค์แห่งตน ซึ่งการใช้เวลาว่างนี้ เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์และสร้างเสริมให้เกิดขึ้นในตัวเอง นอกจากนี้การใช้เวลาว่างถือว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อสถานภาพสิทธิมนุษยชน และความต้องการของมนุษย์ในทุกๆ ด้าน (Cushman; Laidler; & Zuzanek, 1996 : 1)

โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นที่จะสำรวจรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชันต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร และได้มีนักพฤกษศาสตร์และนักวิชาการได้แบ่งวัยของคนออกเป็นเจนเนอเรชัน ได้ 3 เจเนอเรชันที่มีความแตกต่างกัน คือ เจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ส (Baby Boomers) เจเนอเรชันเอ็กซ์ (Generation X) และ เจเนอเรชันวาย (Generation Y) (รัชฎา อติสนธิสกุล และ อ้อยอุมา รุ่งเรือง, 2548) โดยแต่ละเจนเนอเรชัน มีความแตกต่างทางด้านช่วงอายุเป็นตัวกำหนด และในแต่ละเจนเนอเรชันจะมีทัศนคติ มุมมอง ทักษะ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน และมีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันด้วย (Zemke, 2000) ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการสำรวจจำนวนประชากรในวัยทำงานโดยประมาณมี 76 ล้านคน แบ่งเป็นกลุ่มคนที่อยู่ในเจนเนอเรชันเบบี้บูมส์ ร้อยละ 50.00 (38 ล้านคน) เจเนอเรชันเอ็กซ์ ร้อยละ 25.00 (19 ล้านคน) เจเนอเรชันวายร้อยละ 25.00 (19 ล้านคน) (ณัฐวุฒิ ศรีงาม, 2540) แต่สำหรับในประเทศไทยโดยการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ(2548) มีจำนวนประชากรที่จัดอยู่ในกลุ่มของเจนเนอเรชัน 3 เจเนอเรชัน โดยประมาณ 46 ล้านคน ซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มคนใน เจเนอเรชันเบบี้บูมส์ ร้อยละ 22 .00 (10 ล้านคน) เจเนอเรชันเอ็กซ์ ร้อยละ 35.00 (16 ล้านคน) และ เจเนอเรชันวาย ร้อยละ 43.00 (19 ล้านคน)

จากการสำรวจโดยสถาบันวิจัยประชากร และสังคม ของมหาวิทยาลัยมหิดล (2546) กล่าวว่า ในอีก 20 ปี ข้างหน้าคือ ใน พ.ศ. 2566 จะมีประชากรไทยรวม 69.9 ล้านคน โดยมีส่วนประกอบของคน อายุ น้อยกว่า 15 ปี ร้อยละ 17.8 (12.5 ล้านคน) ช่วงอายุ 15-59 ปี ร้อยละ 62.5 (43.7 ล้านคน) ช่วงอายุ 60-79 ปี ร้อยละ 17.2 (12.0 ล้านคน) อายุ 80 ปีขึ้นไป ร้อยละ 2.5 (1.8 ล้านคน)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการใช้เวลาว่างนั้นทำให้เกิดประโยชน์กับผู้เข้าร่วมอย่างมากมาถ้าวางแผนการจัด โปรแกรมการใช้เวลาว่างทราบถึงความต้องการของเจนเนอเรชันต่างๆที่มีความแตกต่างกันทางด้าน ช่วงอายุเป็นตัวกำหนด และในแต่ละเจนเนอเรชันจะมีทัศนคติ มุมมอง ทักษะ และประสบการณ์ที่แตกต่าง กัน และมีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันแล้วจะทำให้ผู้เข้าร่วม โปรแกรมการใช้เวลาว่างเกิดความพึงพอใจ ตามที่ตนเองได้ปรารถนาไว้ ฉะนั้นหน่วยงานนั้นหนนาการหรือหน่วยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการใช้เวลา ว่างจำเป็นต้องมีการรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครให้ เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการรูปแบบกิจกรรมการใช้เวลาว่างต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษารูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์โครงการวิจัยวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจนเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจนเนอเรชั่นกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนเจนเนอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เบบี้บูมเมอร์ส(Baby Boomers) เจเนอเรชั่นเอ็กซ์(Generation X) เจเนอเรชั่นวาย(Generation Y)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนเจนเนอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เบบี้บูมเมอร์ส(Baby Boomers) เจเนอเรชั่นเอ็กซ์(Generation X) เจเนอเรชั่นวาย(Generation Y) มีอายุระหว่าง 16-64 ปี ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามานะ (กัลยา. 2546 อ้างอิงจาก Yamana. 1973) โดยการกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% หรือยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 จำนวน 400 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ประชาชนเจนเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 16-64 ปี โดยแบ่งเป็น 3 เจเนอเรชั่น ได้แก่ เจเนอเรชั่นวาย เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเบบี้บูมเมอร์ส

ตัวแปรตาม (dependent Variables) ประกอบไปด้วย

1. รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง สร้างโดย สายวันต์ รุ่งสุกรี (2548) มีดังนี้

1.1 รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน หมายถึงกิจกรรมที่มีบ้านเป็นสถานที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ดูโทรทัศน์ ดูวิดีโอ / วิดีโอ ฟังวิทยุ / เทป / ซีดี เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / อินเทอร์เน็ต ทำงานอดิเรก อ่านหนังสือ ทำอาหาร ทำสวน และอื่นๆ

1.2 รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ หมายถึงกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่ม และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น ร้องเพลง / เล่นดนตรี วาดรูป แกะสลัก ถ่ายภาพ เย็บปัก เดินร่ำ และอื่นๆ

1.3 รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ หมายถึงกิจกรรมที่ปฏิบัติตามสถานที่ต่างๆ เช่น พบปะสังสรรค์ ชมภาพยนตร์ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า ทานอาหารนอกบ้าน ชมคอนเสิร์ต เยี่ยมญาติ / เพื่อน พักผ่อนนอกสถานที่ (Picnic) ชมการแข่งขันกีฬา เล่นกีฬา เรียนกิจกรรมพิเศษ ไปห้องสมุด ไปเที่ยวต่างจังหวัด นั่งสมาธิ ทำบุญ และอื่นๆ

1.4 รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ หมายถึงกิจกรรมที่แสดงออกทางร่างกาย เสริมสร้างความแข็งแรงและสุขภาพ เช่น ฟุตบอล แบดมินตัน บาสเกตบอล วูตว๊ว โบว์ลิ่ง เทนนิส เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล กอล์ฟ วิ่ง (Jogging) แอโรบิก (Aerobic) นวดแผนโบราณ ออกกำลังกาย (Fitness Center) โยคะ (Yoga) อบไอน้ำ (Sauna) นวดน้ำมัน (Spa) และอื่นๆ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ประกอบด้วย

- 2.1 ความสะดวกในการเดินทาง
- 2.2 ความชอบ
- 2.3 ญาติ พี่น้อง และเพื่อน
- 2.4 ค่าใช้จ่าย
- 2.5 วันปกติ
- 2.6 วันหยุดสุดสัปดาห์/ วันหยุดพิเศษ
- 2.7 เวลาในการเข้าร่วม
- 2.8 ระยะทาง/ ระยะเวลาในการเดินทาง
- 2.9 สภาพภูมิอากาศ
- 2.10 สถานที่ประกอบกิจกรรม
- 2.11 ความปลอดภัย
- 2.12 ความพร้อมทางจิตใจ
- 2.13 ความพร้อมทางร่างกาย
- 2.14 ราคาอุปกรณ์
- 2.15 การให้บริการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการใช้เวลาว่าง หมายถึง

1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน หมายถึง กิจกรรมที่มีบ้านเป็นสถานที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ดูโทรทัศน์ ดูวิดีโอ / วิดีโอ ฟังวิทยุ / เทป / ซีดี เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / อินเทอร์เน็ตทำงานอดิเรก อ่านหนังสือ ทำอาหาร ทำสวน และอื่นๆ

2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ หมายถึง กิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่ม และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น ร้องเพลง / เล่นดนตรี วาดรูป แกะสลัก ถ่ายภาพ เย็บปักถักร้อย และอื่นๆ

3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ หมายถึง กิจกรรมที่ปฏิบัติตามสถานที่ต่างๆ เช่น พบปะสังสรรค์ ชมภาพยนตร์ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า ทานอาหารนอกบ้าน ชมคอนเสิร์ต เยี่ยมญาติ / เพื่อน พักผ่อนนอกสถานที่ (Picnic) ชมการแข่งขันกีฬา เล่นกีฬา เรียนกิจกรรมพิเศษ ไปห้องสมุด ไปเที่ยวต่างจังหวัด นั่งสมาธิ ทำบุญ และอื่นๆ

4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมที่แสดงออกทางร่างกาย เสริมสร้างความแข็งแรงและสุขภาพ เช่น ฟุตบอล แบดมินตัน บาสเกตบอล วัยน้ำ โบว์ลิ่ง เทนนิส เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล กอล์ฟ วิ่ง (Jogging) แอโรบิก (Aerobic) นวดแผนโบราณ ออกกำลังกาย (Fitness Center) โยคะ (Yoga) อบไอน้ำ (Sauna) นวดน้ำมัน (Spa) และอื่นๆ

5. เจเนอเรชัน หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความแตกต่างกันในแต่ละช่วงอายุและรูปแบบการดำเนินชีวิต มีประสบการณ์ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับอิทธิพล และสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างช่วงปีที่เขาเกิดและเติบโต อีกทั้งยังมีความต้องการ และความคาดหวัง ในรูปแบบการใช้เวลาว่างที่แตกต่างกัน ประกอบด้วย

5.1 เบบี้บูมเมอร์ส(Baby Boomers) หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เกิดระหว่างปี ค.ศ.1946-1964 (พ.ศ.2489-2507)มีอายุระหว่าง 46-64 ปีให้ความสำคัญในความสำเร็จของชีวิตการทำงาน ยึดมั่นในอุดมการณ์

5.2 เจเนอเรชันเอ็กซ์(Generation X) หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เกิดระหว่างปี ค.ศ. 1965-1976 (พ.ศ.2508-2519)มีอายุระหว่าง 34-45 ปี ให้ความสำคัญกับเวลาส่วนตัว และครอบครัว มีความเชื่อมั่น และช่างสงสัย

5.3 เจเนอเรชันวาย(Generation Y) หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เกิดระหว่างปี ค.ศ.1977-1994 (พ.ศ.2520-2537) มีอายุระหว่าง 16-33 ปี ในสหรัฐอเมริกา นักวิชาการได้ศึกษา และให้คำจำกัดความ รวมทั้งคุณลักษณะของกลุ่มคนในเจเนอเรชันวาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
3. เจนเนอร์ชั้นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่
4. เจนเนอร์ชั้นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่

ผลที่ได้รับ

1. ทราบถึงรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
2. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ทราบถึงเจนเนอร์ชั้นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร
4. ทราบถึงความคิดเห็นของเจนเนอร์ชั้นต่างๆกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสารประกอบการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และรวบรวม มีดังต่อไปนี้

1. ความหมายการใช้เวลาว่าง
2. แนวคิดของการใช้เวลาว่าง
3. การเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง (Leisure Participation)
4. โปรแกรมการให้บริการของหน่วยงานบริการการใช้เวลาว่าง
5. ประเภทของโปรแกรมการให้บริการการใช้เวลาว่าง
6. รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง (Leisure Participation Patterns)
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายการใช้เวลาว่าง

จากความหมายคำว่า เวลาว่าง (Leisure) มาจากภาษาละตินคือ Leisure แปลว่าการได้รับอนุญาต อีสระจากการทำงานหรือหน้าที่ นอกเหนือจากงานประจำมีอิสระที่จะทำอะไรตามใจปรารถนาภาษาฝรั่งเศส แฝงมาจากคำว่า Loisir หมายถึง เวลาว่างและภาษาอังกฤษ License ได้รับอนุญาตจากสาธารณชน รวมทั้งคำว่า Liberty ซึ่งหมายถึง การเลือกอย่างอิสระในยุคอารยธรรมกรีกและโรมัน ศัพท์คำว่า Scolae หรือ Skole มีความหมายว่า “Leisure” เวลาว่างซึ่งในภาษาอังกฤษใช้คำว่า School หรือ Scholar ซึ่งความหมายเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเวลาว่างและการศึกษาในโรงเรียน เช่นเดียวกับคำว่า Lycee ภาษาฝรั่งเศส หมายถึง โรงเรียนเป็นรากศัพท์ที่มีความหมายในเรื่องของการศึกษาและเวลาว่าง (สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ. 2547:7) เวลาว่าง มี 2 ลักษณะคือ เวลาว่างที่แท้จริง (True Leisure) หมายถึง เวลาว่างที่เป็นเวลาอิสระ โดยแท้จริงไม่ถูกบังคับหรืออยู่ภายใต้กฎข้อบังคับใด และกิจกรรมที่กระทำทุกอย่างเป็นไปได้โดยสมัครใจ และเวลาว่างเชิงบังคับ (Enforced Leisure) หมายถึง เวลาว่างที่ถูกจำกัดไม่ให้กระทำการกิจกรรมใดๆ ได้ตามใจชอบ หรือเป็นเวลาว่างที่มนุษย์ไม่ประสงค์จะมี เช่น เวลาว่างขณะที่เกิดเจ็บป่วย หรือเวลาว่างของบุคคลที่อยู่ในภาวะตกงาน หรือเวลาว่างของคนเกษียณอายุจากงานราชการ (สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ. 2546ก:65) โดย สมบัติ กาญจนกิจ (2535: 28) มีแนวคิด 5 ความหมายของเวลาว่าง (Leisure) ที่ทำให้ขยายความเข้าใจคือ

1. เวลาว่าง คือ เวลาที่ไม่ทำงาน
2. เวลาว่าง คือ หน้าที่ของสังคมชนชั้น
3. เวลาว่าง คือ กิจกรรมที่กระทำในช่วงเวลาว่าง
4. เวลาว่าง คือ เวลาอิสระ
5. เวลาว่าง คือ วิถีชีวิต หรือสภาพที่เกิดขึ้นที่ต้องการให้บุคคลประสบความสำเร็จเท่าที่เขา

ต้องการได้

นอกจากนี้ได้อ่านนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้คำนิยามความหมายที่มีความคลึง และแตกต่างกันออกไปหลายท่านเกี่ยวกับคำว่า “เวลาว่าง (Leisure)” ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้คือ

เคลลี (Kelly. 1982 : 8) ได้กล่าวว่า เวลาว่าง คือกิจกรรมที่เลือกอย่างอิสระ และนำมาซึ่งความพึงพอใจ ซึ่ง Kelly ได้มีการจำแนกการใช้เวลาว่างออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. การใช้เวลาว่างแบบไม่มีเงื่อนไข (Unconditional Leisure) คือ การเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งทำในเวลาว่าง ซึ่งมาจากความพึงพอใจของตนเอง เช่น กิจกรรมที่แสดงความคิดสร้างสรรค์

2. การใช้เวลาว่างแบบคืนสภาพ (Recuperative Leisure) คือ การทำกิจกรรมเพื่อที่จะทดแทนการสูญเสียสิ่งต่างๆ จากความรู้สึก เช่น การดูโทรทัศน์เพื่อผ่อนคลายจากการเรียนหนังสือ

3. การใช้เวลาว่างแบบสัมพันธ์ (Relation Leisure) คือ การทำกิจกรรมที่จะสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งรอบตัว กับคนอื่น ๆ เช่น การไปเล่นฟุตบอลกับเพื่อน ๆ ไปเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ กับครอบครัว

4. การใช้เวลาว่างแบบกำหนดบทบาท (Role - Determined Leisure) คือ กิจกรรมที่ทำตามหน้าที่เพื่อให้ผู้อื่นเกิดความรู้สึกพึงพอใจ เช่น หัวหน้างานจัดงานเลี้ยงให้กับพนักงาน ในบริษัท

นูลินเกอร์ (Neulinger. 1981: 89) นักจิตวิทยาชาวอเมริกา ได้พัฒนา กระบวนทัศน์ (Paradigm) เพื่ออธิบายถึงคำว่าเวลาว่าง โดยให้ความสำคัญถึงปัจจัยที่จะทำให้เป็น เวลาว่าง และไม่เป็นเวลาว่าง ทฤษฎีนี้ชื่อว่า Neulinger's Theory ซึ่งจะแบ่งเป็น 6 ด้าน

1. การใช้เวลาว่างอย่างแท้จริง (Pure Leisure) คือ กิจกรรมที่เลือกกระทำเพื่อตัวเอง มีอิสระจากการบังคับภายนอกและนำมาสู่การตอบแทนที่มีคุณค่า

2. การทำงานในเวลาว่าง (Leisure - Work) คือกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ที่กว้างขวางมีอิสระในการเลือกตั้งจากเหตุผลภายนอกและภายใน กิจกรรมไม่เพียงแต่เป็นที่พอใจ แต่ยังมีผลตอบแทน เช่น การตกแต่งเครื่องเรือนโบราณ การทำสวน ข้อเด่นก็คือ จะเลิกทำกิจกรรมเมื่อไรก็ได้ถ้าพอใจ

3. อาชีพจากเวลาว่าง (Leisure - Job) คือ กิจกรรมการใช้เวลาว่างที่เราชอบโดยไม่ต้องบีบบังคับ แต่ความพึงพอใจมาจากเหตุผลภายนอกที่เป็นค่าตอบแทน เช่น การยกน้ำหนักเพื่อให้เราดูดี (ไม่ใช่เพราะหมอสั่ง)

4. การทำงานอย่างแท้จริง (Pure Work) คือ ไม่สามารถใช้เวลาว่างได้ เพราะว่าการรู้สึกบีบบังคับเพื่อเหตุผลที่มีอยู่ภายใน เช่น การทำการบ้านเมื่อนักเรียนเกิดความสนใจและเพลิดเพลิน แต่กระนั้นเป็นผลสะท้อนให้เห็นถึงความรับผิดชอบ แม้เขาได้รับอิสระในการเลือกที่จะ ไม่ทำการบ้านก็ได้ แต่เขาก็ใจจดจ่อต่อการทำงานของเขา

5. งานที่ต้องทำ (Work Job) คือ กิจกรรมที่เป็นทั้งงานและอาชีพที่อยู่ภายใต้การบีบบังคับที่มีผลตอบแทนทั้งภายในและภายนอก ความรู้สึกบีบบังคับทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ใช่พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง

6. งานที่แท้จริง (Pure job) คือ พฤติกรรมที่เป็นอาชีพที่แท้จริง ซึ่งเป็นการคัดค้านการใช้เวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นด้วยความจำเป็นและการบีบบังคับ เช่น การทำงานเพื่อการยังชีพ

จากการศึกษาความหมายการใช้เวลาว่าง ผู้วิจัยได้สรุปความหมายไว้ว่า เวลาว่าง หมายถึง เวลาที่นอกเหนือจากภาระหน้าที่เวลาที่ไม่ทำงาน มีอิสระจากการบังคับภายนอกหรืออยู่ภายใต้กฎข้อบังคับใด นำมาสู่การตอบสนองตนเองที่มีคุณค่าการเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งทำในเวลาว่างและเกิดจากความพึงพอใจของตนเอง และเป็นกิจกรรมที่ได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ อย่างเป็นเวลาอิสระ โดยแท้จริง และกิจกรรมที่กระทำทุกอย่างอย่างเป็นไปโดยสมัครใจ

แนวคิดของการใช้เวลาว่าง

แบมเมล และ แบมเมล (Bammel and Bammel. 1996: 198 - 200) ได้กล่าวถึงแนวคิดการใช้ไว้ดังนี้

1. การใช้เวลาว่างเป็นเวลาที่คงเหลืออยู่ (Leisure is a Residual) คือ หลังจากทำสิ่งที่จำเป็นเสร็จแล้วยังมีเวลาเหลืออยู่ เวลาว่างเป็นเวลาที่อิสระ นันทนาการ หรือ เวลาร่วม เราปฏิบัติกิจกรรมยามว่างในช่วงเวลาที่เป็นเวลาที่ว่างจริงๆ

2. การใช้เวลาว่างเป็นภาวะของการดำรงอยู่ (Leisure is a State of Being) คือ การใช้เวลาว่างเป็นภาวะของการดำรงอยู่ ทัศนคติ สภาพจิตใจ ซึ่งในช่วงเวลานั้นเราอาจจะไม่ได้ทำอะไรหรือทำกิจกรรมเพียงนิดหน่อยในช่วงว่าง การใช้เวลาว่างสำหรับคนหนึ่งอาจจะไม่ใช่สำหรับอีกคนหนึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติ เช่น บุคคลหนึ่งอาจคิดว่าการล้างรถของเขาเป็นกิจกรรม ขณะที่คนหนึ่งคิดว่านั้นคือการทำงาน

3. การใช้เวลาว่างเป็นเสมือนเวลาว่าง (Leisure is as Leisure Does) คือ การใช้เวลาว่างเป็นสิ่งสร้างอุปนิสัย และทำให้คนเป็นคนอย่างที่เขาจะเป็น ไม่มีมาตรการหรือลักษณะสำหรับกิจกรรมพิเศษที่เป็นการใช้เวลาว่างหรือไม่ใช้เวลาว่าง การทำงานทำให้คนเป็นคนทำงานการใช้เวลาว่างเป็นตัวกำหนดอุปนิสัยทั้งหมด

แบมเมล และ แบมเมล (Bammel and Bammel, 1996: 201 - 211) ได้รวบรวมและสรุปทฤษฎีการใช้เวลาว่างไว้ทั้งหมด 6 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎี Leisure as the Goal All Human Activity ของ Aristotle ซึ่งกล่าวว่าทุกสิ่งในโลกนี้ในชีวิตมนุษย์นั้นมีความเกี่ยวข้องกันหมด การใช้เวลาว่าง คือ เป้าประสงค์ของพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม

2. ทฤษฎีการชดเชย (The Compensatory Theory) เป็นทฤษฎีที่คนนิยมมากที่สุดและบ่อย ที่สุด ถ้ายทอดเป็นทฤษฎีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง นั่นคือ การใช้เวลาว่างเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน

3. ทฤษฎีผลกระทบการใช้เวลาว่าง (The Spillover Leisure Theory) ทฤษฎีผลกระทบการใช้เวลาว่าง หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นกับอุปนิสัยของคนงานในเรื่องของการทำงานที่มีอิทธิพลต่อสิ่งที่เราทำในเวลาว่าง เช่น ทันตแพทย์อาจจะมีร้านเครื่องมือหรือเก้าอี้ประดิษฐ์ที่บ้านที่เขาจะทำงานต่อที่บ้าน ข้อคิดพื้นฐานของทฤษฎีนี้ก็คือ การใช้เวลาว่างบางครั้งก็เป็นผลมาจากกิจกรรมจากการทำงานถ้าการทำงานตื่นเต้นและเร้าใจคนงานก็จะทำงานต่อด้วยความรู้สึกดีโดยเลือกเป็นการใช้เวลาว่างที่ตื่นเต้นและเร้าใจ

4. ทฤษฎีความคุ้นเคย (The Familiarity Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายว่าการที่คนเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างไม่เหมือนกัน เกิดมาจากความคุ้นเคย หรือความเคยชินจากงานประจำที่ทำหรือสิ่งแวดล้อมที่รอบๆตัว เช่น คนที่ทำงานในที่อึกทึบ จะเลือกกิจกรรมการใช้เวลาว่างประเภทตื่นเต้น ผงูๆ

5. ทฤษฎีชุมชนส่วนบุคคล (Personal Community Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงพฤติกรรมการใช้เวลาว่างที่มีเปอร์เซ็นต์การเข้าร่วมสูง จะได้รับอิทธิพลมาจากกลุ่มเพื่อน สังคมในวัยเดียวกัน ฐานะเดียวกัน ทำงานที่เดียวกัน สภาพแวดล้อมเดียวกัน หรือเพื่อนบ้าน ยกตัวอย่างกีฬาที่มีการผจญภัย เช่น การเล่นสกี สกีนํ้า และเครื่องร่อน ต้องการมีเพื่อนร่วมเล่น และต้องการเพื่อนให้กำลังใจให้ผ่านช่วงที่ยากในการเรียนรู้ทักษะพื้นฐาน

6. ทฤษฎี Leisure as Relaxation , Entertainment and Self - Development ของ Joffre Dumazedier ซึ่งกล่าวว่า การใช้เวลาว่างเป็นการพักผ่อน การบันเทิง และเป็นการพัฒนาตน

เคลลี (Kelly. 1996: 415 - 432) ได้เสนอถึงทฤษฎีการใช้เวลาว่างเรียกว่า A Spiral of Leisure Theory มีลักษณะเชิงตรรกวิทยา หรือความเป็นเหตุเป็นผลกัน 8 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีประสบการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีทันใด (Immediate Experience) เป็นขั้นแรกของคนที่พบกับการใช้เวลาว่าง โดยประสบการณ์ที่ได้รับจะเกิดขึ้นเมื่อเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง โดยมีองค์ประกอบเข้ามาเกี่ยวข้อง คือ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

2. ทฤษฎีการดำรงอยู่ (Existential Action) คือ การกระทำที่ขึ้นอยู่กับความคิดเห็น โดยไม่มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ทางเลือกกับข้อจำกัด

3. ทฤษฎีการพัฒนา (Developmental) เกิดการพัฒนาการเรียนรู้จากการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง มี 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ การเรียนรู้ตามสภาพจริงกับการบิดเบือน

4. ทฤษฎีความเป็นเอกลักษณ์ (Identity) เป็นการรู้พัฒนาตนเอง มี 2 ปัจจัย คือ การเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง กับความเสีย

5. ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) เป็นการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น หรือไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งต้องมีกระบวนการการปรับตัว การตัดสินใจในการเลือกมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น

6. ทฤษฎีทางสถาบัน (Institutional) เป็นการใช้เวลาว่างทางสังคมและวัฒนธรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถาบัน มี 2 ปัจจัย คือการมีบทบาทมีจุดยืนของตนเอง กับการปฏิบัติตามและอนุโลม

7. ทฤษฎีทางการเมือง (Political) คือความขัดแย้งจากตัวแบบทางสังคมที่แตกต่างกัน ในการใช้เวลาว่าง มี 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ การมีอิสระทางการเมือง และการถูกบีบบังคับ

8. ทฤษฎีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Humanist) คือการใช้เวลาว่างเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นมนุษย์โดยมี 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ความคิดสร้างสรรค์ กับการมีจิตสำนึกที่ผิด

การเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง (Leisure Participation)

แดซีและวิล (Darcy and Veal. 1996 : 17-24) นำเสนองานวิจัยการใช้เวลาว่างในออสเตรเลีย โดยผู้ชายเน้นการดูโทรทัศน์หรือวิธีใดมากที่สุด รองลงมาคือฟังวิทยุและอ่านหนังสือ ส่วนผู้หญิงจะการดูโทรทัศน์หรือวิธีใดมากที่สุดเช่นเดียวกัน รองลงมาคืออ่านหนังสือ ฟังวิทยุ และคุยโทรศัพท์ สรุปคือออสเตรเลียเป็นประเทศที่ชอบพักผ่อนอยู่กับบ้านและให้เวลากับครอบครัว ไม่ค่อยเดินทาง

ซูซานเนค (Zuzanek. 1996 : 35 -75) นำเสนองานวิจัยการใช้เวลาว่างในแคนาดา (สำรวจโดย Canadian Arts Consumer Profile Surveys) ในปี 1990-1991 โดยไปเยี่ยมญาติ / เพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือการทานอาหารนอกบ้าน ต่อมาเป็นการสำรวจการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยแบ่งตามเพศ (สำรวจโดย PMB) ในปี 1992 เพศชายและเพศหญิงใช้เวลาเพื่อความบันเทิงในบ้านมากที่สุด

คัสแมนและไลเดอร์ (Cushman and Laidler. 1996 : 165) นำเสนองานวิจัยในนิวซีแลนด์ปี 1990 เรื่องการใช้เวลาว่างของประชาชนทั่วไป ซึ่งแบ่งเป็นผู้หญิงและผู้ชายที่อายุมากกว่า 65 ปี นิยมการอ่านหนังสือ ส่วนประชาชนทั่วไปนิยมการอ่านหนังสือ การเดินเที่ยวตามศูนย์การค้าเป็นกิจกรรมที่ประชาชนทั่วไปนิยมน้อยที่สุด

ฮาราดา (Harada. 1996 : 153) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการใช้เวลาว่างของประชาชนในประเทศญี่ปุ่น ปี 1992 โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทกีฬาคือเล่นโบว์ลิ่งมากที่สุด และการช้อปปิ้ง

ม้าน้อยที่สุด ประเภทงานอดิเรก คือดูโทรทัศน์มากที่สุด และ Auto race น้อยที่สุด สุกท้ายประเภทการท่องเที่ยว คือเที่ยวภายในประเทศมากที่สุด และการตั้งแคมป์น้อยที่สุด

ไซวัน (Sivan. 1996 : 131) ศึกษาการใช้เวลาว่างของประชาชนในฮ่องกง ปี 1993 พบว่า ดูโทรทัศน์พบมากที่สุดทั้ง 2 ชายและหญิง น้อยที่สุดคือการการเล่น netball ต่อมาคือกิจกรรมกีฬาที่นิยมที่สุดคือแบดมินตัน และกิจกรรมภายในบ้านคือดูโทรทัศน์มากที่สุดในปีเดียวกันนี้ คอร์ด และ ไอบราฮิม (Cordes and Ibrahim. 1996 : 87) นำเสนออันดับกิจกรรมที่เป็นที่นิยมและกิจกรรมที่วัยรุ่นอยากลองในประเทศอเมริกา ซึ่งกิจกรรมที่นิยมคือบาสเกตบอล วายน้ำ การสังสรรค์ อัตราการเข้าร่วมคือการสังสรรค์มาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือการเข้าชมกีฬา และบาสเกตบอล ส่วนกิจกรรมที่วัยรุ่นอยากลองคือการขี่ม้า การเล่นเจ็ตสกี และกีฬาทางอากาศ

โปรแกรมการให้บริการของหน่วยงานบริการการใช้เวลาว่าง

โปรแกรมบริการการใช้เวลาว่าง ต้องเป็นสิ่งที่สามารถมอบสิ่งที่มีคุณค่า คุณประโยชน์หรือสิ่งผู้ให้บริการคาดหวัง Edginton and Rossman (1988 อ้างถึงใน Edginton *et al*, 1995:308) กล่าวว่า ผู้จัดบริการกำหนด ส่งเสริม และให้บริการ เพื่อให้ลูกค้าได้รับประสบการณ์ในการพักผ่อนหย่อนใจ” (หน้า viii) นั่นคือจัดสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ กายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการพักผ่อนหย่อนใจเช่น การปฏิสัมพันธ์ ให้เข้าถึงธรรมชาติ ได้รับประสบการณ์ที่ดี

Bullaro and Edginton (1986:12 อ้างถึงใน Edginton *et al*, 1995:308) กล่าวว่าผู้วางแผนมีหน้าที่ วางแผน จัดการ จัดวัสดุอุปกรณ์ เป็นผู้นำ และดำเนินการอื่นๆ เพื่อสร้างโอกาสที่เหมาะสมแก่การพักผ่อนหย่อนใจ” ผู้จัดอาจควบคุมในทุกขั้นตอนของกิจกรรมเองเกือบทั้งหมด ไปจนถึงสอนหรือกระตุ้นให้ผู้รับบริการควบคุมด้วยตนเอง ในประการแรก กิจกรรมที่หน่วยงานวางแผนจะเอื้อต่อการควบคุมของหน่วยงาน ส่วนประการหลังต้องควบคุมและรับผิดชอบต่อผู้รับบริการอย่างมาก

Edginton *et al* (1995:311-313) กล่าวว่า นักวางแผนหรือผู้นำนันทนาการและผู้เชี่ยวชาญด้านนันทนาการต้องตระหนักและเข้าใจในผลกระทบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผน โครงการนันทนาการเหล่านี้คือ

วัยของผู้รับบริการ (generation) คนต่างวัยมีสิ่งแวดล้อมและมุมมองต่างกัน เช่นวัยรุ่นปัจจุบันอยู่ในโลกของเทคโนโลยี ความก้าวหน้าด้านคอมพิวเตอร์ การสื่อสาร การเดินทาง ที่สร้างทั้งโอกาสใหม่ๆ

และปัญหาที่ต้องจัดการ คนที่เกิดต่างยุคกันมองโลกต่างกัน ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยของผู้สูงอายุกับคนหนุ่มสาว

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental factors) เช่น สถานที่อยู่อาศัยและทรัพยากรการเงิน ยกตัวอย่าง ภูมิอากาศและภูมิประเทศที่ต่างกันทำให้คนที่อยู่ฟลอริดามีกิจกรรมพักผ่อนทางน้ำได้ตลอดปี เช่น ตกปลา ล่องเรือ ส่วนผู้ที่อยู่แถบเทือกเขาร็อกกีในแคนาดาเข้าร่วมกีฬาฤดูหนาวมากกว่าเช่น สกีสกิกี้ คนชนบทเข้าร่วมนันทนาการที่มีผู้จัดขึ้น ส่วนคนในเมืองมักหนีออกไปพักผ่อนนอกสถานที่ เช่น จักรยาน วัยรุ่นสังคมวัตถุนิยมในปัจจุบัน การเงินมีผลกระทบอย่างมากต่อรูปแบบการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การซื้ออุปกรณ์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ประเภทของกิจกรรมและความสามารถในการเข้าร่วม คนที่มีรายได้น้อยต้องพึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการของรัฐและกึ่งรัฐมากกว่า

ระดับการศึกษา (Level of education) คนมีการศึกษาสูงมักมีรายได้มากกว่าจึงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ต้องการได้ เข้าร่วมในกิจกรรมนอกสถานที่ กีฬา วัฒนธรรม และท่องเที่ยวมากกว่า คนมีการศึกษาน้อยกว่ามักเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาประเภทล่าสัตว์ ตกปลา ส่วนคนมีการศึกษาสูงกว่าเข้าร่วมกิจกรรมศึกษารวมชาติ พายเรือแคนู ผจญภัย

ภูมิหลังทางวัฒนธรรม (Cultural background) หมายถึงทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม แนวคิด และหลักการ ทฤษฎีพหุนิยมทางวัฒนธรรมเน้นบทบาทของการพักผ่อนหย่อนใจว่าเป็นอะไรก็ได้ที่คนเลือกทำเพื่อความสนุกสนาน เป็นพฤติกรรมที่มีข้อจำกัดเพียงด้วยกฎหมาย เป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความสนใจหรือวิถีชีวิต มากกว่าวัฒนธรรมของคนนั้น สิ่งที่ชอบและความต้องการการพักผ่อนหย่อนใจอาจทำให้เกิดนวัตกรรมมากขึ้น บริโคนันทนาการที่เพิ่มขึ้นพร้อมกับคำถามที่ว่าทำอะไรจึงจำคู่ค่า ทางออกหนึ่งคือไม่ทำอะไรเลย แต่ปฏิกิริยาที่มักพบคือพยายามทำทุกอย่าง Godbey (1985: 115 อ้างถึงใน Edginton *et al* , 1995: 313) สังคมพหุนิยมต้องพัฒนาโครงการและกิจกรรมที่ช่วยให้คนเห็นคุณค่า วัฒนธรรมเฉพาะของคนในขณะที่ยกย่องและเคารพในวัฒนธรรมของคนอื่น

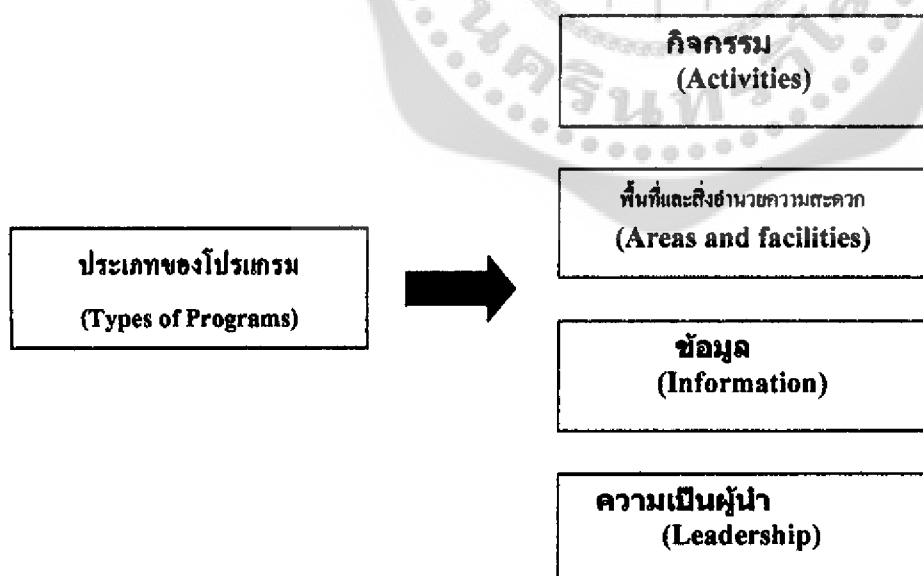
ประเภทของโปรแกรมการให้บริการใช้เวลาว่าง

Edginton and Rosman (1988 อ้างถึงใน Edginton *et al*, 1995: 309) กล่าวถึงองค์กรและหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการใช้เวลาว่างว่า การจัดทำประกอบด้วยการสร้างและจำแนกกิจกรรมพื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ข้อมูลและโอกาสการเป็นผู้นำ หรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นมากกว่าการจัดกิจกรรมหรือการแสดง ภาพที่ 9 แผนงานอาจครอบคลุมไปถึงสิ่งที่ซับซ้อนมากขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดให้ หน่วยงานอาจจัดแผนงานเป็น 4 ประเภท ต่อไปนี้

1. กิจกรรม(Activities) กิจกรรมหรือการแสดงหมายถึงบริการที่เกิดขึ้นทั่วไปในสภาวะแวดล้อมทางสังคม เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้รับบริการได้ความรู้หรือทักษะหรือจัดกิจกรรมทางสังคมที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน และ/หรือมิตรภาพ อาจรวมถึงการทดสอบหรือการแสดงทักษะ เช่น งานมหกรรม การแข่งขัน การกีฬา การให้ความรู้ เทศกาลรื่นเริง กิจกรรมพิเศษอื่นๆ

2. พื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Areas and Facilities) พื้นที่เป็นส่วนเปิดโล่งที่เปิดโอกาสให้คนมาพักผ่อนหย่อนใจ เช่นสวนสาธารณะ สถานที่จัดงานรื่นเริง พื้นที่ปิกนิก สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น เส้นทางเดินเท้า เส้นทางจักรยาน เส้นทางวิ่ง ทะเลสาบและสระน้ำ และพื้นที่อื่นๆที่เหมาะสมสำหรับนันทนาการ สิ่งอำนวยความสะดวก เช่นสิ่งก่อสร้างที่ใช้พักผ่อนหย่อนใจไม่จำเป็นต้องอยู่ในร่ม เช่น โรงยิม ศูนย์นันทนาการ ลานสเก็ตน้ำแข็ง สนามเทนนิส โรงละคร

3. ข้อมูล (Information) ข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่ให้และบริการอื่นๆที่ตอบสนองความพึงพอใจและความสุขสบายของผู้รับบริการ หน่วยงานรัฐ/เอกชน/ไม่หวังผลกำไรให้ผู้รับบริการได้รับโอกาสในการพักผ่อนหย่อนใจ และจัดทำวัสดุเผยแพร่เช่นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์และสถานที่ทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมรวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ส่วนการบรรยายต่อหน้าสาธารณชนมักกระทำโดยมัคคุเทศก์อาสาสมัครซึ่งต้องอาศัยทักษะสูงที่จะทำให้ประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาหรือเอกลักษณ์ของบริเวณสิ่งแวดล้อมมีชีวิตชีวา

ภาพที่ 1 ประเภทของโปรแกรมการให้บริการในองค์กรการใช้เวลาว่าง

ที่มา: Edginton *et al* (1995: 310)

4. ความเป็นผู้นำ (Leadership) ผู้ให้บริการบางแห่งเน้นที่การพัฒนาความเป็นผู้นำให้แก่ผู้รับบริการ องค์กรอาสาสมัครเพื่อเยาวชนจะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความเป็นผู้นำให้แก่เยาวชนและแกนนำอาสาสมัครผู้ใหญ่ กิจกรรมสร้างผู้นำจากการเข้ากลุ่ม ทีมกีฬาและสโมสรมกีฬากำหนดให้กัปตันทีมแสดงความเป็นผู้นำ

หน่วยงานที่ให้บริการมิได้จัดบริการและโครงการครอบคลุมทุกประเภท แต่มักเป็นเฉพาะด้านหรือแบบผสมผสาน เช่น McKay and Crompton (1988: 53 อ้างถึงใน Edginton *et al*, 1995: 310-311) นำเสนอระบบการแบ่งประเภทโครงการนั้นหนาากการที่ต่างออกไปโดยเน้นที่การระบุและตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการเป็นหลัก อันประกอบด้วย (1) ลักษณะบริการ (2) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดบริการกับผู้รับบริการ (3) ความเป็นไปได้ในการจัดบริการตามต้องการ (4) ลักษณะความต้องการของกิจกรรม (5) ความสมเหตุสมผลของโครงการและผู้ได้ประโยชน์จากโครงการ ข้อดีส่วนใหญ่ที่ได้จากการระบบจำแนกเช่นนี้เกิดจากการจำแนกที่สรุปชัดเจนหรือกำหนดตลาดเป้าหมาย

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง (Leisure Participation Patterns)

ตั้งสัจพจน์ (Tangsujapoj. 1991 : 128 -130) ศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเด็กไทยในนครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่ากิจกรรมภายในบ้าน นิยมการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ กิจกรรมสร้างสรรค์ นิยมการถ่ายรูป กิจกรรมนอกสถานที่ นิยมพักผ่อนนอกสถานที่ (Picnic) ส่วนกีฬาต่างๆ คือการออกกำลังกาย (Fitness) ต่อมาเป็นรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเด็กอเมริกัน กิจกรรมภายในบ้าน นิยมดูโทรทัศน์และอ่านหนังสือ กิจกรรมสร้างสรรค์ได้แก่เต้นรำถ่ายรูป กิจกรรมนอกสถานที่ นิยมขี่จักรยานและตั้งแคมป์ ชมกีฬาต่างๆ กิจกรรมกีฬาต่างๆนิยมว่ายน้ำ เต้นแอโรบิก และ โบว์ลิ่ง

เคลลี (Kelly. 1996 : 133) ศึกษารูปแบบการใช้เวลาว่างใน 3 ชุมชนของประเทศไทย

1. รูปแบบ 6 ใน 10 เป็นส่วนหนึ่งในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและเพื่อนๆ มีรูปแบบดังนี้ คือสร้างความสนิทสนม สนทนากัน กิจกรรมที่ทำเป็นคู่ ออกนอกสถานที่ เขียวญาติและเพื่อน เล่นกับเด็กๆ

2. รูปแบบ 4 รูปแบบที่เหลือ ได้แก่การอ่านหนังสือเพื่อความเพลิดเพลิน ดูโทรทัศน์ กีฬา กลางแจ้ง และทานข้าวนอกบ้าน

3. รูปแบบอื่นๆ เช่น พิธีกรรมทางศาสนา การเดินทางระยะสั้น ทำสวน ตกแต่งบ้าน ศิลปะและงานฝีมือ ความบันเทิงภายในบ้าน การล่าสัตว์และตกปลา การเลี้ยงเด็ก เช่นในโรงเรียน และกีฬา สนทนา ระหว่างเพื่อนและเพื่อนบ้าน การเดิน และการวิ่งเหยาะๆ งานอดิเรก และมิตรภาพในอาชีพการงาน

โรเบิร์ต (Robert. 1978 : 3) แบ่งรูปแบบการใช้เวลาว่างออกเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ประเภทสร้างสรรค์ (Creative)

1.1 การใช้เวลาว่างภายในบ้าน เช่น อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร อ่านหนังสือ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ฟังซีดี เล่นเกมภายในบ้าน ฯลฯ

1.2 การใช้เวลาว่างนอกบ้าน เช่น ชมภาพยนตร์ เข้าพิพิธภัณฑ์ สวนสาธารณะ เข้าห้องสมุด เรียนหนังสือ ฯลฯ

2. ประเภทท่องเที่ยว (Tourism)

2.1 การใช้เวลาว่างร่วมกัน เช่น การพักในโรงแรม การไปแคมป์ การเล่นเรือ

2.2 การใช้เวลาว่างแบบดึงดูด เช่น ประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ สวนสนุก ฯลฯ

2.3 การใช้เวลาว่างแบบมีการประชาสัมพันธ์ เช่น บริษัททัวร์ การเดินทาง ฯลฯ

3. ประเภทกีฬา (Sports) เช่น การออกกำลังกาย และการเข้าชมกีฬา

4. การใช้เวลาว่างทางสังคม (Leisure & Socialising) เช่น เล่นพนัน ทานอาหาร ช็อปปิ้ง เดินร่ำ นั่งบันเทิงภายในบ้าน สุขภาพและความงาม

ปาร์คเกอร์ (Parker. 1981 : 223-231) แบ่งรูปแบบการใช้เวลาว่างออกเป็น 3 รูปแบบ มีดังต่อไปนี้

1. รูปแบบกว้าง (The Extension Pattern) คือแบบที่ความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานและกิจกรรมการใช้เวลาว่าง สามารถนำมาเชื่อมโยงระหว่างกันได้

2. รูปแบบตรงกันข้าม (The Opposition Pattern) คือแบบที่ความสัมพันธ์ระหว่างงานและการใช้เวลาว่างนั้นเดินไปในทางเดียวกัน

3. รูปแบบกึ่งกลาง (The Neutrality Pattern) คือแบบที่ความสัมพันธ์ระหว่างงานและกิจกรรมการใช้เวลาว่างนั้นเชื่อมต่อกันอย่างชัดเจน

ออเนอร์ (Orthner, 1974 : 91-102) แบ่งรูปแบบการใช้เวลาว่าง โดยได้แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมที่ขนานกัน (Parallel Activity) เป็นการแสดงออกของแต่ละคน ซึ่งเกิดกับกลุ่มหรือคนที่ได้เตรียมหรือกำหนดทิศทางในการใช้เวลาว่างได้ใกล้เคียงกัน
2. กิจกรรมที่ร่วมกัน (Joint Activity) เป็นกิจกรรมที่ต้องการปฏิสัมพันธ์กันอย่างสูง เช่น กิจกรรมการแข่งขัน หรือร่วมชุมนุมกัน ซึ่งสามารถทำให้แต่ละคนมีสำนึกในกิจกรรมนั้นด้วย
3. กิจกรรมปัจเจกบุคคล (Individual Activity) เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นโดยมีความสัมพันธ์มาจากหน้าที่การงาน เช่น เล่นกอล์ฟเพื่อธุรกิจ

2.1 คุณลักษณะที่มีความแตกต่างตามกลุ่มคนในเจนเนอเรชั่น

นักพฤติกรรมองค์การและนักวิชาการ (รัชฎา อติสนธิสกุล และ อ้อยอุมา รุ่งเรือง, 2548) ได้ศึกษาและแบ่งกลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นออกเป็น 3 กลุ่มคนในเจนเนอเรชั่น ได้แก่ เบบี้บูมเมอร์ส (Baby Boomers) กลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) และ กลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นวาย (Generation Y) โดยในแต่ละกลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นจะมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันดังนี้ มารดา ค่อนข้างให้ความสำคัญกับความสำเร็จของชีวิตและการทำงานโดยมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายและความสำคัญในการร่วมงาน ถึงขนาดยอมเสียสละชีวิตส่วนตัวเพื่อความสำเร็จในหน้าที่การงาน (ทิพาวดี เมฆสวรรค์, 2545)

ในด้านการทำงานกลุ่มคนกลุ่มนี้ถือว่าเป็นกลุ่มคนที่มีอาวุโสสูงสุดในองค์กร การทำงานของคนกลุ่มนี้จะเป็นแบบรู้สึก รู้จริงเป็นกลุ่มที่พึ่งพาความสามารถของตนเองมากกว่าที่จะพึ่งพาหน่วยงานหรือองค์กร พวกเขาชอบที่จะทบทวน ตั้งคำถาม และมีคำตอบเกี่ยวกับเป้าหมายชีวิตและการทำงานของตนเองตลอดเวลา จะรู้ว่าตนเองกำลังทำอะไรอยู่ จะไปไหน เพื่อที่จะก้าวไปสู่จุดหมายความสำเร็จแห่งชีวิต (ทองใบ สุตขาริ, 2544) แต่เนื่องจากบุคคลกลุ่มนี้มีอายุค่อนข้างมากและกำลังเริ่มเข้าสู่วัยเกษียณ พวกเขาจึงเริ่มที่จะวางแผนชีวิตในการปลดเกษียณหรือออกจากงานเพื่อมาดูแลสุขภาพและอนามัย

2.1.2 กลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X)

กลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) เป็นกลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี ค.ศ. 1965 – 1976 กลุ่มคนที่รองลงมาจากเบบี้บูมเมอร์สมีอาวุโสอยู่ในระดับกลาง เป็นกลุ่มที่เริ่มเข้ามามีบทบาทเพิ่มมากขึ้นทางด้านการบริหารจัดการ (Zemke R. 2000) ขององค์กร กลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นนี้เป็นกลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นที่เติบโตโดยต้องดูแลตนเอง พวกเขาชอบอิสระ ต้องการมีเวลาเป็นส่วนตัว(ทองใบ สุด

ชาวี. 2544) ชอบทำอะไรแบบง่าย ๆ ไม่ต้องเป็นทางการ ชอบพูดคุยสนทนาแบบเป็นผู้ใหญ่ ไขว่คว้าหาความมั่นคงทางอารมณ์ ความรู้สึก ครอบรอบ ใฝ่ศึกษาหาความรู้ ตั้งสมมติฐานเรียนประสบการณ์ใส่ตน มีความคิดเปิดกว้าง พร้อมรับฟังข้อติติงเพื่อปรับปรุงพัฒนาดตนเอง มองสมดุลแห่งความสำเร็จของชีวิต งาน เงิน ครอบครัว และตนเอง

กลุ่มคนในกลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและต้องการแสวงหาอำนาจด้วยตนเอง ทำงานแบบเปิดเสรีด้วยตนเองหรือเป็นเจ้าของเอง (ณัฐวุฒิ ศรีกัตัญญ. 2540)

2.1.3 กลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นวาย (Generation Y)

กลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นวาย เป็นกลุ่มคนรุ่นแรกที่เจริญเติบโตในช่วงที่โอกาสการทำงานมีเต็มที่ (full – employment opportunities) (ณัฐวุฒิ ศรีกัตัญญ. 2540) ซึ่งเกิดระหว่างปี ค.ศ. 1977 – 1994 เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีบทบาทที่สำคัญ นักวิชาการบางกลุ่มเรียกคนกลุ่มนี้ว่า Net Generation ซึ่งหมายถึงพวกที่เอาแต่่วนวอยอยู่กับอินเทอร์เน็ตและมีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นอย่างดี มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลง คนกลุ่มนี้รู้ดีว่าพวกเขาสามารถที่จะหาข้อมูลที่ต้องการได้จากที่ใดที่หนึ่งในระยะเวลาอันรวดเร็ว (Zemke Ron :2000) เปิดรับสื่อทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อโทรทัศน์ และมีนิสัยรักการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ มีความตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติดและมีจิตสำนึกห่วงใยในสิ่งแวดล้อม ไม่ชอบการเป็นศัตรูและการทำลายล้าง อันจะก่อให้เกิดการสูญเสีย ใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรม(ณัฐวุฒิ ศรีกัตัญญ. 2549) รักความเป็นอิสระสูง ต้องการการทำงานที่มีความยืดหยุ่นทางด้านเวลาและต้องการมีเวลาให้กับตนเองและสิ่งที่พวกเขาสนใจ ชอบทำงานเป็นหมู่คณะแม้จะเป็นหมู่คณะที่มีความแตกต่าง หลากหลาย ด้วยความคิดเชิงบวกความเชื่อมั่นในตนเอง พวกเขาคิดว่าให้ทำอะไรก็ได้ทั้งนั้นขอให้มีผู้นำที่ดีมีคนช่วยแนะ ช่วยสอน ช่วยวิจารณ์การทำงานในทางที่ดี รวมถึงระบบการทำงานที่เป็นระบบเพื่อช่วยพัฒนาการทำงานของพวกเขา พวกเขาชอบที่จะได้รับมอบหมายงานหลายๆ อย่างในหลายๆ ลักษณะ โดยคิดว่างานที่ท้าทายจะสามารถเป็นสิ่งที่จูงใจทำให้พวกเขาทำงานได้สำเร็จทุกอย่างตามที่ได้รับมอบหมาย (ทองใบ สุตชาวี. 2544) กลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นวายจะเกิดอยู่ในครัวเรือนที่พ่อแม่ต่างมีรายได้ (Dual – income households) และเติบโตขึ้นมาในยุคที่เศรษฐกิจเฟื่องฟู มีความพร้อมทางด้านร่างกายและความมั่นคงของชีวิตโดยมาจากพ่อแม่คอยช่วยเหลืออยู่ตลอด ให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษาและช่วยเหลือเมื่อพวกเขาต้องการ พวกเขาจึงมีความคาดหวังและเชื่อมั่นสูงในด้านความสามารถของตนเองที่จะประสบความสำเร็จรวมถึงการตามหาความฝัน ค้นหาตามอุดมคติที่ตนเองต้องการ ส่งผลให้พวกเขาเปลี่ยนงานบ่อย เนื่องจากพวกเขาต้องการงานที่ชอบและรักในงานนั้นจริง ๆ คนกลุ่มนี้ไม่คิดว่าการเปลี่ยนงานบ่อย ๆ เป็นเรื่องที่ผิด และจะมองหาสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ (รัชฎา อติสนธิสกุล และ อัยยธมา รุ่งเรือง. 2548 อ้างอิงจากRobbins S.. 1996) คุณลักษณะและความแตกต่างของแต่ละกลุ่มคนในเจนเนอเรชั่น สามารถสรุปได้ดังนี้

รายละเอียด	เบบี้บูมเมอร์ส	กลุ่มคนในเจนเนอเรชั่น เอ็กซ์	กลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นวาย
ปี ก.ศ. ที่เกิด	1946-1964	1965-1976	1977-1994
อายุ	46 ปีขึ้นไป	34-45	16-33
คุณลักษณะ	- ยึดมั่นในอุดมการณ์ - ทำตามกฎระเบียบ - นักทำงาน - โทรศัพท์ - มีเทคโนโลยี - ให้ความสำคัญต่อ งาน - คนรุ่นเดียวกัน	- ดื้อรั้น และช่างสงสัย - ปฏิเสธกฎระเบียบ - นักล่าชีวิต - คอมพิวเตอร์ ส่วน บุคคล - ใช้เทคโนโลยี - งานแบบผสมผสาน - เพื่อนและครอบครัว ต่างกัน	- มองโลกในแง่ดี - เขียนกฎระเบียบใหม่ - นักล่าวิธีการดำเนินชีวิต - อินเทอร์เน็ต - บริโภคเทคโนโลยี - งานแบบผสมผสานอย่าง รวดเร็ว - เพื่อนคือครอบครัว

ภาพที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบคุณลักษณะของแต่ละกลุ่มคนในเจนเนอเรชั่น
แหล่งที่มา ดัดแปลงจาก ทิพาดี เมฆสวรรค์. 2545

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยต่างประเทศ
2. งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยในประเทศ

เกศแก้ว ศรีงาม (2536: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความแตกต่างของการใช้เวลาว่างในกิจกรรมนันทนาการของเยาวชนไทย พบว่าเยาวชนไทยใช้เวลาว่างที่แตกต่างกันออกไป ส่วนใหญ่ใช้เวลาดูโทรทัศน์ รับฟังวิทยุ เทป ซีดี อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือ สังกศรรค์ เล่นกีฬาและออกกำลังกาย ส่วนน้อยที่จะเดินเล่นซื้อของตามศูนย์การค้า ทำงานอดิเรก และเดินเล่นตามสวนสาธารณะ

ศุขาลิ อรุณสิทธิ์ (2543: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องผลกระทบของโปรแกรมเสริมทักษะในการสนับสนุนการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นในกรุงเทพฯ โปรแกรมนี้ได้มาจากองค์การอนามัยโลกและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ประยุกต์โปรแกรมนี้ขึ้นมา กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่น 100 คน โปรแกรมแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ โปรแกรมทางด้านความคิด โปรแกรมทางด้านร่างกาย โปรแกรมทางด้านจิตใจ โปรแกรมสถานการณ์เฉพาะหน้า (การสัมภาษณ์) ข้อมูลถูกรวบรวมก่อนและหลังใช้โปรแกรม ผลงานวิจัยนี้ช่วยคัดแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่น และควรที่จะได้รับการดำเนินการโดยวัยรุ่นกลุ่มอื่นด้วย

ณัฐฤติ ศรีกัตัญญ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงรูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรม การเปิดรับสื่อ และพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของเจนเอเรชั่นวายในกรุงเทพมหานคร จากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 โรงเรียน รวม 481 คน โดยได้ศึกษาแนวคิดเรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิต และแนวคิดเกี่ยวกับเจนเอเรชั่นวาย จากการศึกษาพบว่า เจนเอเรชั่นวายในกรุงเทพมหานครมีลักษณะที่เหมือนกับเจนเอเรชั่นวายในสังคมอเมริกันแค่เพียงภายนอกเท่านั้น กล่าวคือ มีการแต่งกายที่คล้ายกัน และตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม และพิษภัยของยาเสพติดเหมือนกัน ในขณะที่ลักษณะภายในของคนที่ 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เจนเอเรชั่นวายในกรุงเทพมหานครเปิดรับสื่อเพื่อความบันเทิง ในขณะที่เจนเอเรชั่นวายในสังคมอเมริกันไม่ค่อยให้ความสำคัญ จุดมุ่งหมายของความสำเร็จของเจนเอเรชั่นวายในสังคมอเมริกัน มีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาสำคัญๆ ให้กับประเทศ แต่เจนเอเรชั่นวายในกรุงเทพมหานครมุ่งอยู่กับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐให้ได้ โดยลักษณะของเจนเอเรชั่นวายในกรุงเทพมหานคร คือตามแฟชั่น ใช้เสื้อผ้าจากต่างประเทศ ต้องการสิทธิเสรีภาพ และการยอมรับจากสังคม ลักษณะที่ไม่ตรงตามนิยามคือ ไม่ค่อยสนใจและไม่นิยมใช้สินค้าที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่กันมากนัก

รัชฎา อธิสนธิสกุล และอ้อยอุมา รุ่งเรือง (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงการสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับเจนเอเรชั่นวาย (Generation y) เพื่อประยุกต์ใช้ในที่ทำงาน เป็นการศึกษาเพื่อรวบรวมความเข้าใจที่มีต่อคุณลักษณะของบุคลากรวัยทำงานที่อยู่ในเจนเอเรชั่นวาย โดยคำนึงถึงคำจำกัดความของเจนเอเรชั่นวาย มุมมองและความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลในที่ทำงานต่อพฤติกรรมของเจนเอเรชั่นวาย ความคาดหวังของกลุ่มบุคคลที่มีต่อเจนเอเรชั่นวาย การเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการขององค์กรที่มีต่อเจนเอเรชั่นวายโดยเฉพาะตลอดจนความคาดหวังด้านการทำงานของเจนเอเรชั่นวายที่มีต่อองค์กร โดยคำจำกัดความของเจนเอเรชั่นวาย ยังไม่ค่อยแพร่หลายในทัศนคติของคนกลุ่มต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันด้านสภาพการทำงานและอายุ ทำให้เกิดมุมมอง ของเจนเอเรชั่นวายที่แตกต่างกัน ความคาดหวังของกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มพนักงานที่มีความอาวุโสกว่า มีความแตกต่างจากเจนเอเรชั่นวาย การเตรียมความพร้อมด้านการบริหารจัดการมีเพียงบางส่วนที่คำนึงถึงคุณสมบัติของพนักงานใหม่ที่เข้าสู่

องค์การมากกว่าการเตรียมความพร้อมเพื่อเจเนอเรชันวัยโดยเฉพาะ ตลอดจนความต้องการของเจเนอเรชันวัยที่มีความต้องการนอกเหนือจากที่องค์การจัดเตรียมไว้

มณฑิรา ชุนลิ้ม (2549: บทคัดย่อ) การศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง และความ ต้องการการให้บริการการใช้เวลาว่างของนิสิตหอพักมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ผลการศึกษาพบว่า:- 1) รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่นิสิตหอพักทั้ง 4 วิทยาเขตเข้าร่วมมากที่สุดคือ กิจกรรมการอ่าน และงานอดิเรก(ฟังวิทยุ เทปและซีดี) รองลงมาคือ กิจกรรมนอกสถานที่ (ไปห้องสมุด) กิจกรรมกีฬา (วิ่งเหยาะๆ) และกิจกรรมศิลปหัตถกรรมและดนตรี (ร้องเพลง);2) ความต้องการมากที่สุดของนิสิตหอพักที่มีต่อการให้บริการการใช้เวลาว่างของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในด้านพื้นที่และบริเวณหอพัก คือการจัดสวนหย่อมที่พักผ่อนและสิ่งแวดล้อมที่ดี ด้านสำนักหอสมุดต้องการห้องสมุดที่สะอาด เงียบ และมีอากาศถ่ายเท ด้านสำนักกีฬาต้องการสนามกีฬามีระบบการถ่ายเทอากาศได้สะดวก และ 3) ปัจจัยทางด้านเพศ ระดับคะแนนเฉลี่ย และเงินที่ได้รับรายเดือนของนิสิตหอพักมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมศิลปหัตถกรรมและดนตรี กิจกรรมการอ่านและงานอดิเรก กิจกรรมนอกสถานที่และกิจกรรมกีฬาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ยกเว้น เพศไม่มีผลต่อการดูโทรทัศน์/วิดีโอ/ซีดี ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่มีผลต่อการไปชมภาพยนตร์ และการวิ่งเหยาะๆ นอกจากนี้เงินที่ได้รับรายเดือนไม่มีผลต่อ แอโรบิคแดนซ์

สายวสันต์ รุ่งสุกรี (2548) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบกิจกรรมภายในบ้านกิจกรรมภายในบ้านนักเรียนส่วนใหญ่ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ / อินเทอร์เน็ตรองลงมาคือดูโทรทัศน์ และฟังวิทยุ / เทป / ซีดี กิจกรรมสร้างสรรค์ นักเรียนส่วนใหญ่ชอบร้องเพลง / เล่นดนตรี รองลงมาคือวาดภาพ และถ่ายภาพ กิจกรรมนอกสถานที่ นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเดินเที่ยวตามศูนย์การค้า รองลงมาคือพบปะสังสรรค์ และชมภาพยนตร์ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ นักเรียนส่วนใหญ่ชอบกีฬาแบดมินตัน รองลงมาคือกีฬาฟุตบอล และกีฬาว่ายน้ำ ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญกับปัจจัยความชอบมากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยสภาพภูมิอากาศ ความสะดวกในการเดินทาง ความปลอดภัยความพร้อมทางร่างกาย ความพร้อมทางจิตใจ การให้บริการ สถานที่ประกอบกิจกรรม ค่าใช้จ่ายราคาอุปกรณ์ ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง ญาติ พี่น้องและเพื่อนเวลาในการเข้าร่วมวันปกติ และวันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ ตามลำดับ

งานวิจัยต่างประเทศ

โบเซนโก้ (Bozhenko. 1990) ดำเนินการสำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของเมืองไวต์ฮอร์ดลองซ์ ประเทศรัสเซีย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 700 คน และอีก 300 ครอบครัว ผลการวิจัยได้ระบุว่ากิจกรรมโทรทัศน์เป็นการใช้เวลาว่างที่เด็กนักเรียนกระทำมากที่สุด

สมิท (Smith. 1991) วิจัยโปรแกรมการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจ ความท้าทาย ที่จะช่วยให้การดำรงชีวิตและสุขภาพดีขึ้น เพิ่มพลังให้กับชีวิต และเตรียมทักษะที่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่น ความสำเร็จในโปรแกรมนี้อยู่ภายใต้หลักปรัชญาของวัยรุ่นที่เป็นแหล่งทรัพยากรที่กำลังจะถูกพัฒนา มากกว่าการจัดการกับปัญหาของวัยรุ่น ดังนั้นตัวแปรที่สำคัญคือหลักสูตรวิชาการเรียนการสอนการใช้เวลาว่างในทุกระดับชั้น การเปลี่ยนแปลงและความต้องการของวัยรุ่น กลยุทธ์ในการให้บริการใช้เวลาว่าง แนวทาง นโยบาย

ตั้งสังจพงษ์ (Tangsujapoj. 1991) ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับรูปแบบการใช้เวลาว่างของเด็กไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่าง และสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วม กลุ่มตัวอย่าง 120 คน เป็นนักเรียนไทย 111 คน และเด็กต่างชาติที่มีส่วนร่วมกับสมาคมนักเรียนไทยในนิวยอร์ก ผลการวิจัยสำหรับเด็กไทยนั้นมักจะใช้เวลาว่างที่บ้านเพื่อที่จะทำงานอดิเรกด้วยการดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ ส่วนเด็กอเมริกันมักจะมีกิจกรรมร่วมกันทางครอบครัวและทางสังคม

สะมันตะ (Samantha. 1999) ทำการศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างทางร่างกายของวัยรุ่นใน YMCA ประเทศฮ่องกง ช่วงอายุ 12 – 17 ปี ผลการวิจัยคือ วัยรุ่นมากกว่า 40 % เข้าร่วมกิจกรรมใช้เวลาว่างมากกว่า 1 ครั้ง ที่ YMCA มาเป็นเวลามากกว่า 5 เดือน กิจกรรมที่นิยม คือว่ายน้ำ แบดมินตัน และบาสเกตบอล อย่างไรก็ตาม ถ้าพวกเขามีโอกาสก็จะเลือกกิจกรรมอย่างอื่นเช่นเทนนิส สกีกีน้ำแข็ง จักรยาน ดำน้ำ พายเรือ

แคมและ โจแนน (Cam and Joanne. 1999) ศึกษาเรื่องนันทนาการและรูปแบบการเข้าร่วมกีฬาของเด็กที่เป็นโรคหอบในประเทศฮ่องกง กลุ่มตัวอย่าง 500 คน อายุระหว่าง 8-16 ปี ผลการวิจัยได้ระบุถึงการเข้าร่วมและไม่เข้าร่วม ส่วนใหญ่เด็กที่เป็นโรคหอบจะเข้าร่วมกิจกรรมแต่อาทิตย์ละครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมงฤดูร้อนเป็นช่วงที่นิยมมากที่สุด รวมทั้งวันอาทิตย์และวันหยุดราชการ ส่วนอันดับกิจกรรมกีฬา 10 อันดับที่นิยมคือ ว่ายน้ำ จักรยาน แบดมินตัน ปิงปอง บาสเกตบอล การต่อสู้ การออกกำลังกาย ฟุตบอล การเดิน การเดินร่ำ และงานปาร์ตี้

บาตชีและคณะ (Bassi et al. 2003) ศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างกับวัยรุ่นนิตาเลียน : บทบาทของความสัมพันธ์และประสบการณ์ จิตวิทยาของวัยรุ่นในความแตกต่างทางด้านกิจกรรมการใช้เวลาว่างและความสัมพันธ์ต่อการพัฒนา ผลคือโครงสร้างทางกิจกรรม เช่น กีฬา งานอดิเรก และการอ่านหนังสือสัมพันธ์กันอย่างสูง ความท้าทาย และประสบการณ์ เป็นการใช้เวลาว่างที่ถือว่าทันสมัย ส่วนการใช้เวลาว่างที่ไม่มีโครงสร้างจะขาดความตั้งใจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนเจนเนอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เบบี้บูมเมอร์ส(Baby Boomers) อายุระหว่าง 16-33 ปี เจเนอเรชั่นเอ็กซ์(Generation X) อายุระหว่าง 34-45 ปี เจเนอเรชั่นวาย(Generation Y) อายุระหว่าง 46 ปีขึ้นไป

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนเจนเนอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เบบี้บูมเมอร์ส(Baby Boomers) เจเนอเรชั่นเอ็กซ์(Generation X) เจเนอเรชั่นวาย (Generation Y) มีอายุระหว่าง 16-64 ปีขึ้นไป ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามานะ (กัลยา, 2546 อ้างอิงจาก Yamana, 1973) โดยการกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% หรือยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 จำนวน 400 คน

$$n = Z^2(p.q)/E^2$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากร

Z = ค่ามาตรฐานที่ได้จากการแจกแจงปกติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งมีค่า
= 1.96

p = ค่าเปอร์เซ็นต์ที่คาดหวัง กำหนดให้เท่ากับ 0.5

q = $(1-P)$ ดังนั้น $q = 1-0.5 = 0.5$

E = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นของกลุ่มตัวอย่างในทางสถิติที่ยอมรับได้

คือ $5\% = 0.05$

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.5)(0.5)}{(0.05)^2}$$

$$= 384.16$$

ฉะนั้น ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 385 ตัวอย่าง และสำรองไว้ 15 คน รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

แต่เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเจเนอเรชันมีขนาดเท่า ๆ กัน จึงต้องเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 405 คน ประกอบด้วย 3 เจเนอเรชัน เจเนอเรชันละ 135 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้น(Multi Stage) โดยมีลำดับดังนี้

ขั้นที่ 1.การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เป็นวิธีจับฉลากเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งตามเขตปกครองของกรุงเทพมหานคร ออกเป็น 6 กลุ่มการปกครองตามแบบการบริหารและการปกครองของกรุงเทพมหานคร (วรชัย ทองไทย. 2544 : 7)ประกอบด้วย

1.1 กลุ่มเขตรัตนโกสินทร์ มี 9 เขต ได้แก่ เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตบางรัก เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตปทุมวัน

1.2 กลุ่มเขตบูรพา มี 9 เขต ได้แก่ เขตดอนเมือง เขตสายไหม เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตจตุจักร เขตลาดพร้าว เขตบึงกุ่ม เขตวังทองหลาง เขตบางกะปิ

1.3 กลุ่มเขตกรุงธนบุรีเหนือ มี 7 เขต ได้แก่ เขตทวีวัฒนา เขตตลิ่งชัน เขตบางพลัด เขตบางกอกน้อย เขตภาษีเจริญ เขตบางกอกใหญ่ เขตหนองแขม

1.4 กลุ่มเขตกรุงธนบุรีใต้ มี 8 เขต ได้แก่ เขตบางแค เขตบางบอน เขตจอมทอง เขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตราษฎร์บูรณะ เขตบางขุนเทียน เขตทุ่งครุ

1.5 กลุ่มเขตเจ้าพระยา มี 9 เขต ได้แก่ เขตสาทร เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตดินแดง เขตคลองเตย เขตบางคอแหลม เขตยานนาวา เขตบางนา เขตพระโขนง

1.6 กลุ่มเขตศรีนครินทร์ มี 8 เขต ได้แก่ เขตประเวศ เขตสวนหลวง เขตลาดกระบัง เขตคลองสามวา เขตหนองจอก เขตคันนายาว เขตมีนบุรี เขตสะพานสูง

จับฉลากกลุ่มละ 1 เขตตัวอย่างได้ 6 เขตดังนี้

กลุ่มเขตรัตนโกสินทร์	สุ่มตัวอย่างได้	เขตปทุมวัน
กลุ่มเขตบูรพา	สุ่มตัวอย่างได้	เขตบางเขน
กลุ่มเขตกรุงธนบุรีเหนือ	สุ่มตัวอย่างได้	เขตบางพลัด
กลุ่มเขตกรุงธนบุรีใต้	สุ่มตัวอย่างได้	เขตบางแค
กลุ่มเขตเจ้าพระยา	สุ่มตัวอย่างได้	เขตดินแดง
กลุ่มเขตศรีนครินทร์	สุ่มตัวอย่างได้	เขตมีนบุรี

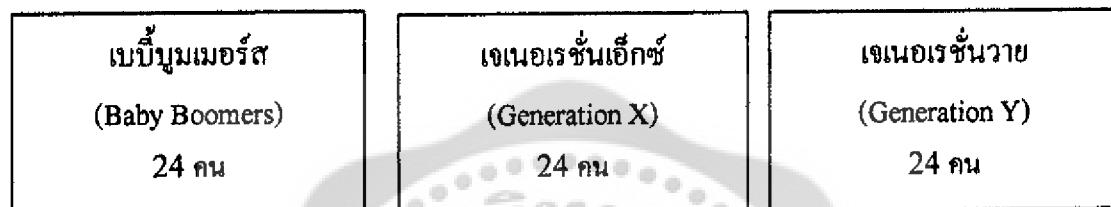
ขั้นที่ 2. สุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) เป็นการเก็บข้อมูลรูปแบบการใช้เวลาว่างของ
เจเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง
แต่ละเจเนอเรชันในแต่ละเขต ให้เท่ากัน คำนวณจาก จำนวนตัวอย่าง และจำนวนเขตตัวอย่าง ได้ตัวอย่าง
ในแต่ละเขต (สราวุธ ชัยวิจิต. 2548 : 43)ดังนี้

เขตปกครองของกรุงเทพมหานคร	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน		จำนวนตัวอย่าง (คน)
		เขต	อัตรา %	
กลุ่มเขตรัตนโกสินทร์	เขตปทุมวัน	9	18	72
กลุ่มเขตบูรพา	เขตบางเขน	9	18	72
กลุ่มเขตกรุงธนบุรีเหนือ	เขตบางพลัด	7	14	56
กลุ่มเขตกรุงธนบุรีใต้	เขตบางแค	8	16	64
กลุ่มเขตเจ้าพระยา	เขตดินแดง	9	18	72
กลุ่มเขตศรีนครินทร์	เขตมีนบุรี	8	16	64
รวม		50	100	400

ขั้นที่ 3 จากนั้นนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้ของแต่ละเขตมาสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified
Random Sampling) เป็นการแบ่งกลุ่มตัวอย่างให้เป็นชั้นๆดังนี้

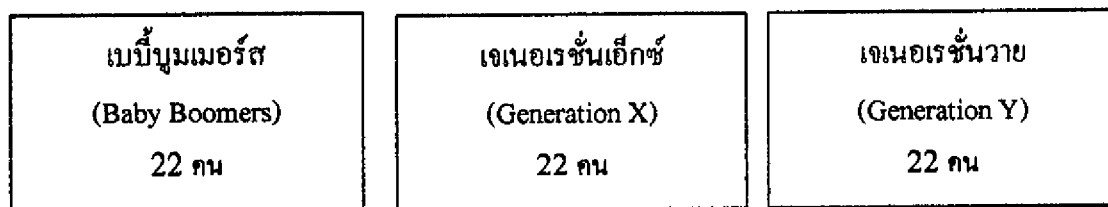
กลุ่มรัตนโกสินทร์ เขตปทุมวัน , กลุ่มเขตบูรพา เขตบางเขน และกลุ่มเขตเจ้าพระยา เขตดินแดง
แต่ละเขตจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 72 คน

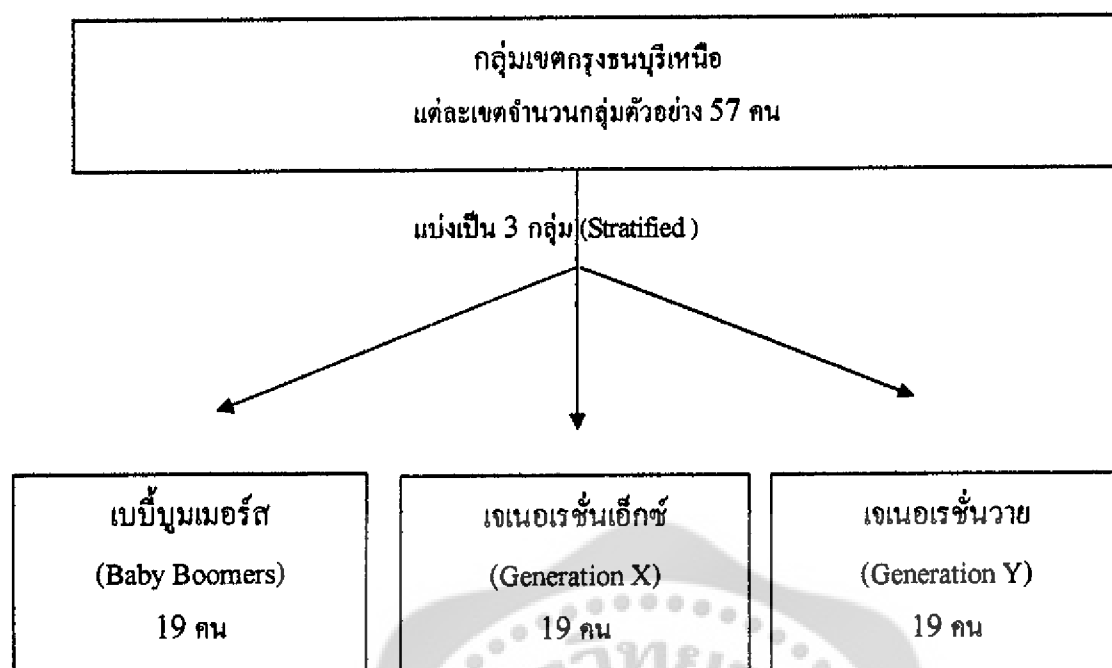
แบ่งเป็น 3 กลุ่ม (Stratified)

กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร เขตบางแค และ กลุ่มเขตศรีนครินทร์ เขตมีนบุรี
แต่ละเขตจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 66 คน

แบ่งเป็น 3 กลุ่ม (Stratified)

ขั้นที่ 4 การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บข้อมูลไปในเขตต่างๆด้วยตนเอง และนำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามโดยผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามแบบ สะดวก (Convenience Sampling) ซึ่งผู้วิจัยจะใช้แบบสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชั่น ต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครในการเก็บข้อมูลโดยสถานที่ในการเก็บข้อมูลจะประกอบไปด้วย ห้างสรรพสินค้า ชุมชน โรงเรียน มหาวิทยาลัย เป็นต้น

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่าง สร้างโดย สายวันต์ รุ่งสุกรี (2548) ซึ่งแบบสำรวจรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชั่นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกได้ 4 ส่วน ดังนี้ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กิจกรรมภายในบ้าน จากนั้นนำแบบสอบถามหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบจำนวน 5 ท่าน จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วมาหาค่าดัชนีของความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence) โดยใช้สูตรของ American Psychological Association , APA, (1974 อ้างถึงใน บุญธรรม, 2547 : 258 – 261) โดยให้คะแนนในแต่ละข้อ ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องตรงกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการวิจัย
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการวิจัย
- 1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 40 คน กับเจเนอเรชั่นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำผลที่ได้มาคำนวณวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการใช้สูตรวัดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร และรายละเอียดเพื่อความเข้าใจ
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการแบบสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครด้วยตนเอง และผู้ช่วยนักวิจัย
3. ทำการรวบรวมแบบสำรวจสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครด้วยตนเอง และผู้ช่วยนักวิจัย
4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรม SPSS ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังนี้

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงลักษณะการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตัวแปรอิสระที่ประกอบด้วย กลุ่มอายุของเจเนอเรชั่นต่างๆในเขต

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ทั้งในแบบเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis) โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เป็น 3 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive analysis)

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงลักษณะการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระที่ประกอบด้วย เพศ กลุ่มอายุของเจนเนอร์ชั้นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนโดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา, 2546 : 34)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนข้อมูลที่เก็บได้} \times 100}{\text{จำนวนข้อมูลที่เก็บทั้งหมด}}$$

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้อธิบายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สูตร (กัลยา, 2546 : 35)

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนข้อมูล}}{\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}}$$

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้ว นำมาเทียบอันดับ โดยถือตามเกณฑ์ของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2538:

82) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.51 ขึ้นไป	ถือว่า	ระดับความคิดมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.51 – 3.50	ถือว่า	ระดับความคิดมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.51 – 2.50	ถือว่า	ระดับความคิดน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50 ลงมา	ถือว่า	ระดับความคิดไม่มีเลย

นำค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาแจกแจงนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ใช้แสดงลักษณะการกระจายของข้อมูลทางด้านปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานครโดยใช้สูตร (กัลยา, 2546: 36)

$$SD = \frac{\sqrt{(N \sum x^2 - (\sum x)^2) / (N - (N - 1))}}{N(N - 1)}$$

SD	คือ	แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum x^2$	คือ	แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\sum x)$	คือ	แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	คือ	แทนจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. หาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) และสัมประสิทธิ์แครมเมอร์ส วี (Cramer's V)

ความหมายของสัมประสิทธิ์แครมเมอร์ส วี (Cramer's V)

- ค่า V = 0.00	แสดงว่า	ตัวแปร 2 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน
- ค่า V = 0.01 - 0.25	แสดงว่า	2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันบ้าง
- ค่า V = 0.26 - 0.55	แสดงว่า	2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
- ค่า V = 0.56 - 0.75	แสดงว่า	2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันสูง
- ค่า V = 0.76 - 0.99	แสดงว่า	2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
- ค่า V = 1.00	แสดงว่า	ตัวแปร 2 ตัวมีความสัมพันธ์กันอย่าง

สมบรูณ์แบบ

3. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม

ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538: 125-126) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของCronbach

4. เปรียบเทียบวิเคราะห์ความแปรปรวน

ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (multiple comparison) โดยใช้วิธี LSD (least significant difference)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
χ^2	แทน	ค่าไคกำลังสอง (Chi-square)
V	แทน	สัมประสิทธิ์แครมเมอร์ส วี (Cramer's V)
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	degree of freedom
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นหรือโอกาส (probability)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างเจนเอเรชั่นกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง
- ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจนเอเรชั่นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินค่าใช้จ่ายรายเดือน และพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 1 ถึงตารางที่ 4

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และเจนอเรชั่น

เพศ	เจนอเรชั่น							
	เจนอเรชั่นวาย		เจนอเรชั่นเอ็กซ์		เบบี้บูมเมอร์ส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ชาย	62	15.31	75	18.52	64	15.80	201	49.63
- หญิง	73	18.02	60	14.81	71	17.53	204	50.37
รวม	135	33.33	135	33.33	135	33.33	405	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 50.37) มากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 49.63) เมื่อพิจารณาเป็นเจนอเรชั่นต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเจนอเรชั่นวายเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 18.02) มากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 15.31) กลุ่มตัวอย่างเจนอเรชั่นเอ็กซ์เป็นเพศชาย (ร้อยละ 18.52) มากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 14.81) และกลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์ส เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 17.53) มากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 15.80)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา และเจเนอเรชั่น

ระดับการศึกษา	เจเนอเรชั่น							
	เจเนอเรชั่นวาย		เจเนอเรชั่นเอ็กซ์		เบบี้บูมเมอร์ส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ต่ำกว่า								
- ปริญญาตรี	31	7.65	22	5.43	45	11.11	98	24.20
- ปริญญาตรี	95	23.46	52	12.84	52	12.84	199	49.14
- ปริญญาโท	9	2.22	46	11.36	31	7.65	86	21.23
- ปริญญาเอก	0	0.00	15	3.70	7	1.73	22	5.43
รวม	135	33.33	135	33.33	135	33.33	405	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 49.14) รองลงมาเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 24.20) และระดับปริญญาโท (ร้อยละ 21.23) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเจเนอเรชั่นต่าง ๆ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชั่นวายส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 23.46) รองลงมาเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 7.65) และระดับปริญญาโท (ร้อยละ 2.22) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชั่นเอ็กซ์ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 12.84) รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท (ร้อยละ 11.36) และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 5.43) ตามลำดับ

และกลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์สส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 12.84) รองลงมาเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 11.11) และระดับปริญญาโท (ร้อยละ 7.65) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเงินค่าใช้จ่ายรายเดือน และเจนอเรชั่น

เงินค่าใช้จ่าย รายเดือน	เจนอเรชั่น							
	เจนอเรชั่นวาย		เจนอเรชั่นเอ็กซ์		เบบี้บูมเมอร์ส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- น้อยกว่า 5,000								
บาท	46	11.36	4	0.99	5	1.23	55	13.58
- 5,001-10,000								
บาท	51	12.59	17	4.20	28	6.91	96	23.70
- 10,001-15,000								
บาท	19	4.69	27	6.67	25	6.17	71	17.53
- 15,001-20,000								
บาท	10	2.47	47	11.60	39	9.63	96	23.70
- มากกว่า 20,000 บาท								
	9	2.22	40	9.88	38	9.38	87	21.48
รวม	135	33.33	135	33.33	135	33.33	405	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท และระหว่าง 15,001-20,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 23.70) รองลงมามีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนมากกว่า 20,000 บาท (ร้อยละ 21.48) และมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 17.53) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเจนอเรชั่นต่าง ๆ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างเจนอเรชั่นวายมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 12.59) รองลงมามีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท (ร้อยละ 11.36) และมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 4.69) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเจนอเรชั่นเอ็กซ์มีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 11.60) รองลงมามีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนมากกว่า 20,000 บาท (ร้อยละ 9.88) และมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 6.67) ตามลำดับ

และกลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์สมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 9.63) รองลงมามีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนมากกว่า 20,000 บาท (ร้อยละ 9.38) และมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 6.91) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่ และเจนเนอร์ชั่น

พาหนะที่ใช้ ส่วนใหญ่*	เจนเนอร์ชั่น							
	เจนเนอร์ชั่นวาย		เจนเนอร์ชั่นเอ็กซ์		เบบี้บูมเมอร์ส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- รถไฟฟ้า	29	4.01	28	3.87	26	3.60	83	11.48
- รถไฟฟ้าใต้ดิน	58	8.02	24	3.32	22	3.04	104	14.38
- รถโดยสาร ประจำทาง	37	5.12	25	3.46	37	5.12	99	13.69
- รถส่วนตัว	34	4.70	84	11.62	73	10.10	191	26.42
- รถคู่ร่วมบริการ	10	1.39	10	1.38	25	3.46	45	6.23
- รถแท็กซี่	26	3.60	27	3.73	45	6.22	98	13.55
- รถมอเตอร์ไซด์	39	5.39	20	2.77	36	4.98	95	13.14
- อื่น ๆ **	6	0.83	0	0.00	2	0.28	8	1.11
รวม	239	33.06	218	30.15	266	36.80	723	100.00

* เลือกตอบมากกว่า 1 คำตอบ

** ได้แก่ เรือ airport link

จากตารางที่ 4 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างใช้รถส่วนตัวเป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 26.42) รองลงมาคือ รถไฟฟ้าใต้ดิน (ร้อยละ 14.38) และรถโดยสารประจำทาง (ร้อยละ 13.69) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเจนเนอร์ชั่นต่าง ๆ พบว่า

พาหนะที่กลุ่มตัวอย่างเจนเนอร์ชั่นวายใช้เป็นจำนวนมากที่สุดคือ รถไฟฟ้าใต้ดิน (ร้อยละ 8.02) รองลงมาคือ รถมอเตอร์ไซด์ (ร้อยละ 5.39) และรถโดยสารประจำทาง (ร้อยละ 5.12) ตามลำดับ

พาหนะที่กลุ่มตัวอย่างเจนเนอร์ชั่นเอ็กซ์ใช้เป็นจำนวนมากที่สุดคือ รถส่วนตัว (ร้อยละ 11.62) รองลงมาคือ รถไฟฟ้า (ร้อยละ 3.87) และรถแท็กซี่ (ร้อยละ 3.73) ตามลำดับ

และพาหนะที่กลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์สใช้เป็นจำนวนมากที่สุดคือ รถส่วนตัว (ร้อยละ 10.10) รองลงมาคือ รถแท็กซี่ (ร้อยละ 6.22) และรถโดยสารประจำทาง (ร้อยละ 5.12) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประกอบด้วย 4 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ และรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 5 ถึงตารางที่ 8

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน และเจเนอเรชัน

รูปแบบกิจกรรม ภายในบ้าน*	เจเนอเรชัน							
	เจเนอเรชันวาย		เจเนอเรชันเอ็กซ์		เบบี้บูมเมอร์ส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ฟังวิทยุ/ เทป/ ซีดี	66	4.71	27	1.93	47	3.35	140	9.99
- ดูโทรทัศน์	111	7.92	83	5.92	116	8.27	310	22.11
- ดูวิดีโอ/ วีซีดี	71	5.06	36	2.57	38	2.71	145	10.34
- เล่นเกม คอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต	117	8.35	54	3.85	42	3.00	213	15.19
- อ่านหนังสือ	65	4.63	66	4.71	84	5.99	215	15.33
- ทำงานอดิเรก	43	3.07	50	3.57	72	5.14	165	11.77
- ทำอาหาร	30	2.14	38	2.71	50	3.57	118	8.42
- ทำสวน	13	0.93	27	1.93	44	3.14	84	5.99
- อื่น ๆ	5	0.36	3	0.21	4	0.29	12	0.86
รวม	521	37.18	384	27.40	497	35.45	1402	100.00

* เลือกตอบมากกว่า 1 คำตอบ

** ได้แก่ ทำงานบ้าน ซ่อมแซมบ้าน เลี้ยงสัตว์

จากตารางที่ 5 พบว่า ในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ดูโทรทัศน์ (ร้อยละ 22.11) รองลงมาคือ อ่านหนังสือ (ร้อยละ 15.33) เล่นเกม

คอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 15.19) ทำงานอดิเรก (ร้อยละ 11.77) และดูวิดีโอ/ วิซีดี (ร้อยละ 10.34) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเจนเนอเรชันต่าง ๆ พบว่า

รูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างเจนเนอเรชันวายทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 8.35) รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์ (ร้อยละ 7.92) ดูวิดีโอ/ ซีดี (ร้อยละ 5.06) ฟังวิทยุ/ เทป/ ซีดี (ร้อยละ 4.71) และอ่านหนังสือ (ร้อยละ 4.63) ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างเจนเนอเรชันเอ็กซ์ทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ดูโทรทัศน์ (ร้อยละ 5.92) รองลงมาคือ อ่านหนังสือ (ร้อยละ 4.71) เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 3.85) ทำงานอดิเรก (ร้อยละ 3.57) และทำอาหาร (ร้อยละ 2.71) ตามลำดับ

และรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์สทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ดูโทรทัศน์ (ร้อยละ 8.27) รองลงมาคือ อ่านหนังสือ (ร้อยละ 5.99) ทำงานอดิเรก (ร้อยละ 5.14) ทำอาหาร (ร้อยละ 3.57) และฟังวิทยุ/ เทป/ ซีดี (ร้อยละ 3.35) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ และเจนเนอเรชัน

รูปแบบกิจกรรม สร้างสรรค์*	เจนเนอเรชัน							
	เจนเนอเรชันวาย		เจนเนอเรชันเอ็กซ์		เบบี้บูมเมอร์ส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ร้องเพลง/ เล่นดนตรี	87	12.76	61	8.94	76	11.14	224	32.84
- วาดภาพ	39	5.72	35	5.13	36	5.28	110	16.13
- เขียนปัก	23	3.37	24	3.52	43	6.30	90	13.20
- ถ่ายภาพ	60	8.80	40	5.87	23	3.37	123	18.04
- เต้นรำ	35	5.13	21	3.08	18	2.64	74	10.85
- แกะสลัก	12	1.76	16	2.35	15	2.20	43	6.30
- อื่น ๆ	7	1.03	3	0.44	8	1.17	18	2.64
รวม	263	38.57	200	29.33	219	32.10	682	100.00

* เลือกตอบมากกว่า 1 คำตอบ

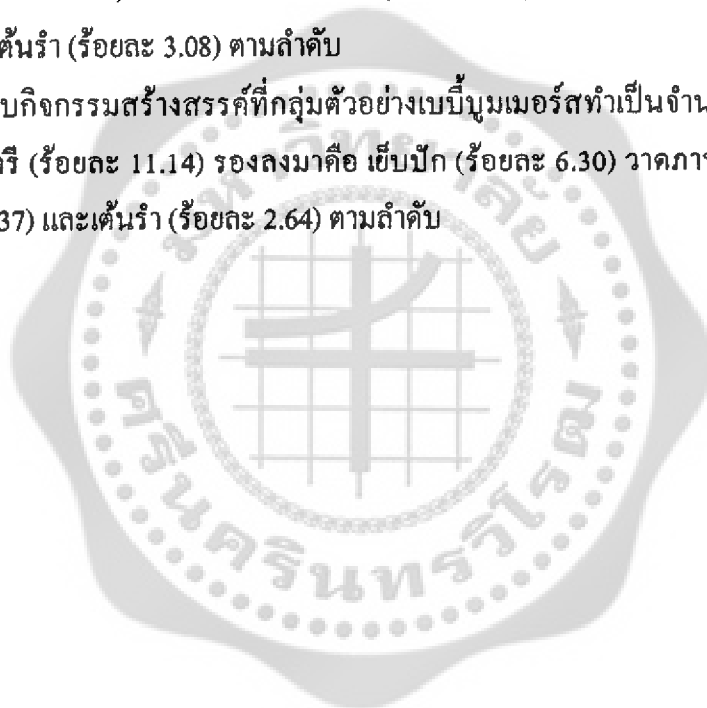
** ได้แก่ เล่นเกมฝึกสมอง หมากรุก สวคมนต์ นั่งสมาธิ แต่งภาพกราฟิก จัดดอกไม้ ทำดอกไม้ประดิษฐ์ แต่งสวน ช่วยเหลืองานในหมู่บ้าน

จากตารางที่ 6 พบว่า ในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้องเพลง/ เล่นดนตรี (ร้อยละ 32.84) รองลงมาคือ ถ่ายภาพ (ร้อยละ 18.04) วาดภาพ (ร้อยละ 16.13) เย็บปัก (ร้อยละ 13.20) และเดินร่ำ (ร้อยละ 10.85) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกเป็น เจเนอเรชันต่าง ๆ พบว่า

รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ที่กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชันวายทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้องเพลง/ เล่นดนตรี (ร้อยละ 12.76) รองลงมาคือ ถ่ายภาพ (ร้อยละ 8.80) วาดภาพ (ร้อยละ 5.72) เดินร่ำ (ร้อยละ 5.13) และเย็บปัก (ร้อยละ 3.37) ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ที่กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชันเอ็กซ์ทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้องเพลง/ เล่นดนตรี (ร้อยละ 8.94) รองลงมาคือ ถ่ายภาพ (ร้อยละ 5.87) วาดภาพ (ร้อยละ 5.13) เย็บปัก (ร้อยละ 3.52) และเดินร่ำ (ร้อยละ 3.08) ตามลำดับ

และรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ที่กลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์สทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้องเพลง/ เล่นดนตรี (ร้อยละ 11.14) รองลงมาคือ เย็บปัก (ร้อยละ 6.30) วาดภาพ (ร้อยละ 5.28) ถ่ายภาพ (ร้อยละ 3.37) และเดินร่ำ (ร้อยละ 2.64) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่
และเจเนอเรชั่น

รูปแบบกิจกรรม นอกสถานที่*	เจเนอเรชั่น							
	เจเนอเรชั่นวาย		เจเนอเรชั่นเอ็กซ์		เบบี้บูมเมอร์ส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- พบปะสังสรรค์	79	4.92	48	2.99	67	4.17	194	12.09
- เดินเที่ยวตาม								
ศูนย์การค้า	85	5.30	47	2.93	47	2.93	179	11.15
- ชมภาพยนตร์	85	5.30	44	2.74	26	1.62	155	9.66
- ชมคอนเสิร์ต	13	0.81	11	0.69	7	0.44	31	1.93
- ทานอาหาร								
นอกบ้าน	53	3.30	53	3.30	55	3.43	161	10.03
- ไปเที่ยว								
ต่างจังหวัด	42	2.62	48	2.99	68	4.24	158	9.84
- เยี่ยมญาติ/ เพื่อน	31	1.93	43	2.68	73	4.55	147	9.16
- พักผ่อนนอก								
สถานที่(picnic)	22	1.37	36	2.24	55	3.43	113	7.04
- ชมการแข่งขัน								
กีฬา	14	0.87	18	1.12	28	1.74	60	3.74
- เล่นกีฬา	56	3.49	37	2.31	36	2.24	129	8.04
- เรียนกิจกรรม								
พิเศษ	13	0.81	6	0.37	8	0.50	27	1.68
- ไปห้องสมุด	21	1.31	17	1.06	22	1.37	60	3.74
- นั่งสมาธิ	15	0.93	19	1.18	32	1.99	66	4.11
- ทำบุญ	27	1.68	35	2.18	62	3.86	124	7.73
- อื่น ๆ **	1	0.06	0	0.00	0	0.00	1	0.06
รวม	557	34.70	462	28.78	586	36.51	1605	100.00

* เลือกตอบมากกว่า 1 คำตอบ

** ไม่ระบุ

จากตารางที่ 7 พบว่า ในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ พบปะสังสรรค์ (ร้อยละ 12.09) รองลงมาคือ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า (ร้อยละ 11.15) ทานอาหารนอกบ้าน (ร้อยละ 10.03) ไปเที่ยวต่างจังหวัด (ร้อยละ 9.84) และชมภาพยนตร์ (ร้อยละ 9.66) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเจนเนอเรชั่นต่าง ๆ พบว่า

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างเจนเนอเรชั่นวายทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า และชมภาพยนตร์ (ร้อยละ 5.30) รองลงมาคือ พบปะสังสรรค์ (ร้อยละ 4.92) เล่นกีฬา (ร้อยละ 3.49) ทานอาหารนอกบ้าน (ร้อยละ 3.30) และไปเที่ยวต่างจังหวัด (ร้อยละ 2.62) ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ทานอาหารนอกบ้าน (ร้อยละ 3.30) รองลงมาคือ พบปะสังสรรค์ และไปเที่ยวต่างจังหวัด (ร้อยละ 2.99) เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า (ร้อยละ 2.93) ชมภาพยนตร์ (ร้อยละ 2.74) และเยี่ยมญาติ/เพื่อน (ร้อยละ 2.68) ตามลำดับ

และรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์สทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ เยี่ยมญาติ/เพื่อน (ร้อยละ 4.55) รองลงมาคือ ไปเที่ยวต่างจังหวัด (ร้อยละ 4.24) พบปะสังสรรค์ (ร้อยละ 4.17) ทำบุญ (ร้อยละ 3.86) และทานอาหารนอกบ้าน (ร้อยละ 3.43) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ
และเจเนอเรชั่น

รูปแบบกิจกรรม กีฬาและสุขภาพ*	เจเนอเรชั่น							
	เจเนอเรชั่นวาย		เจเนอเรชั่นเอ็กซ์		เบบี้บูมเมอร์ส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ฟุตบอล	39	3.64	36	3.36	24	2.24	99	9.25
- บาสเกตบอล	25	2.34	10	0.93	1	0.09	36	3.36
- นวดแผนโบราณ	14	1.31	32	2.99	50	4.67	96	8.97
- แบดมินตัน	21	1.96	15	1.40	12	1.12	48	4.49
- ว่ายน้ำ	50	4.67	24	2.24	31	2.90	105	9.81
- โยคะ (yoka)	16	1.50	24	2.24	25	2.34	65	6.07
- โบว์ลิ่ง	19	1.78	12	1.12	18	1.68	49	4.58
- เทนนิส	8	0.75	11	1.03	18	1.68	37	3.46
- อบไอน้ำ (sauna)	12	1.12	18	1.68	13	1.21	43	4.02
- เทเบิลเทนนิส	6	0.56	8	0.75	4	0.37	18	1.68
- วอลเลย์บอล	11	1.03	2	0.19	4	0.37	17	1.59
- นวดน้ำมัน (spa)	5	0.47	7	0.65	6	0.56	18	1.68
- กอล์ฟ	6	0.56	15	1.40	19	1.78	40	3.74
- แอโรบิก (aerobic)	24	2.24	17	1.59	40	3.74	81	7.57
- วิ่ง (jogging)	44	4.11	42	3.94	61	5.70	147	13.75
- ออกกำลังกาย (fitness center)	57	5.33	45	4.21	49	4.58	151	14.11
- อื่น ๆ	11	1.03	2	0.19	7	0.65	20	1.87
รวม	368	34.39	320	29.91	382	35.68	1070	100.00

* เลือกตอบมากกว่า 1 คำตอบ

** ได้แก่ เดินเร็ว sit up สนุกเกอร์ เซปักตะกร้อ มวยสากล รักบี้ฟุตบอล สเกตบอร์ด ฟุตบอล
ตกปลา สุลาสุป ไข่ไก่

จากตารางที่ 8 พบว่า ในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือออกกำลังกาย (fitness center) (ร้อยละ 14.11) รองลงมาคือวิ่ง (jogging) (ร้อยละ 13.74) ว่ายน้ำ (ร้อยละ 9.81) ฟุตบอล (ร้อยละ 9.25) และนวดแผนโบราณ (ร้อยละ 8.97) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกเป็นเจนเนอเรชันต่าง ๆ พบว่า

รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างเจนเนอเรชันวายทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือออกกำลังกาย (fitness center) (ร้อยละ 5.33) รองลงมาคือ ว่ายน้ำ (ร้อยละ 4.67) วิ่ง (jogging) (ร้อยละ 4.11) ฟุตบอล (ร้อยละ 3.64) และบาสเกตบอล (ร้อยละ 2.34) ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างเจนเนอเรชันเอ็กซ์ทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือออกกำลังกาย (fitness center) (ร้อยละ 4.21) รองลงมาคือ วิ่ง (jogging) (ร้อยละ 3.93) ฟุตบอล (ร้อยละ 3.36) นวดแผนโบราณ (ร้อยละ 2.99) และว่ายน้ำ โยคะ (yoka) (ร้อยละ 2.24) ตามลำดับ

และรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์สทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ วิ่ง (jogging) (ร้อยละ 5.70) รองลงมาคือ นวดแผนโบราณ (ร้อยละ 4.67) ออกกำลังกาย (fitness center) (ร้อยละ 4.58) แอโรบิก (ร้อยละ 3.74) และว่ายน้ำ (ร้อยละ 2.90) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประกอบด้วย 15 ปัจจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาดำรง และเจเนอเรชัน

ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม	เจเนอเรชั่น												
	เจเนอเรชั่นวาย						เจเนอเรชั่นเอกซ์						รวม
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	
การใช้เวลาว่าง													
1. ความสะดวกในการเดินทาง	3.31	0.69	มาก	3.30	0.65	มาก	3.34	0.67	มาก	3.32	0.67	มาก	
2. ความชอบ	3.46	0.57	มาก	3.30	0.68	มาก	3.22	0.68	มาก	3.33	0.65	มาก	
3. ญาติ พี่น้อง และเพื่อน	2.87	0.89	มาก	2.80	0.85	มาก	2.61	0.83	มาก	2.76	0.86	มาก	
4. ค่าใช้จ่าย	2.92	0.71	มาก	3.04	0.82	มาก	2.79	0.83	มาก	2.92	0.79	มาก	
5. วันปกติ	2.93	0.78	มาก	2.99	0.82	มาก	2.64	0.89	มาก	2.85	0.85	มาก	
6. วันหยุดสุดสัปดาห์/ วันหยุดพิเศษ	2.97	0.81	มาก	3.09	0.78	มาก	2.92	0.91	มาก	2.99	0.83	มาก	
7. เวลาในการเข้าร่วม	2.99	0.75	มาก	2.88	0.83	มาก	2.99	0.79	มาก	2.96	0.79	มาก	
8. ระยะเวลา/ ระยะเวลาในการเดินทาง	3.11	0.73	มาก	2.95	0.80	มาก	3.16	0.74	มาก	3.07	0.76	มาก	
9. สภาพภูมิอากาศ	3.03	0.82	มาก	2.99	0.81	มาก	3.14	0.74	มาก	3.05	0.79	มาก	
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม	3.06	0.76	มาก	3.04	0.81	มาก	3.26	0.62	มาก	3.12	0.74	มาก	
11. ความปลอดภัย	3.25	0.76	มาก	3.27	0.75	มาก	3.54	0.60	มากที่สุด	3.36	0.72	มาก	
12. ความพร้อมทางจิตใจ	3.37	0.62	มาก	3.04	0.75	มาก	3.21	0.78	มาก	3.20	0.73	มาก	
13. ความพร้อมทางร่างกาย	3.44	0.68	มาก	3.20	0.81	มาก	3.32	0.77	มาก	3.32	0.76	มาก	

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลว่าง และเงินออรับ (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม		เงินออรับ					
การใช้เวลว่าง		เงินออรับน่วย		เงินออรับชั้นเอ็กซ์		เบบ์บูมเมอร์ส	
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
14. ราคาอุปกรณ์		2.93	0.77	มาก	2.80	0.87	มาก
15. การให้บริการ		3.24	0.65	มาก	3.25	0.76	มาก
รวม		3.13	0.39	มาก	3.06	0.38	มาก
					3.09	0.43	มาก
					2.88	0.84	มาก
					3.26	0.75	มาก
					3.09	0.40	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความปลอดภัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.36$) รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความชอบ ($\bar{X} = 3.33$) ปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความพร้อมทางร่างกาย ($\bar{X} = 3.32$) ปัจจัยเรื่อง การให้บริการ ($\bar{X} = 3.26$) และปัจจัยเรื่องความพร้อมทางจิตใจ ($\bar{X} = 3.20$) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเจนเอเรชั่นวายมีความคิดเห็นว่าทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความชอบมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.46$) รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางร่างกาย ($\bar{X} = 3.44$) ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางจิตใจ ($\bar{X} = 3.37$) ปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง ($\bar{X} = 3.31$) และปัจจัยเรื่องความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.25$) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเจนเอเรชั่นเอ็กซ์มีความคิดเห็นว่าทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความชอบมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.30$) รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.27$) ปัจจัยเรื่องการให้บริการ ($\bar{X} = 3.25$) ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางร่างกาย ($\bar{X} = 3.20$) และปัจจัยเรื่องวันหยุดสุดสัปดาห์/วันหยุดพิเศษ ($\bar{X} = 3.09$) ตามลำดับ

และกลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์ส์มีความคิดเห็นว่า มีเพียงปัจจัยเดียวที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากที่สุดคือ ปัจจัยเรื่องความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.54$) ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทางมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นลำดับแรก ($\bar{X} = 3.34$) รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางร่างกาย ($\bar{X} = 3.32$) การให้บริการ ($\bar{X} = 3.29$) และสถานที่ประกอบกิจกรรม ($\bar{X} = 3.26$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างเจนเอเรชั่นกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างแสดงดังตารางที่ 10 ถึงตารางที่ 13

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างเจนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน

รูปแบบกิจกรรม ภายในบ้าน*		เจนอเรชั่น			χ^2	V	p
		เจนอเรชั่น วาย	เจนอเรชั่น เอ็กซ์	เบบี้ บูมเมอร์ส			
ฟังวิทยุ/ เทป/ ซีดี	ตอบ	66 (16.3)	27 (6.7)	47 (11.6)	24.911*	.248	.000
	ไม่ตอบ	69 (17.0)	108 (26.7)	88 (21.7)			
ดูโทรทัศน์	ตอบ	111 (27.4)	83 (20.5)	116 (28.6)	26.102*	.254	.000
	ไม่ตอบ	24 (5.9)	52 (12.8)	19 (4.7)			
ดูวิดีโอ/ วีซีดี	ตอบ	71 (17.5)	36 (8.9)	38 (9.4)	24.902*	.248	.000
	ไม่ตอบ	64 (15.8)	99 (24.4)	97 (24.0)			
เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ อินเตอร์เน็ต	ตอบ	117 (28.9)	54 (13.3)	42 (10.4)	96.437*	.488	.000
	ไม่ตอบ	18 (4.4)	81 (20.0)	93 (23.0)			
อ่านหนังสือ	ตอบ	65 (16.0)	66 (16.3)	84 (20.7)	6.801*	.130	.033
	ไม่ตอบ	70 (17.3)	69 (17.0)	51 (12.6)			
ทำงานอดิเรก	ตอบ	43 (10.6)	50 (12.3)	72 (17.8)	14.052*	.186	.001
	ไม่ตอบ	92 (22.7)	85 (21.0)	63 (15.6)			
ทำอาหาร	ตอบ	30 (7.4)	38 (9.4)	50 (12.3)	7.271*	.134	.026
	ไม่ตอบ	105 (25.9)	97 (24.0)	85 (21.0)			
ทำสวน	ตอบ	13 (3.2)	27 (6.7)	44 (10.9)	21.719*	.232	.000
	ไม่ตอบ	122 (30.1)	108 (26.7)	91 (22.5)			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่าเจนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านทุกรูปแบบมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมพบว่า เจนอเรชั่นกับการเล่นเกมคอมพิวเตอร์/ อินเตอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($V = .488$)

และพบว่า เจนอเรชั่นกับการฟังวิทยุ/ เทป/ ซีดี การดูโทรทัศน์ การดูวิดีโอ/ วีซีดี การอ่านหนังสือ การทำงานอดิเรก การทำอาหาร และการทำสวน มีความสัมพันธ์กันบ้าง ($V = .248, .254, .248, .130, .186, .134$ และ $.232$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์

รูปแบบกิจกรรม สร้างสรรค์*		เจเนอเรชัน			χ^2	V	p
		เจเนอเรชัน	เจเนอเรชัน	เบบี้			
		วาย	เอ็กซ์	บูมเมอร์ส			
ร้องเพลง/ เล่นดนตรี	ตอบ	87 (21.5)	61 (15.1)	76 (18.8)	10.209*	.159	.006
	ไม่ตอบ	48 (11.9)	74 (18.3)	59 (14.6)			
วาดภาพ	ตอบ	39 (9.6)	35 (8.6)	36 (8.9)	.324	.028	.850
	ไม่ตอบ	96 (23.7)	100 (24.7)	99 (24.4)			
เขียนปิก	ตอบ	23 (5.7)	24 (5.9)	43 (10.6)	10.886*	.164	.004
	ไม่ตอบ	112 (27.7)	111 (27.4)	92 (22.7)			
ถ่ายภาพ	ตอบ	60 (14.8)	40 (9.9)	23 (5.7)	24.030*	.244	.000
	ไม่ตอบ	75 (18.5)	95 (23.5)	112 (27.7)			
เดินร่ำ	ตอบ	35 (8.6)	21 (5.2)	18 (4.4)	8.168*	.142	.017
	ไม่ตอบ	100 (24.7)	114 (28.1)	117 (28.9)			
แกะสลัก	ตอบ	12 (3.0)	16 (4.0)	15 (3.7)	.676	.041	.713
	ไม่ตอบ	123 (30.4)	119 (29.4)	120 (29.6)			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า เจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ด้านการร้องเพลง/ เล่นดนตรี การเขียนปิก การถ่ายภาพ และการเดินร่ำ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันบ้าง ($V = .159, .164, .244$ และ $.142$ ตามลำดับ)

และพบว่าเจเนอเรชันกับการวาดภาพ และการแกะสลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะกล่าวได้ว่า เจเนอเรชันกับการวาดภาพ และการแกะสลัก มีความสัมพันธ์กัน ($V = .028$ และ $.041$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่

รูปแบบกิจกรรม นอกสถานที่*		เจเนอเรชั่น			χ^2	v	p
		เจเนอเรชั่น วาย	เจเนอเรชั่น เอ็กซ์	เบบี้ บูมเมอร์ส			
พบปะสังสรรค์	ตอบ	79 (19.5)	48 (11.9)	67 (16.5)	14.505*	.189	.001
	ไม่ตอบ	56 (13.8)	87 (21.5)	68 (16.8)			
เดินเที่ยวตาม ศูนย์การค้า	ตอบ	85 (21.0)	47 (11.6)	47 (11.6)	28.913*	.267	.000
	ไม่ตอบ	50 (12.3)	88 (21.7)	88 (21.7)			
ชมภาพยนตร์	ตอบ	85 (21.0)	44 (10.9)	26 (6.4)	57.338*	.376	.000
	ไม่ตอบ	50 (12.3)	91 (22.5)	109 (26.9)			
ชมคอนเสิร์ต	ตอบ	13 (3.2)	11 (2.7)	7 (1.7)	1.956	.069	.376
	ไม่ตอบ	122 (30.1)	124 (30.6)	128 (31.6)			
ทานอาหารนอกบ้าน	ตอบ	53 (13.1)	53 (13.1)	55 (13.6)	.082	.014	.960
	ไม่ตอบ	82 (20.2)	82 (20.2)	80 (19.8)			
ไปเที่ยวต่างจังหวัด	ตอบ	42 (10.4)	48 (11.9)	68 (16.8)	11.540*	.169	.003
	ไม่ตอบ	93 (23.0)	87 (21.5)	67 (16.5)			
เยี่ยมญาติ/ เพื่อน	ตอบ	31 (7.7)	43 (10.6)	73 (18.0)	29.986*	.272	.000
	ไม่ตอบ	104 (25.7)	92 (22.7)	62 (15.3)			
พักผ่อนนอกสถานที่ (picnic)	ตอบ	22 (5.4)	36 (8.9)	55 (13.6)	20.203*	.223	.000
	ไม่ตอบ	113 (27.9)	99 (24.4)	80 (19.8)			
ชมการแข่งขันกีฬา	ตอบ	14 (3.5)	18 (4.4)	28 (6.9)	6.104*	.123	.047
	ไม่ตอบ	121 (29.9)	117 (28.9)	107 (26.4)			
เล่นกีฬา	ตอบ	56 (13.8)	37 (9.1)	36 (8.9)	8.668*	.146	.013
	ไม่ตอบ	79 (19.5)	98 (24.2)	99 (24.4)			
เรียนกิจกรรมพิเศษ	ตอบ	13 (3.2)	6 (1.5)	8 (2.0)	3.095	.087	.213
	ไม่ตอบ	122 (30.1)	129 (31.9)	127 (31.4)			
ไปห้องสมุด	ตอบ	21 (5.2)	17 (4.2)	22 (5.4)	.822	.045	.663
	ไม่ตอบ	114 (28.1)	118 (29.1)	113 (27.9)			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ (ต่อ)

รูปแบบกิจกรรม นอกสถานที่*		เจเนอเรชั่น			χ^2	v	p
		เบบี้					
		เจเนอเรชั่น วาย	เจเนอเรชั่น เอ็กซ์	บูมเมอร์ส			
นั่งสมาธิ	ตอบ	15 (3.7)	19 (4.7)	32 (7.9)	8.580*	.146	.014
	ไม่ตอบ	120 (29.6)	116 (28.6)	103 (25.4)			
ทำบุญ	ตอบ	27 (6.7)	35 (8.6)	62 (15.3)	23.456*	.241	.000
	ไม่ตอบ	108 (26.7)	100 (24.7)	73 (18.0)			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่า เจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ด้านการเดินเที่ยวตามศูนย์การค้า การชมภาพยนตร์ และการเยี่ยมญาติ/เพื่อน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง ($V = .267, .376$ และ $.272$ ตามลำดับ)

เจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ด้านการพบปะสังสรรค์ การไปเที่ยวต่างจังหวัด การพักผ่อนนอกสถานที่ (picnic) การชมการแข่งขันกีฬา การเล่นกีฬา การนั่งสมาธิ และการทำบุญ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันบ้าง ($V = .189, .169, .223, .123, .146, .146$ และ $.241$ ตามลำดับ)

และพบว่าเจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ด้านการชมคอนเสิร์ต การทานอาหารนอกบ้าน การเรียนกิจกรรมพิเศษ และการไปห้องสมุด มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะกล่าวได้ว่า เจเนอเรชันกับการชมคอนเสิร์ต การทานอาหารนอกบ้าน การเรียนกิจกรรมพิเศษ และการไปห้องสมุด มีความสัมพันธ์กัน ($V = .069, .014, .087$ และ $.045$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ

รูปแบบกิจกรรม กีฬาและสุขภาพ*		เจเนอเรชัน			χ^2	V	p
		เจเนอเรชัน	เจเนอเรชัน	เบบี้			
		วาย	เอ็กซ์	บูมเมอร์ส			
ฟุตบอล	ตอบ	39 (9.6)	36 (8.9)	24 (5.9)	5.053	.112	.080
	ไม่ตอบ	96 (23.7)	99 (24.4)	111 (27.4)			
บาสเกตบอล	ตอบ	25 (6.2)	10 (2.5)	1 (0.2)	26.890*	.258	.000
	ไม่ตอบ	110 (27.2)	125 (30.9)	134 (33.1)			
นวดแผนโบราณ	ตอบ	14 (3.5)	32 (7.9)	50 (12.3)	26.541*	.256	.000
	ไม่ตอบ	121 (29.9)	103 (25.4)	85 (21.0)			
แบดมินตัน	ตอบ	21 (5.2)	15 (3.7)	12 (3.0)	2.978	.086	.226
	ไม่ตอบ	114 (28.1)	120 (29.6)	123 (30.4)			
ว่ายน้ำ	ตอบ	50 (12.3)	24 (5.9)	31 (7.7)	13.963*	.186	.001
	ไม่ตอบ	85 (21.0)	111 (27.4)	104 (25.7)			
โยคะ (yoka)	ตอบ	16 (4.0)	24 (5.9)	25 (6.2)	2.676	.081	.262
	ไม่ตอบ	119 (29.4)	111 (27.4)	110 (27.2)			
โบว์ลิ่ง	ตอบ	19 (4.7)	12 (3.0)	18 (4.4)	1.997	.070	.368
	ไม่ตอบ	116 (28.6)	123 (30.4)	117 (28.9)			
เทนนิส	ตอบ	8 (2.0)	11 (2.7)	18 (4.4)	4.700	.108	.095
	ไม่ตอบ	127 (31.4)	124 (30.6)	117 (28.9)			
อบไอน้ำ (sauna)	ตอบ	12 (3.0)	18 (4.4)	13 (3.2)	1.613	.063	.446
	ไม่ตอบ	123 (30.4)	117 (28.9)	122 (30.1)			
เทเบิลเทนนิส	ตอบ	6 (1.5)	8 (2.0)	4 (1.0)	1.395	.059	.498
	ไม่ตอบ	129 (31.9)	127 (31.4)	131 (32.3)			
วอลเลย์บอล	ตอบ	11 (2.7)	2 (0.5)	4 (1.0)	8.228*	.143	.016
	ไม่ตอบ	124 (30.6)	133 (32.8)	131 (32.3)			
นวดน้ำมัน (spa)	ตอบ	5 (1.2)	7 (1.7)	6 (1.5)	.349	.029	.840
	ไม่ตอบ	130 (32.1)	128 (31.6)	129 (31.9)			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ (ต่อ)

รูปแบบกิจกรรม กีฬาและสุขภาพ*		เจเนอเรชั่น			χ^2	V	p
		เจเนอเรชั่น	เจเนอเรชั่น	เบบี้			
		วาย	เอ็กซ์	บูมเมอร์ส			
กอล์ฟ	ตอบ	6 (1.5)	15 (3.7)	19 (4.7)	7.379	.135	.025
	ไม่ตอบ	129 (31.9)	120 (29.6)	116 (28.6)			
แอโรบิก (aerobic)	ตอบ	24 (5.9)	17 (4.2)	40 (9.9)	12.870*	.178	.002
	ไม่ตอบ	111 (27.4)	118 (29.1)	95 (23.5)			
วิ่ง (jogging)	ตอบ	44 (10.9)	42 (10.4)	61 (15.1)	6.984*	.131	.030
	ไม่ตอบ	91 (22.5)	93 (23.0)	74 (18.3)			
ออกกำลังกาย (fitness center)	ตอบ	57 (14.1)	45 (11.1)	49 (12.1)	2.365	.076	.306
	ไม่ตอบ	78 (19.3)	90 (22.2)	86 (21.2)			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า เจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ บาสเกตบอล และ นวดแผนโบราณ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กัน ระดับปานกลาง ($V = .258$ และ $.256$ ตามลำดับ)

เจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กอล์ฟ แอโรบิก (aerobic) และวิ่ง (jogging) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันบ้าง ($V = .112, .186, .143, .135, .178$ และ $.131$ ตามลำดับ)

และพบว่าเจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ แบดมินตัน โยคะ (yoka) โบว์ลิ่ง เทนนิส อบไอน้ำ (sauna) นวดน้ำมัน (spa) และออกกำลังกาย (fitness center) มีความสัมพันธ์กัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะกล่าวได้ว่า เจเนอเรชั่นกับ รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ แบดมินตัน โยคะ (yoka) โบว์ลิ่ง เทนนิส อบไอน้ำ (sauna) นวด น้ำมัน (spa) และออกกำลังกาย (fitness center) มีความสัมพันธ์กัน ($V = .086, .081, .070, .108, .063, .059, .029$ และ $.076$ ตามลำดับ)

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจนอเรชั่นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจนอเรชั่นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง แสดงดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำแนกตามเจนอเรชั่น

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ความสะดวกในการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	.104	2	.052	.116	.891
ภายในกลุ่ม	179.807	402	.447		
รวม	179.911	404			
ความชอบ					
ระหว่างกลุ่ม	3.916	2	1.958	4.702*	.010
ภายในกลุ่ม	167.407	402	.416		
รวม	171.323	404			
ญาติ พี่น้อง และเพื่อน					
ระหว่างกลุ่ม	5.116	2	2.558	3.466*	.032
ภายในกลุ่ม	296.652	402	.738		
รวม	301.768	404			
ค่าใช้จ่าย					
ระหว่างกลุ่ม	4.281	2	2.141	3.442*	.033
ภายในกลุ่ม	250.030	402	.622		
รวม	254.311	404			
วันปกติ					
ระหว่างกลุ่ม	9.220	2	4.610	6.638*	.001
ภายในกลุ่ม	279.185	402	.694		
รวม	288.405	404			

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัย
ที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำแนกตามเจนเอเรชั่น (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
วันหยุดสุดสัปดาห์/ วันหยุดพิเศษ					
ระหว่างกลุ่ม	2.059	2	1.030	1.484	.228
ภายในกลุ่ม	278.919	402	.694		
รวม	280.978	404			
เวลาในการเข้าร่วม					
ระหว่างกลุ่ม	1.111	2	.556	.893	.410
ภายในกลุ่ม	250.089	402	.622		
รวม	251.200	404			
ระยะทาง/ ระยะเวลาในการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	3.220	2	1.610	2.817	.061
ภายในกลุ่ม	229.704	402	.571		
รวม	232.923	404			
สภาพภูมิอากาศ					
ระหว่างกลุ่ม	1.605	2	.802	1.295	.275
ภายในกลุ่ม	249.200	402	.620		
รวม	250.805	404			
สถานที่ประกอบกิจกรรม					
ระหว่างกลุ่ม	3.886	2	1.943	3.597*	.028
ภายในกลุ่ม	217.185	402	.540		
รวม	221.072	404			
ความปลอดภัย					
ระหว่างกลุ่ม	6.978	2	3.489	7.019*	.001
ภายในกลุ่ม	199.822	402	.497		
รวม	206.800	404			

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัย
ที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำแนกตามเจนอเรชั่น (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ความพร้อมทางจิตใจ					
ระหว่างกลุ่ม	7.501	2	3.751	7.232*	.001
ภายในกลุ่ม	208.489	402	.519		
รวม	215.990	404			
ความพร้อมทางร่างกาย					
ระหว่างกลุ่ม	3.793	2	1.896	3.342*	.036
ภายในกลุ่ม	228.119	402	.567		
รวม	231.911	404			
ราคาอุปกรณ์					
ระหว่างกลุ่ม	1.442	2	.721	1.013	.364
ภายในกลุ่ม	286.104	402	.712		
รวม	287.546	404			
การให้บริการ					
ระหว่างกลุ่ม	.153	2	.077	.137	.872
ภายในกลุ่ม	224.104	402	.557		
รวม	224.257	404			
โดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	.260	2	.130	.804	.448
ภายในกลุ่ม	64.892	402	.161		
รวม	65.152	404			

จากตารางที่ 14 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเจนอเรชั่นพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจนอเรชั่นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายปัจจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจนอเรชั่นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเรื่องความชอบ เรื่องญาติ พี่น้อง และเพื่อน เรื่องค่าใช้จ่าย เรื่องวันหยุด เรื่องสถานที่ประกอบ

กิจกรรม เรื่องความปลอดภัย เรื่องความพร้อมทางจิตใจ และเรื่องความพร้อมทางร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจนเนอเรชั่นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบังคับเรื่องความสะดวกในการเดินทาง เรื่องวันหยุดสุดสัปดาห์/ วันหยุดพิเศษ เรื่องเวลาในการเข้าร่วม เรื่องระยะเวลา/ระยะเวลาในการเดินทาง เรื่องสภาพภูมิอากาศ เรื่องราคาอุปกรณ์ และเรื่องการให้บริการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อผลการวิเคราะห์แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจนเนอเรชั่นต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ มีความคิดเห็นต่อบังคับที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องความชอบ เรื่องญาติ พี่น้อง และเพื่อน เรื่องค่าใช้จ่าย เรื่องวันหยุด เรื่องสถานที่ประกอบกิจกรรม เรื่องความปลอดภัย เรื่องความพร้อมทางจิตใจ และเรื่องความพร้อมทางร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงต้องเปรียบเทียบภายหลังการวิเคราะห์ความแปรปรวน (post hoc) ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (multiple comparison) โดยใช้วิธี LSD (least significant difference) ผลปรากฏดังตารางที่ 15 ถึงตารางที่ 22

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อบังคับที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องความชอบ ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนเนอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD

เจนเนอเรชั่น	$\bar{X}$	เจนเนอเรชั่น		
		เจนเนอเรชั่นวาย	เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์	เบบี้บูมเมอร์ส
เจนเนอเรชั่นวาย	3.46	-	.156*	.237*
เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์	3.30	-.156*	-	.081
เบบี้บูมเมอร์ส	3.22	-.237*	-.081	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อบังคับที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องความชอบของกลุ่มตัวอย่างตามเจนเนอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

เจนเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์
และเจนเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เบบี้บูมเมอร์ส

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม
การใช้เวลาว่างเรื่องญาติ พี่น้อง และเพื่อน ของกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไข
โดยใช้วิธี LSD

เงื่อนไข	$\bar{X}$	เงื่อนไข		
		เงื่อนไขชาย	เงื่อนไขหญิง	เบบี๋บูมเมอร์ส
เงื่อนไขชาย	2.87	-	.074	.267*
เงื่อนไขหญิง	2.80	-.074	-	.193
เบบี๋บูมเมอร์ส	2.61	-.267*	-.193	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องญาติ พี่น้อง และเพื่อน ของกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไข โดยใช้วิธี LSD พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

เงื่อนไขชาย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เบบี๋บูมเมอร์ส

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม
การใช้เวลาว่างเรื่องค่าใช้จ่าย ของกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไข โดยใช้วิธี LSD

เงื่อนไข	$\bar{X}$	เงื่อนไข		
		เงื่อนไขชาย	เงื่อนไขหญิง	เบบี๋บูมเมอร์ส
เงื่อนไขชาย	2.92	-	-.126	.126
เงื่อนไขหญิง	3.04	.126	-	.252*
เบบี๋บูมเมอร์ส	2.79	-.126	-.252*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องค่าใช้จ่าย ของกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไข โดยใช้วิธี LSD พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

เงื่อนไขหญิง มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เบบี๋บูมเมอร์ส

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม
การใช้เวลาว่างเรื่องวันปกติ ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD

เจนอเรชั่น	$\bar{X}$	เจนอเรชั่น		
		เจนอเรชั่นวาย	เจนอเรชั่นเอ็กซ์	เบบี้บูมเมอร์ส
เจนอเรชั่นวาย	2.93	-	-.067	.281 [*]
เจนอเรชั่นเอ็กซ์	2.99	.067	-	.348 [*]
เบบี้บูมเมอร์ส	2.64	-.281 [*]	-.348 [*]	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบ
การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องวันปกติ ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD พบว่ามี
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

เจนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เบบี้บูมเมอร์ส
และเจนอเรชั่นเอ็กซ์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เบบี้บูมเมอร์ส

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม
การใช้เวลาว่างเรื่องสถานที่ประกอบกิจกรรม ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนอเรชั่น
โดยใช้วิธี LSD

เจนอเรชั่น	$\bar{X}$	เจนอเรชั่น		
		เจนอเรชั่นวาย	เจนอเรชั่นเอ็กซ์	เบบี้บูมเมอร์ส
เจนอเรชั่นวาย	3.06	-	.015	-.200 [*]
เจนอเรชั่นเอ็กซ์	3.04	-.015	-	-.215 [*]
เบบี้บูมเมอร์ส	3.26	.200 [*]	.215 [*]	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบ
การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องสถานที่ประกอบกิจกรรม ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนอเรชั่น โดยใช้
วิธี LSD พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่
เบบี้บูมเมอร์ส มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เจนอเรชั่นวาย
และเบบี้บูมเมอร์ส มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เจนอเรชั่นเอ็กซ์

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม
การใช้เวลาวางเรื่องความปลอดภัย ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD

เจนอเรชั่น	$\bar{X}$	เจนอเรชั่น		
		เจนอเรชั่นวาย	เจนอเรชั่นเอ็กซ์	เบบี้บูมเมอร์ส
เจนอเรชั่นวาย	3.25	-	-.022	-.289*
เจนอเรชั่นเอ็กซ์	3.27	.022	-	-.267*
เบบี้บูมเมอร์ส	3.54	.289*	.267*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบ
การเข้าร่วมการใช้เวลาวางเรื่องความปลอดภัย ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนอเรชั่น โดยใช้วิธี LSD
พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

เบบี้บูมเมอร์ส มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เจนอเรชั่นวาย
และเบบี้บูมเมอร์ส มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เจนอเรชั่นเอ็กซ์

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม
การใช้เวลาวางเรื่องความพร้อมทางจิตใจ ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนอเรชั่น
โดยใช้วิธี LSD

เจนอเรชั่น	$\bar{X}$	เจนอเรชั่น		
		เจนอเรชั่นวาย	เจนอเรชั่นเอ็กซ์	เบบี้บูมเมอร์ส
เจนอเรชั่นวาย	3.37	-	.333*	.163
เจนอเรชั่นเอ็กซ์	3.04	-.333*	-	-.170
เบบี้บูมเมอร์ส	3.21	-.163	.170	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบ
การเข้าร่วมการใช้เวลาวางเรื่องความพร้อมทางจิตใจ ของกลุ่มตัวอย่างตามเจนอเรชั่น โดยใช้วิธี
LSD พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่

เจนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เจนอเรชั่นเอ็กซ์

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม
การใช้เวลาว่างเรื่องความพร้อมทางร่างกาย ของกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไข
โดยใช้วิธี LSD

เงื่อนไข	$\bar{X}$	เงื่อนไข		
		เงื่อนไขชาย	เงื่อนไขเด็ก	เบบี๋บูมเมอร์ส
เงื่อนไขชาย	3.44	-	.237 [*]	.119
เงื่อนไขเด็ก	3.20	-.237 [*]	-	-.119
เบบี๋บูมเมอร์ส	3.32	-.119	.119	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องความพร้อมทางร่างกาย ของกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไข โดยใช้วิธี LSD พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่
เงื่อนไขชาย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นมากกว่า เงื่อนไขเด็ก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิจัยรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชั่นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์โครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชั่นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชั่นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจนเนอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานครกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจนเนอเรชั่นกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ทำการศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชั่นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครและทำการศึกษาเจนเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเพื่อนำผลทางการวิจัยนำไปใช้ประโยชน์ทางด้านการเรียนการสอนทางด้านนันทนาการ รวมทั้งผู้ที่สนใจศึกษาทางด้านนันทนาการและการใช้เวลาว่าง

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนเจนเนอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เบบี้บูมเมอร์ส(Baby Boomers) เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์(Generation X) เจนเนอเรชั่นวาย(Generation Y)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนเจนเนอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เบบี้บูมเมอร์ส(Baby Boomers) เจเนอเรชั่นเอ็กซ์(Generation X) เจเนอเรชั่นวาย (Generation Y) มีอายุระหว่าง 16-64 ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามานา (กัลยา, 2546 อ้างอิงจาก Yamana, 1973) โดยการกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% หรือยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 จำนวน 400 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ประชาชนเจนเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 16-64 ปี โดยแบ่งเป็น 3 เจเนอเรชั่น ได้แก่ เจเนอเรชั่นวาย เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเบบี้บูมเมอร์ส

ตัวแปรตาม (dependent Variables) ประกอบไปด้วย

1. รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง สร้างโดย สายวันต์ รุ่งสุกรี (2548) มีดังนี้

1.1 รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน หมายถึงกิจกรรมที่มีบ้านเป็นสถานที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ดูโทรทัศน์ ดูวิดีโอ / วิดีโอ ฟังวิทยุ / เทป / ซีดี เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / อินเทอร์เน็ต ทำงานอดิเรก อ่านหนังสือ ทำอาหาร ทำสวน และอื่นๆ

1.2 รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ หมายถึงกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่ม และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น ร้องเพลง / เล่นดนตรี วาดรูป แกะสลัก ถ่ายภาพ เขียนบัก เต้นรำ และอื่นๆ

1.3 รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ หมายถึงกิจกรรมที่ปฏิบัติตามสถานที่ต่างๆ เช่น พบปะสังสรรค์ ชมภาพยนตร์ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า ทานอาหารนอกบ้าน ชมคอนเสิร์ต เยี่ยมญาติ / เพื่อน พักผ่อนนอกสถานที่ (Picnic) ชมการแข่งขันกีฬา เล่นกีฬา เรียนกิจกรรมพิเศษ ไปห้องสมุด ไปเที่ยวต่างจังหวัด นั่งสมาธิ ทำบุญ และอื่นๆ

1.4 รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ หมายถึงกิจกรรมที่แสดงออกทางร่างกาย เสริมสร้างความแข็งแรงและสุขภาพ เช่น ฟุตบอล แบดมินตัน บาสเกตบอล วัยน้ำ โบว์ลิ่ง เทนนิส เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล กอล์ฟ วิ่ง (Jogging) แอโรบิก (Aerobic) นวดแผนโบราณ ออกกำลังกาย (Fitness Center) โยคะ (Yoga) อบไอน้ำ (Sauna) นวดน้ำมัน (Spa) และอื่นๆ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ประกอบด้วย

- 2.1 ความสะดวกในการเดินทาง
- 2.2 ความชอบ
- 2.3 ญาติ พี่น้อง และเพื่อน
- 2.4 ค่าใช้จ่าย
- 2.5 วันปกติ
- 2.6 วันหยุดสุดสัปดาห์/ วันหยุดพิเศษ
- 2.7 เวลาในการเข้าร่วม
- 2.8 ระยะทาง/ ระยะเวลาในการเดินทาง
- 2.9 สภาพภูมิอากาศ
- 2.10 สถานที่ประกอบกิจกรรม
- 2.11 ความปลอดภัย
- 2.12 ความพร้อมทางจิตใจ
- 2.13 ความพร้อมทางร่างกาย
- 2.14 ราคาอุปกรณ์
- 2.15 การให้บริการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่าง สร้างโดย สายวันต์ รุ่งสุกรี (2548) ซึ่งแบบสำรวจรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกได้ 4 ส่วน ดังนี้ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กิจกรรมภายในบ้านจากนั้นนำแบบสอบถามหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วมาหาค่าดัชนีของความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence) โดยได้รับค่าดัชนีของความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.6-1 โดยใช้สูตรของ American Psychological Association , APA, (1974 อ้างถึงใน บุญธรรม, 2547 : 258 – 261) จากนั้น นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีวัดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.80

การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร และรายละเอียดเพื่อความเข้าใจ
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการแบบสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครด้วยตนเอง และผู้ช่วยนักวิจัย
3. ทำการรวบรวมแบบสำรวจสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครด้วยตนเอง และผู้ช่วยนักวิจัย
4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนและสำหรับการปรับปรุงสำหรับการวิจัยในอนาคต

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรม SPSS ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังนี้

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงลักษณะการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ตัวแปรอิสระที่ประกอบด้วย กลุ่มอายุของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขต

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ทั้งในแบบเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis) โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เป็น 3 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive analysis)

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)ความถี่ (Frequency) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงลักษณะการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสำรวจรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระที่ประกอบด้วย เพศ กลุ่มอายุของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา, 2546 : 34)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้อธิบายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สูตร (กัลยา, 2546 : 35) เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้ว นำมาเทียบ

อันดับโดยถือตามเกณฑ์ของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2538: 82) จากนั้นนำค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาแจกแจงนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ใช้แสดงลักษณะการกระจายของข้อมูลทางด้านปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครโดยใช้สูตร (กัลยา, 2546: 36)

2. หาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) และสัมประสิทธิ์แครมเมอร์ วี (Cramer's V)

3. จากนั้นวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำแนกตามเจนเนอร์ชั้น โดยใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างเจนเนอร์ชั้นกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจนเนอร์ชั้นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

1.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และเจนเนอร์ชั้น

ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นเจนเนอร์ชั้นต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเจนเนอร์ชั้นวายเป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย กลุ่มตัวอย่างเจนเนอร์ชั้นเอ็กซ์เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง และกลุ่มตัวอย่างเบบี๋บูมเมอร์ส เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย

1.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา และเงินเดือน

ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเงินเดือนต่างกัน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างเงินเดือนรายสัปดาห์ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเงินเดือนรายเดือนอีกส่วนใหญ่มักมีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเบบี๋เมอร์สส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ตามลำดับ

1.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเงินค่าใช้จ่ายรายเดือน และเงินเดือน

ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท และระหว่าง 15,001-20,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมามีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนมากกว่า 20,000 บาท และมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเงินเดือนต่างกัน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างเงินเดือนรายสัปดาห์มีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมามีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท และมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเงินเดือนรายเดือนอีกส่วนมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมามีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนมากกว่า 20,000 บาท และมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท ตามลำดับ

และกลุ่มตัวอย่างเบบี๋เมอร์สมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมามีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนมากกว่า 20,000 บาท และมีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท ตามลำดับ

1.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่ และเงินเดือน

ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างใช้รถส่วนตัวเป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 26.42) รองลงมาคือ รถไฟฟ้าใต้ดิน และรถโดยสารประจำทาง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเงินเดือนต่างกัน พบว่า

พาหนะที่กลุ่มตัวอย่างเงินเดือนรายสัปดาห์ใช้เป็นจำนวนมากที่สุดคือ รถไฟฟ้าใต้ดิน รองลงมาคือ รถมอเตอร์ไซด์ และรถโดยสารประจำทาง ตามลำดับ

พาหนะที่กลุ่มตัวอย่างเงินเดือนรายเดือนอีกส่วนใช้เป็นจำนวนมากที่สุดคือ รถส่วนตัว รองลงมาคือ รถไฟฟ้า และรถแท็กซี่ ตามลำดับ

และพาหนะที่กลุ่มตัวอย่างเบบี๋บูมเมอร์สใช้เป็นจำนวนมากที่สุดคือ รถส่วนตัว รองลงมาคือ รถแท็กซี่ และรถโดยสารประจำทาง ตามลำดับ

ตอนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

2.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน และเจเนอเรชัน ในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ดูโทรทัศน์ รองลงมาคือ อ่านหนังสือ เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต ทำงานอดิเรก และดูวิดีโอ/ วีซีดี ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเจเนอเรชันต่าง ๆ พบว่า

รูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชันวายทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์ ดูวิดีโอ/ ซีดี ฟังวิทยุ/ เทป/ ซีดี และอ่านหนังสือ ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชันเอ็กซ์ทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ดูโทรทัศน์ รองลงมาคือ อ่านหนังสือ เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต ทำงานอดิเรก และทำอาหาร ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างเบบี๋บูมเมอร์สทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ดูโทรทัศน์ รองลงมาคือ อ่านหนังสือ ทำงานอดิเรก ทำอาหาร และฟังวิทยุ/ เทป/ ซีดี ตามลำดับ

2.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ และเจเนอเรชัน ในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้องเพลง/ เล่นดนตรี รองลงมาคือ ถ่ายภาพ วาดภาพ เย็บปัก และเดินร่ำ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกเป็น เจเนอเรชันต่าง ๆ พบว่า

รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ที่กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชันวายทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้องเพลง/ เล่นดนตรี รองลงมาคือ ถ่ายภาพ วาดภาพ เดินร่ำ และเย็บปัก ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ที่กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชันเอ็กซ์ทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้องเพลง/ เล่นดนตรี รองลงมาคือ ถ่ายภาพ วาดภาพ เย็บปัก และเดินร่ำ ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ที่กลุ่มตัวอย่างเบบี๋บูมเมอร์สทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้องเพลง/ เล่นดนตรี รองลงมาคือ เย็บปัก วาดภาพ ถ่ายภาพ และเดินร่ำ ตามลำดับ

2.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ และเจเนอเรชัน ในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ พบปะสังสรรค์

รองลงมาคือ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า ทานอาหารนอกบ้าน ไปเที่ยวต่างจังหวัด และชมภาพยนตร์ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเจเนอเรชันต่าง ๆ พบว่า

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชันวายทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า และชมภาพยนตร์ รองลงมาคือ พบปะสังสรรค์ เล่นกีฬา ทานอาหารนอกบ้าน และไปเที่ยวต่างจังหวัด ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชันเอ็กซ์ทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ทานอาหารนอกบ้าน รองลงมาคือ พบปะสังสรรค์ และไปเที่ยวต่างจังหวัด เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า ชมภาพยนตร์ และเยี่ยมญาติ/เพื่อน ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์สทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ เยี่ยมญาติ/เพื่อน รองลงมาคือ ไปเที่ยวต่างจังหวัด พบปะสังสรรค์ ทำบุญ และทานอาหารนอกบ้าน ตามลำดับ

2.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และเจเนอเรชันในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือออกกำลังกาย (fitness center) รองลงมาคือวิ่ง (jogging) ว่ายน้ำ ฟุตบอล และนวดแผนโบราณ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเจเนอเรชันต่าง ๆ พบว่า

รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชันวายทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ออกกำลังกาย (fitness center) รองลงมาคือ ว่ายน้ำ วิ่ง (jogging) ฟุตบอล และบาสเกตบอล ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชันเอ็กซ์ทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ออกกำลังกาย (fitness center) รองลงมาคือ วิ่ง ฟุตบอล นวดแผนโบราณ และว่ายน้ำ โยคะ (yoka) ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์สทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ วิ่ง (jogging) รองลงมาคือ นวดแผนโบราณ ออกกำลังกาย (fitness center) แอโรบิก และว่ายน้ำ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประกอบด้วย 15 ปัจจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความปลอดภัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความชอบ ปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความพร้อมทางร่างกาย ปัจจัยเรื่องการให้บริการ และปัจจัยเรื่องความพร้อมทางจิตใจ ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเจเนอเรชันวายมีความคิดเห็นว่าทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความชอบมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นอันดับ

แรก รองลงมาคือ บังคับเรื่องความพร้อมทางร่างกาย บังคับเรื่องความพร้อมทางจิตใจ บังคับเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และบังคับเรื่องความปลอดภัย ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเจนเอเรชั่นเอ็กซ์มีความคิดเห็นว่าทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความชอบมีผลต่อรูปแบบ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ บังคับเรื่อง ความปลอดภัย บังคับเรื่องการให้บริการ บังคับเรื่องความพร้อมทางร่างกาย และบังคับเรื่องวันหยุดสุดสัปดาห์/ วันหยุดพิเศษ ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเบบี้บูมเมอร์ส์มีความคิดเห็นว่า มีเพียงปัจจัยเดียวที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมใช้เวลาว่างในระดับมากที่สุดคือ บังคับเรื่องความปลอดภัย ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทางมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ บังคับเรื่องความพร้อมทางร่างกาย การให้บริการ และสถานที่ประกอบกิจกรรม ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างเจนเอเรชั่นกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง พบว่า

4.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างแสดงเจนเอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน พบว่า ทุกรูปแบบมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมพบว่า เจนเอเรชั่นกับการเล่นเกมคอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($V = .488$)

จากการวิจัยพบว่า เจนเอเรชั่นกับการฟังวิทยุ/ เทป/ ซีดี การดูโทรทัศน์ การดูวิดีโอ/ วีซีดี การอ่านหนังสือ การทำงานอดิเรก การทำอาหาร และการทำสวน มีความสัมพันธ์กันบ้าง ($V = .248, .254, .248, .130, .186, .134$ และ $.232$ ตามลำดับ)

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจนเอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ พบว่า พบว่า เจนเอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ด้านการร้องเพลง/ เล่นดนตรี การเย็บปัก การถ่ายภาพ และการเดินร่ำ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันบ้าง ($V = .159, .164, .244$ และ $.142$ ตามลำดับ)

จากการวิจัยพบว่าเจนเอเรชั่นกับการวาดภาพ และการแกะสลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะกล่าวได้ว่า เจนเอเรชั่นกับการวาดภาพ และการแกะสลัก มีความสัมพันธ์กัน ($V = .028$ และ $.041$ ตามลำดับ)

4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ พบว่า เจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ด้านการเดินเที่ยวตามศูนย์การค้า การชมภาพยนตร์ และการเยี่ยมญาติ/เพื่อน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง ($V = .267, .376$ และ $.272$ ตามลำดับ)

เจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ด้านการพบปะสังสรรค์ การไปเที่ยวต่างจังหวัด การพักผ่อนนอกสถานที่ (picnic) การชมการแข่งขันกีฬา การเล่นเกม การนั่งสมาธิ และการทำบุญ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันบ้าง ($V = .189, .169, .223, .123, .146, .146$ และ $.241$ ตามลำดับ)

และพบว่าเจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ด้านการชมคอนเสิร์ต การทานอาหารนอกบ้าน การเรียนกิจกรรมพิเศษ และการไปห้องสมุด มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะกล่าวได้ว่า เจเนอเรชันกับการชมคอนเสิร์ต การทานอาหารนอกบ้าน การเรียนกิจกรรมพิเศษ และการไปห้องสมุด มีความสัมพันธ์กัน ($V = .069, .014, .087$ และ $.045$ ตามลำดับ)

4.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ พบว่า เจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ บาสเกตบอล และนวดแผนโบราณ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง ($V = .258$ และ $.256$ ตามลำดับ)

เจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กอล์ฟ แอโรบิก (aerobic) และวิ่ง (jogging) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันบ้าง ($V = .112, .186, .143, .135, .178$ และ $.131$ ตามลำดับ)

จากการวิจัยพบว่าเจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ แบดมินตัน โยคะ (yoka) โบว์ลิ่ง เทนนิส อบไอน้ำ (sauna) นวดน้ำมัน (spa) และออกกำลังกาย (fitness center) มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะกล่าวได้ว่า เจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ แบดมินตัน โยคะ (yoka) โบว์ลิ่ง เทนนิส อบไอน้ำ (sauna) นวดน้ำมัน (spa) และออกกำลังกาย (fitness center) มีความสัมพันธ์กัน ($V = .086, .081, .070, .108, .063, .059, .029$ และ $.076$ ตามลำดับ)

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจนเนอร์ชันที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจนเนอร์ชันที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำแนกตามเจนเนอร์ชัน พบว่า

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เจนเนอร์ชันพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจนเนอร์ชันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายปัจจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจนเนอร์ชันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเรื่องความชอบ เรื่องญาติ พี่น้อง และเพื่อน เรื่องค่าใช้จ่าย เรื่องวันหยุด เรื่องสถานที่ประกอบกิจกรรม เรื่องความปลอดภัย เรื่องความพร้อมทางจิตใจ และเรื่องความพร้อมทางร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจนเนอร์ชันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง เรื่องวันหยุดสุดสัปดาห์/ วันหยุดพิเศษ เรื่องเวลาในการเข้าร่วม เรื่องระยะเวลา/ ระยะเวลาในการเดินทาง เรื่องสภาพภูมิอากาศ เรื่องราคาอุปกรณ์ และเรื่องการให้บริการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อผลการวิเคราะห์แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจนเนอร์ชันต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องความชอบ เรื่องญาติ พี่น้อง และเพื่อน เรื่องค่าใช้จ่าย เรื่องวันหยุด เรื่องสถานที่ประกอบกิจกรรม เรื่องความปลอดภัย เรื่องความพร้อมทางจิตใจ และเรื่องความพร้อมทางร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงต้องเปรียบเทียบภายหลังการวิเคราะห์ความแปรปรวน (post hoc) ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (multiple comparison) โดยใช้วิธี LSD (least significant difference)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชันต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่มีกลุ่มอายุที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 เจนเนอร์ชัน จำนวน 405 คน ได้ข้อมูลและผลการวิจัยที่ครบถ้วน ในส่วนนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยตามคำถามการวิจัย และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชันต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร

3. เจเนอเรชันต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่

4. เจเนอเรชันต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่

จากคำถามการวิจัยข้อที่ 1 กล่าวว่า รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร ผลการวิจัย พบว่า

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน และเจเนอเรชันในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ดูโทรทัศน์ รองลงมาคือ อ่านหนังสือ เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต ทำงานอดิเรก และดูวิดีโอ/ วีซีดี ตามลำดับ พบว่าจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าทั้ง 3 เจเนอเรชันในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ดูโทรทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แดซี่และวิล (Darcy and Veal, 1996 : 17-24) นำเสนองานวิจัยการใช้เวลาว่างในออสเตรเลีย โดยทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ชายและผู้หญิงเน้นการดูโทรทัศน์หรือวีซีดีมากที่สุด โดยให้เหตุผลว่าออสเตรเลียเป็นประเทศที่ชอบพักผ่อนอยู่กับบ้านและให้เวลากับครอบครัว ไม่ค่อยเดินทางรวมทั้งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โบเซนโก้ (Bozhenko, 1990) ดำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของเมืองวอร์ลด์อร์คลองซ์ ประเทศรัสเซีย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 700 คน และอีก 300 ครอบครัวผลการวิจัยได้ระบุว่าการชมโทรทัศน์เป็นการใช้เวลาว่างที่เด็กนักเรียนกระทำมากที่สุด

และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮาราดา (Harada, 1996 : 153) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการใช้เวลาว่างของประชาชนในประเทศญี่ปุ่น ปี 1992 ประเภทงานอดิเรกที่ประชาชนในประเทศญี่ปุ่นนิยมใช้ คือดูโทรทัศน์มากที่สุด และจากทั้งสองผลงานวิจัยยังชี้ให้เห็นอีกว่าการใช้เวลาว่างที่ได้รับความนิยมในอันดับรองลงมา คือการเล่นเกมคอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต ฟังวิทยุและอ่านหนังสือ รวมทั้งยังได้มีการศึกษาของไซวัน (Sivan, 1996 : 131) ศึกษาการใช้เวลาว่างของประชาชนในฮ่องกงปี 1993 และตั้งสังขพจน์ (Tangsujiapoj, 1991 : 128 -130) ศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเด็กไทยในนครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่ากิจกรรมภายในบ้าน นิยมการอ่านหนังสือพบว่า ดูโทรทัศน์พบมากที่สุดทั้ง ชายและหญิงต่อมาเป็นรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเด็กอเมริกัน กิจกรรมภายในบ้าน นิยมดูโทรทัศน์และอ่านหนังสือ

ต่อมาผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ารูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ และเจเนอเรชันในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้องเพลง/ เล่นดนตรี รองลงมาคือ

ถ่ายภาพ วาดภาพ เย็บปัก และเดินร่า ตามลำดับ พบว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มณชิรา ชุนถัม (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง และความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างของนิสิตหอพักมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ผลการศึกษพบว่า:- 1) รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่มีนิสิตหอพักทั้ง 4 วิทยาเขตเข้าร่วมมากที่สุดคือ กิจกรรมศิลปหัตถกรรมและดนตรี (ร้องเพลง)

และผลการวิจัยของรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานครยังพบอีกว่ากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ และเจนเนอร์ชั้นต่างๆ ในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือ พบปะสังสรรค์ รองลงมาคือ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า ทานอาหารนอกบ้าน ไปเที่ยวต่างจังหวัด และชมภาพยนตร์ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นเจนเนอร์ชั้นต่าง ๆ พบว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยของซุซซานเนค (Zuzanek. 1996 : 35 -75) นำเสนองานวิจัยการใช้เวลาว่างในแคนาดา (สำรวจโดย

Canadian Arts Consumer Profile Surveys) ในปี 1990-1991 โดยไปเยี่ยมญาติ / เพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือการทานอาหารนอกบ้าน ซึ่งถือได้ว่าการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่าง ๆ ที่พบเป็นการได้มีการปฏิสัมพันธ์และเป็นกิจกรรมทางสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของโรเบิร์ต (Robert. 1978 : 3) แบ่งรูปแบบการใช้เวลาว่างไว้อย่างหลากหลายและได้กล่าวถึง การใช้เวลาว่างทางสังคม (Leisure & Socialising) นั้นสามารถแบ่งออกได้หลายรูปแบบ เช่น เล่นพนัน ทานอาหาร ช็อปปิ้ง เดินร่า สิ่งบันเทิงภายในบ้าน สุขภาพและความงาม

อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของเคลลี (Kelly. 1996 : 133) ศึกษารูปแบบการใช้เวลาว่างใน 3 ชุมชนของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กล่าวว่ารูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ เป็นส่วนหนึ่งในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและเพื่อนๆ มีรูปแบบดังนี้ คือสร้างความสนิทสนม สนทนากัน กิจกรรมที่ทำเป็นคู่ ออกนอกสถานที่ เยี่ยมญาติและเพื่อน เล่นกับเด็กๆ ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีในสังคม

สุดท้ายรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และเจนเนอร์ชั้นในภาพรวมรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุดคือออกกำลังกาย (fitness center) รองลงมาคือวิ่ง (jogging) ว่ายน้ำ ฟุตบอล และนวดแผนโบราณ ตามลำดับ พบว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ตั้งสังข์พนธ์ (Tangsujiapoj. 1991 : 128 -130) ศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเด็กไทยในนครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา กิจกรรมนอกสถานที่ ที่นิยม คือ การออกกำลังกาย (Fitness) ต่อมาเป็นรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเด็กอเมริกัน กิจกรรมนอกสถานที่ นิยมขี่จักรยานและตั้งแคมป์ ชมกีฬาต่างๆ กิจกรรมกีฬาต่างๆ ว่ายน้ำ เดินแอโรบิก และ โยวถึง

จากผลการวิจัยผู้วิจัยยังเห็นว่าการใช้เวลาว่างในรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และเจนเนอร์ชั้นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ยังสอดคล้องกับแนวคิดของสมิท (Smith. 1991) วิจัยโปรแกรมการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจ ความท้าทาย ที่จะช่วยให้การ

ดำรงชีวิตและสุขภาพดีขึ้น เพิ่มพลังให้กับชีวิต และเตรียมทักษะที่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่น ความสำเร็จในโปรแกรมนี้อยู่ภายใต้หลักปรัชญาของวัยรุ่นที่เป็นแหล่งทรัพยากรที่กำลังจะถูกพัฒนา มากกว่าการจัดการกับปัญหาของวัยรุ่น และผู้วิจัยยังมีความเห็นว่าไม่ใช่แค่วัยรุ่นเท่านั้นแม้แต่เจนเอเรชั่นต่างๆ ในสังคมไทยก็ควรได้รับการส่งเสริมการใช้เวลาว่างอย่างเหมาะสมเช่นกัน

ดังนั้นผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานครจะเป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดหลักสูตรวิชาการเรียนการสอนการใช้เวลาว่างในทุกระดับชั้น และเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงและความต้องการการใช้เวลาว่างของเจนเอเรชั่นต่างๆ นำไปสู่การวางกลยุทธ์ในการให้บริการการใช้เวลาว่างต่อไปในอนาคต

จากคำถามการวิจัยข้อที่ 2 ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไรผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประกอบด้วย 15 ปัจจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นว่าทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความปลอดภัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความชอบ ปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความพร้อมทางร่างกาย ปัจจัยเรื่องการให้บริการ และปัจจัยเรื่องความพร้อมทางจิตใจ ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สายวสันต์ รุ่งสุกรี (2548) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญกับปัจจัยความชอบมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกลุ่มตัวอย่างเจนเอเรชั่นวายมีความคิดเห็นว่าทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความชอบมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นปัจจัยสภาพภูมิอากาศ ความสะดวกในการเดินทาง ความปลอดภัยความพร้อมทางร่างกาย ความพร้อมทางจิตใจ การให้บริการ สถานที่ประกอบกิจกรรม ค่าใช้จ่ายราคาอุปกรณ์ ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง ญาติ พี่น้องและเพื่อน เวลาในการเข้าร่วมวันปกติ และวันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ ตามลำดับ

โดยในส่วนของว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเอเรชั่นต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความแตกต่างกันนั้นเกิดจากการที่แต่ละเจนเอเรชั่นมีคุณลักษณะที่มีความแตกต่างตามกลุ่มคนในเจนเอเรชั่น

ดังที่ รัชฎา อติสนธิสกุล และ อ้อยอุมา รุ่งเรือง (2548) ได้ศึกษาและแบ่งกลุ่มคนในเจนเอเรชั่นออกเป็น 3 กลุ่มคนในเจนเอเรชั่น ได้แก่ เบบี้บูมเมอร์ส (Baby Boomers) กลุ่มคนในเจนเอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) และ กลุ่มคนในเจนเอเรชั่นวาย (Generation Y) โดยในแต่ละกลุ่มคนในเจนเอเรชั่นจะมี

คุณลักษณะที่แตกต่างกันดังนั้น ก่อนข้างให้ความสำคัญสิ่งที่ตนเองสนใจซึ่งมีความแตกต่างกันออกไป (ทิพาวดี เมฆสวรรค์. 2545)

โดยกลุ่มตัวอย่างเบบี๋มเมอร์สมีความคิดเห็นว่า มีเพียงปัจจัยเดียวที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากที่สุดคือ ปัจจัยเรื่องความปลอดภัย ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากอาจเป็นเพราะ กลุ่มคนกลุ่มนี้ถือว่าเป็นกลุ่มคนที่มีอายุโต แต่เนื่องจากบุคคลกลุ่มนี้มีอายุค่อนข้างมากและกำลังเริ่มเข้าสู่วัยเกษียณ พวกเขาจึงเริ่มที่จะวางแผนชีวิตในการปลดเกษียณหรือออกจากงานเพื่อมาดูแลสุขภาพและอนามัย(ทองใบ สุธาโร. 2544) ดังนั้นในการประกอบกิจกรรมการใช้เวลาว่างจะต้องเป็นกิจกรรมที่มีความปลอดภัยอย่างมาก ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทางมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นลำดับแรกรองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางร่างกาย การให้บริการ และสถานที่ประกอบกิจกรรม ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างเจนเอเรชั่นเอ็กซ์มีความคิดเห็นว่าทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความชอบมีผลต่อรูปแบบ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่อง ความปลอดภัย ปัจจัยเรื่องการให้บริการ ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางร่างกาย และปัจจัยเรื่องวันหยุดสุดสัปดาห์/ วันหยุดพิเศษ ตามลำดับ ซึ่งกลุ่มคนในเจนเอเรชั่นนี้เป็นกลุ่มคนในชอบความมีอิสระ ต้องการมีเวลาเป็นส่วนตัว(ทองใบ สุธาโร. 2544) โดยคำนึงถึงเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความชอบในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ดังนั้นในการจัดโปรแกรมการให้บริการการใช้เวลาว่างต้องคำนึงถึงเจนเอเรชั่นจะมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันเพราะในการจัดโปรแกรมการให้บริการให้กับบุคคลที่มีความต้องการที่แตกต่างกันมาก ๆ ต้องใช้แนวคิดและหลักการที่จะสามารถตอบสนองความต้องการทางการใช้เวลาว่างได้อย่างเหมาะสม ฉะนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นแนวคิดหลักการในการจัดโปรแกรมการให้บริการของหน่วยงานบริการการใช้เวลาว่างที่ต้องเป็นสิ่งที่สามารถมอบสิ่งที่มีคุณค่า คุณประโยชน์หรือสิ่งผู้ให้บริการคาดหวัง Edginton and Rossman (1988 อ้างถึงใน Edginton et al, 1995:308) กล่าวว่า ผู้จัดบริการกำหนด ส่งเสริม และให้บริการ เพื่อให้ลูกค้าได้รับประสบการณ์ในการพักผ่อนหย่อนใจ” นั่นคือจัดสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ภายนอก และสังคมที่เอื้อต่อการพักผ่อนหย่อนใจเช่น การปฏิสัมพันธ์ ให้เข้าถึงธรรมชาติ ได้รับประสบการณ์ที่ดีกล่าวว่าผู้วางแผน มีหน้าที่ วางแผน จัดการ จัดวัสดุอุปกรณ์ เป็นผู้นำ และดำเนินการอื่นๆ เพื่อสร้างโอกาสที่เหมาะสมแก่การพักผ่อนหย่อนใจ” ผู้จัดอาจควบคุมในทุกขั้นตอนของกิจกรรมเองเกือบทั้งหมด ไปจนถึงสอนหรือกระตุ้นให้ผู้รับบริการควบคุมด้วยตนเอง ในประการแรก กิจกรรมที่หน่วยงานวางแผนจะเอื้อต่อการควบคุมของหน่วยงาน ส่วนประการหลังต้องควบคุมและรับผิดชอบต่อผู้รับบริการอย่างมาก

อีกทั้งยังสอดคล้องกันแนวคิดของ Edginton *et al* (1995:311-313) กล่าวว่า นักวางแผนหรือผู้นำนันทนาการและผู้เชี่ยวชาญด้านนันทนาการต้องตระหนักและเข้าใจในผลกระทบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนโครงการนันทนาการเหล่านี้คือ วัยของผู้รับบริการ (generation) คนต่างวัยมีสิ่งแวดล้อมและมุมมองต่างกัน เช่นวัยรุ่นปัจจุบันอยู่ในโลกของเทคโนโลยี ความก้าวหน้าด้านคอมพิวเตอร์ การสื่อสาร การเดินทาง ที่สร้างทั้งโอกาสใหม่ๆและปัญหาที่ต้องจัดการ คนที่เกิดต่างยุคกันมองโลกต่างกัน ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยของผู้สูงอายุกับคนหนุ่มสาว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental factors) เช่น สถานที่อยู่อาศัยและทรัพยากรการเงิน ยกตัวอย่าง ภูมิอากาศและภูมิประเทศที่ต่างกันทำให้คนที่อยู่ฟลอริดามีกิจกรรมพักผ่อนทางน้ำได้ตลอดปี เช่นตกปลา ล่องเรือ ส่วนผู้ที่อยู่แถบเทือกเขาร็อกกีในแคนาดาเข้าร่วมกีฬาฤดูหนาวมากกว่าเช่น สกี สกีกี้ คนชนบทเข้าร่วมนันทนาการที่มีผู้จัดขึ้น ส่วนคนในเมืองมักหนีออกไปพักผ่อนนอกสถานที่ เช่นขี่จักรยาน วัยน้ำสัลด ทัศนียมในปัจจุบัน การเงินมีผลกระทบอย่างมากต่อรูปแบบการพักผ่อนหย่อนใจ เช่นการซื้ออุปกรณ์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ประเภทของกิจกรรมและความสามารถในการเข้าร่วม คนที่มีรายได้น้อยต้องพึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการของรัฐและกึ่งรัฐมากกว่า ระดับการศึกษา (Level of education) คนมีการศึกษาสูงมักมีรายได้มากกว่าจึงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ต้องการได้ เข้าร่วมในกิจกรรมนอกสถานที่ กีฬา วัฒนธรรม และท่องเที่ยวมากกว่า คนมีการศึกษาน้อยกว่ามักเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาประเภทล่าสัตว์ ตกปลา ส่วนคนมีการศึกษาสูงกว่าเข้าร่วมกิจกรรมศึกษารวมชาติ พายเรือแคนู ผจญภัย ภูมิหลังทางวัฒนธรรม (Cultural background) หมายถึงทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม แนวคิด และหลักการ ทฤษฎีพหุนิยมทางวัฒนธรรมเน้นบทบาทของการพักผ่อนหย่อนใจว่าเป็นอะไรก็ได้ที่คนเลือกทำเพื่อความสนุกสนาน เป็นพฤติกรรมที่มีข้อจำกัดเพียงด้วยกฎหมาย เป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความสนใจหรือวิถีชีวิต มากกว่าวัฒนธรรมของคนๆนั้น สิ่งที่ชอบและความต้องการการพักผ่อนหย่อนใจอาจทำให้เกิดนวัตกรรมมากขึ้น บริโคนันทนาการที่เพิ่มขึ้นพร้อมกับคำถามที่ว่าทำอะไรจึงจำคู่คุณค่า ทางออกหนึ่งคือไม่ทำอะไรเลย แต่ปฏิกิริยาที่มักพบคือพยายามทำทุกอย่าง Godbey (1985: 115 อ้างถึงใน Edginton *et al* , 1995: 313) สังคมพหุนิยมต้องพัฒนาโครงการและกิจกรรมที่ช่วยให้คนเห็นคุณค่า วัฒนธรรมเฉพาะของตนในขณะที่ยกย่องและเคารพในวัฒนธรรมของคนอื่น

ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่ วางแผน จัดการ โปรแกรมจำเป็นต้องทราบความต้องการและต้องทราบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชันต่างๆใดบ้างที่แตกต่างกันเพื่อที่จะสามารถจัดรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมที่มีความต้องการที่ต่างกัน

จากคำถามการวิจัยข้อที่ 3 ที่กล่าวว่า เจเนอเรชันต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิจัย พบว่า

3.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างแสดงเจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน พบว่า ทุกรูปแบบมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมพบว่า เจเนอเรชันกับการเล่นเกมคอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และพบว่า เจเนอเรชันกับการฟังวิทยุ/ เทป/ ซีดี การดูโทรทัศน์ การดูวิดีโอ/ วีซีดี การอ่านหนังสือ การทำงานอดิเรก การทำอาหาร และการทำสวน มีความสัมพันธ์กันบ้าง สอดคล้องกับผลการวิจัยของแดซี่และวิล (Darcy and Veal. 1996 : 17-24) นำเสนองานวิจัยการใช้เวลาว่างในออสเตรเลีย พบว่าผู้ชายเน้นการดูโทรทัศน์หรือวีซีดีมากที่สุด รองลงมาคือฟังวิทยุและอ่านหนังสือ ส่วนผู้หญิงจะการดูโทรทัศน์หรือวีซีดีมากที่สุดเช่นเดียวกัน รองลงมาคืออ่านหนังสือ ฟังวิทยุ และคุยโทรศัพท์ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คัสแมนและไลเดอร์ (Cushman and Laidler. 1996 : 165) นำเสนองานวิจัยในนิวซีแลนด์ปี 1990 เรื่องการใช้เวลาว่างของประชาชนทั่วไป ซึ่งแบ่งเป็นผู้หญิงและผู้ชายที่อายุมากกว่า 65 ปี นิยมการอ่านหนังสือ ส่วนประชาชนทั่วไปไปนิยมการอ่านหนังสือ

3.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ พบว่า พบว่า เจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ด้านการร้องเพลง/ เล่นดนตรี การเย็บปัก การถ่ายภาพ และการเดินร่ำ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กัน และพบว่าเจเนอเรชันกับการวาดภาพ และการแกะสลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะกล่าวได้ว่า เจเนอเรชันกับการวาดภาพ และการแกะสลัก มีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับแนวคิดของ แบมเมล และ แบมเมล (Bammel and Bammel. 1996: 201 - 211) ได้รวบรวมและสรุปทฤษฎีการใช้เวลาว่างที่กล่าวถึง ทฤษฎี Leisure as Relaxation , Entertainment and Self – Development ของ Joffre Dumazedier ซึ่งกล่าวว่า การใช้เวลาว่างเป็นการพักผ่อน การบันเทิง และเป็นการพัฒนาคนดังนั้นการที่เจเนอเรชันต่างๆให้ความสำคัญกับรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์นั้นถือว่าการสร้างความสุนทรีย์ให้กับชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เคลลี (Kelly. 1996: 415 - 432) ได้เสนอถึงทฤษฎีการใช้เวลาว่างเรียกว่า A Spiral of Leisure Theory มีลักษณะเชิงตรรกวิทยา หรือความเป็นเหตุเป็นผลที่กล่าวถึงทฤษฎีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Humanist) คือการใช้เวลาว่างเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นมนุษย์โดยมี 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ความคิดสร้างสรรค์ กับการมีจิตสำนึกที่ผิด โดยการใช้เวลาว่างนั้นเป็นส่วนหนึ่งของความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดจากภายในของบุคคล

3.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชันกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ พบว่า เจ

เนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ด้านการเดินเที่ยวตามศูนย์การค้า การชมภาพยนตร์ และการเยี่ยมญาติ/เพื่อน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง เจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ด้านการพบปะสังสรรค์ การไปเที่ยวต่างจังหวัด การพักผ่อนนอกระยะ (picnic) การชมการแข่งขันกีฬา การเล่นกีฬา การนั่งสมาธิ และการทำบุญ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันบ้าง และพบว่าเจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ด้านการชมคอนเสิร์ต การทานอาหารนอกบ้าน การเรียนกิจกรรมพิเศษ และการไปห้องสมุด มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะกล่าวได้ว่า เจเนอเรชั่นกับการชมคอนเสิร์ต การทานอาหารนอกบ้าน การเรียนกิจกรรมพิเศษ และการไปห้องสมุด มีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับแนวคิดของเคลลี (Kelly, 1982 : 8) ได้กล่าวว่า เวลาว่าง คือกิจกรรมที่เลือกอย่างอิสระ และนำมาซึ่งความพึงพอใจ ซึ่ง Kelly ได้มีการจำแนกการใช้เวลาว่างคือ การใช้เวลาว่างแบบสัมพันธ์ (Relation Leisure) คือ การทำกิจกรรมที่จะสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งรอบตัว กับคนอื่นๆ เช่น การไปเล่นฟุตบอลกับเพื่อนๆ ไปเที่ยวชมสถานที่ต่างๆกับครอบครัว จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่ากิจกรรมที่พบเป็นความต้องการที่ต้องใช้ทักษะทางด้านความสัมพันธ์เป็นตัวกำหนด อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของนิวลิงเกอร์ (Neulinger, 1981: 89) นักจิตวิทยาชาวอเมริกา ได้พัฒนา กระบวนทัศน์ (Paradigm) เพื่ออธิบายถึงคำว่าเวลาว่าง โดยให้ความสำคัญถึงปัจจัยที่จะทำให้เป็น เวลาว่าง และไม่เป็นเวลาว่าง ทฤษฎีมีชื่อว่า Neulinger's Theory ซึ่งกล่าวถึง การใช้เวลาว่างอย่างแท้จริง (Pure Leisure) คือ กิจกรรมที่เลือกกระทำเพื่อตัวเอง มีอิสระจากการบังคับภายนอกและนำมาสู่การตอบแทนที่มีคุณค่า ดังนั้นการที่เจเนอเรชั่นต่างๆให้ความสำคัญกับรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่นั้น ถือว่าเป็นความต้องการกับการใช้เวลาว่างอย่างแท้จริง

3.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ พบว่าเจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ บาสเกตบอล และนวดแผนโบราณ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง เจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ฟุตบอล วัยน้ำ วอลเลย์บอล กอล์ฟ แอโรบิก (aerobic) และวิ่ง (jogging) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันบ้าง และพบว่าเจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ แบดมินตัน โยคะ (yoka) โบว์ลิ่ง เทนนิส อบไอน้ำ (sauna) นวดน้ำมัน (spa) และออกกำลังกาย (fitness center) มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะกล่าวได้ว่า เจเนอเรชั่นกับรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ แบดมินตัน โยคะ (yoka) โบว์ลิ่ง เทนนิส อบไอน้ำ (sauna) นวดน้ำมัน (spa) และออกกำลังกาย (fitness center) มีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของคอร์ดี และ ไอบราฮิม (Cordes and Ibrahim,

1996 : 87) นำเสนออันดับกิจกรรมที่เป็นที่นิยมและกิจกรรมที่วัยรุ่นอยากลองในประเทศอเมริกา ซึ่งกิจกรรมที่นิยมคือบาสเกตบอล วายน้ำ การสังสรรค์ อัตราการเข้าร่วมคือการสังสรรค์มาเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งกิจกรรมที่นิยมคือรองลงมาคือการเข้าชมกีฬา และบาสเกตบอล ส่วนกิจกรรมที่วัยรุ่นอยากลองคือการขี่ม้า การเล่นเจ็ตสกี และกีฬาทางอากาศ

จากคำถามการวิจัยข้อที่ 4 ที่กล่าวว่า เจเนอเรชันต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อบังคับที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจเนอเรชันที่มีต่อบังคับที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อบังคับที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำแนกตามเจเนอเรชัน พบว่า

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อบังคับที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เจเนอเรชันพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจเนอเรชันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบังคับที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายบังคับพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจเนอเรชันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบังคับเรื่องความชอบ เรื่องญาติ พี่น้อง และเพื่อน เรื่องค่าใช้จ่าย เรื่องวันปกติ เรื่องสถานที่ประกอบกิจกรรม เรื่องความปลอดภัย เรื่องความพร้อมทางจิตใจ และเรื่องความพร้อมทางร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Edginton *et al* (1995:311-313) กล่าวว่า วัยของผู้รับบริการ (generation) คนต่างวัยมีสิ่งแวดล้อมและมุมมองต่างกัน เช่นวัยรุ่นปัจจุบันอยู่ในโลกของเทคโนโลยี ความก้าวหน้าด้านคอมพิวเตอร์ การสื่อสาร การเดินทาง ที่สร้างทั้งโอกาสใหม่ๆและปัญหาที่ต้องจัดการ คนที่เกิดต่างยุคกันมองโลกต่างกัน ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยของผู้สูงอายุกับคนหนุ่มสาว ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ยังได้ทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน อาจเป็นไปได้ว่าระดับการศึกษา (Level of education) คนมีการศึกษาสูงมักมีรายได้มากกว่าจึงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ต้องการได้ เข้าร่วมในกิจกรรมนอกสถานที่ กีฬา วัฒนธรรม และท่องเที่ยวมากกว่า คนมีการศึกษาน้อยกว่ามักเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาประเภทล่าสัตว์ ตกปลา ส่วนคนมีการศึกษาสูงกว่าเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาธรรมชาติ พายเรือแคนู ผจญภัยจึงทำให้ผลการวิจัยมีข้อค้นพบที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อบังคับเรื่องความชอบ เรื่องญาติ พี่น้อง และเพื่อน เรื่องค่าใช้จ่าย เรื่องวันปกติ เรื่องสถานที่ประกอบกิจกรรม เรื่องความปลอดภัย เรื่องความพร้อมทางจิตใจ และเรื่องความพร้อมทางร่างกายที่ต่างกันออกไป

จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจเนอเรชันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบังคับเรื่องความสะดวกในการเดินทาง เรื่องวันหยุดสุดสัปดาห์/ วันหยุดพิเศษ เรื่องเวลาในการเข้าร่วม เรื่องระยะเวลา/

ระยะเวลาในการเดินทาง เรื่องสภาพภูมิอากาศ เรื่องราคาอุปกรณ์ และเรื่องการให้บริการ แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นในกรุงเทพมหานคร หรือแม้กระทั่งในประเทศไทยในเรื่องของการเดินทาง วันหยุดสุดสัปดาห์/ วันหยุดพิเศษ เรื่องเวลาในการเข้าร่วม เรื่องระยะเวลา/ ระยะเวลาในการเดินทาง เป็นสิ่งที่เป็นตัวกำหนดเวลาว่าง () ในการประกอบกิจกรรมของคนทุกๆเจเนอเรชัน จึงส่งผลให้เกิดความแตกต่างกันบ้าง

เมื่อวิเคราะห์ผลลึกลงไป กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจเนอเรชันต่างกันอย่างน้อย 1 รุ่น โดยใช้การเปรียบเทียบภายหลังการวิเคราะห์ความแปรปรวน (post hoc) ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (multiple comparison) โดยใช้วิธี LSD (least significant difference) มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเรื่องความชอบ เรื่องญาติ พี่น้อง และเพื่อน เรื่องค่าใช้จ่าย เรื่องวันหยุด เรื่องสถานที่ประกอบกิจกรรม เรื่องความปลอดภัย เรื่องความพร้อมทางจิตใจ และเรื่องความพร้อมทางร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปได้ในบางรายข้อคำถามจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Edginton *et al* (1995:311-313) กล่าวว่า วัยของผู้รับบริการ (generation) คนต่างวัยมีสิ่งแวดล้อมและมุมมองต่างกัน เช่นวัยรุ่นปัจจุบันอยู่ในโลกของเทคโนโลยี ความก้าวหน้าด้านคอมพิวเตอร์ การสื่อสาร การเดินทาง ที่สร้างทั้งโอกาสใหม่ๆและปัญหาที่ต้องจัดการ คนที่เกิดต่างยุคกันมองโลกต่างกัน ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยของผู้สูงอายุกับคนหนุ่มสาว จึงทำให้ผลการวิจัยมีข้อค้นพบที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้มีลักษณะเป็นข้อมูลพื้นฐาน (Data Base) เกี่ยวกับรูปแบบการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถนำข้อมูลและผลงานวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางในการจัดและส่งเสริมการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชันต่างๆเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าร่วมที่มีความต้องการที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงวัย อีกทั้งยังได้ทราบแนวคิดและทราบถึงปัจจัยหลากหลายที่เจเนอเรชันต่างๆ ต้องการได้รับการเข้าร่วม ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากกับหน่วยงานภาครัฐ (Government Agencies) ที่จะสามารถจัดรูปแบบการใช้เวลาว่างของประชาชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครให้เหมาะสมกับความต้องการ และยังรวมถึงหน่วยงานที่มีการให้บริการใช้เวลาว่างที่เป็นของเอกชน หรือหน่วยงานที่แสวงหาผลกำไร (Profit Agencies) ก็สามารถนำข้อมูลและผลงานวิจัยที่ได้นำไปจัดการให้บริการให้เกิดความแตกต่าง เพื่อที่จะสนองต่อความต้องการและผลกำไรที่มีต่อหน่วยงานของตนได้ หรือแม้กระทั่งบุคลากรทางนันทนาการ เช่น ครู และอาจารย์ที่สอนในศาสตร์ทางนันทนาการละการใช้เวลาว่าง สามารถนำข้อมูลและผลงานวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางในสอนและจัด

ประสบการณ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าร่วม เพื่อที่จะได้ผลิตนวัตกรรมการที่มีความรู้และความสามารถรับใช้สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอร์ชั้นต่างๆ เพื่อให้เข้าใจ และทราบถึงปัญหาของผู้เข้าร่วม และปัญหาต่างๆอย่างรอบด้านเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างให้เหมาะสมกับความต้องการต่อไป

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเด็กในชุมชนแออัด แพลต และในชนบท เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยนี้

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่มีรูปแบบความหลากหลาย และเพิ่มจำนวนของเจนเนอร์ชั้นต่างๆ ให้มากขึ้นเพื่อจะได้ข้อมูลที่มีความละเอียดนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและเป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาสังคม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติมา ปรีดีคิลก. (2529). ทฤษฎีบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดชนะการพิมพ์.
- เกศแก้ว ศรีงาม. (2536). ความแตกต่างของการใช้เวลาว่างในกิจกรรมนันทนาการของเยาวชนไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวุฒิ ศรีศักดิ์บุญ. (2540). รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของเจนเอเรชั่น ในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คารณีย์ ศรีสวัสดิ์กุล. (2546). นันทนาการกับการใช้เวลาว่าง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ทองใบ สุดซารี. (2544). ภาวะผู้นำและแรงจูงใจ. อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ทิพาวดี เมฆสุวรรณ. (2539). การส่งเสริมประสิทธิภาพในระบบราชการ. วารสารกรมคุมประพฤติ. 3(เมษายน-มิถุนายน 2539) : 24-28.
- ธงชัย พงสาวลีรัตน์. (2546). ทรัพยากรนันทนาการ เล่ม 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2548). ทรัพยากรนันทนาการ เล่ม 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. (2547). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยการพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มณจิรา ชุนลิ้ม. (2549). การศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง และความต้องการการให้บริการใช้เวลาว่างของนิสิตหอพักมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัชฎา อติสนธิสกุลและอ้อยอุมา รุ่งเรือง. (2548). การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเจนเอเรชั่นวาย (Generation Y) เพื่อประยุกต์ใช้ในที่ทำงาน. กรุงเทพฯ : สารนิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2535). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สมบัติ กาญจนกิจ. (2542). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศราวุธ ชัยวิจิต. (2550). ความสัมพันธ์ของแรงจูงใจกับประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรเจนเนอเรชั่นวาย(Generation-Y) ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สายวสันต์ รุ่งสุกรี. (2548). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชาติ อรุณสิทธิ์. (2543). ผลกระทบของโปรแกรมเสริมทักษะการใช้ชีวิตของวัยรุ่นในการใช้เวลาว่างในกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยมหิดล : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท.
- สุวิมล ตั้งสังพจน์. (2540). การใช้เวลาว่างในสังคมปัจจุบัน. วารสารพลศึกษาศึกษาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2(1-4) : 14-23.
- สุวิมล ตั้งสังพจน์. (2550). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวางแผนโครงการนันทนาการและการเป็นผู้นำ. กรุงเทพฯ. (อัดสำเนา).
- สำนักส่งเสริมและพัฒนาการนันทนาการ. (2546 ก). *นันทนาการกับการใช้เวลาว่าง*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สำนักส่งเสริมและพัฒนาการนันทนาการ. (2547). *กิจกรรมยามว่างอย่างสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- Bammel, G. and L.L. Burrus- Bammel (1996). *Other Factors that Affect Leisure Behavior: Leisure and Human Behavior*. Iowa : Brown and Benchmark Publishers.
- Bassi, M., Delle F. & Antonella. (2003). *Italian Adolescents and Leisure : The Role of Engagement and Optimal Experience*. Eric Database. Accession no.EJ671977.
- Bozhenko, Liudmila Fedorovna. (1990). *School Students' Leisure*. Eric Database. Accession no.EJ434965.
- Cam, Lok Hit - ha & Joanne , HA Chung - wan. (1999). *Recreation and Sport Participation Patterns of Children with Asthma in Hongkong*. Sport and Recreation Management : Asia/Pacific Region Thesis Database.
- Cordes, Kathleen A. & Ibrahim Hilmi M. (1996). *Applications in Recreation & Leisure for Today and the Future*. Mosby-Year Book Inc, St.Louis.
- Cushman G. and Laidler A. (1996). *New Zealand. World Leisure Participation : Free Time in the Global Village*. Cambridge : CAB International.

- Darcy S. & Veal A.J. (1996). *Australia. World Leisure Participation : Free Time in the Global Village*. Cambridge : CAB International.
- Edginton, C. R., Hudsun, S. D., and Scholl, K. G. (2005). *Leadership for Recreation, Park and Leisure*. Illinois : Sagemare Publishing, L.L.C.
- Edginton, C. R., D. J. Jordan, D. G. Degraaf and S. R. Edginton, (1995). *Leisure and Life Satisfaction*. Iowa : Brown and Benchmark Publishing.
- Harada, Munehiko. (1996). *Japana. World Leisure Participation : Free Time in the Global Village*. Cambridge : CAB International.
- Kelly, J.R. (1982). *Leisure*. New Jersey : Prentice- Hall.
- _____. (1996). *Leisure*. Boston : Ally and Bacon Inc.
- Neulinger, J. (1981). *To Leisure: An Introduction*. Boston : Ally and Bacon Inc.
- Parker, S. (1981). *Choice, Flexibility, Spontaneity and Self-Determination in Leisure*. Social Force. 60, 223-231.
- Russell, V.R. (2001). *Leadership in Recreation*. 2nd. New York : Published by McGraw – Hill.
- Samantha, Hsiao Yin Fung. (1999). *Physical Recreation Participation Patterns of Young People in the YMCA of Hongkong*. *Sport and Recreation Management : Asia/ Pacific Region Thesis Database*.
- Sivan, Atara. (1996). *World Leisure Participation : Free Time in the Global Village*. Cambridge : CAB International.
- Smith, Christen. (1991). *Overview of Youth Recreation Programs in The United States*. Eric Database. Accession no.ED360268.
- Tangsujjapoj , Suvimol. (1991). *Recreation Participation Patterns and Acculturation of Thai Immigrant Families in New York City*. Dissertation. New York University.
- Zemke R. (2000). *Generation at Work : Managine the Clash of Vetesans, Boomers, Xers, and Nexters in yours workplace*. New york : Amacon
- Zuzanek, Jiri. (1996). *Canada. World Leisure Participation : Free time in the Global Village*, Cambridge : CAB International.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของเจเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถาม

เรื่อง

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร

Leisure Participation Patterns of Each Generation in Bangkok

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร
2. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับจัดทำโครงการวิจัย จึงใคร่ขอความกรุณาและขอความร่วมมือประชาชนในการตอบแบบสอบถาม การตอบของท่านไม่มีข้อใดถูก ข้อใดผิด ดังนั้นขอให้ประชาชนตอบคำถามโดยคำนึงถึงความเป็นจริง
3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน จำนวน 24 ข้อ
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป 5 ข้อ
 - ส่วนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง 4 ข้อ
 - ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง 15 ข้อ
4. ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่าน มีความสำคัญยิ่งต่อความสมบูรณ์ของโครงการวิจัย จึงใคร่ขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือ

นายตราฐ ชัยวิจิต

อาจารย์ประจำภาควิชาสันตนาการ

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 8 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ (โปรดระบุ).....ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

4. เงินค่าใช้จ่ายรายเดือน

☐ น้อยกว่า 5,000 บาท

☐ 5,001 – 10,000 บาท ☐ 10,001 – 15,000 บาท

☐ 15,001 – 20,000 บาท ☐ มากกว่า 20,000 บาท

5. พาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่

☐ รถไฟฟ้า ☐ รถไฟฟ้าใต้ดิน ☐ รถโดยสารประจำทาง

☐ รถส่วนตัว ☐ รถตู้ร่วมบริการ ☐ รถแท็กซี่

☐ รถมอเตอร์ไซด์ ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำนวน 4 ข้อ

คำชี้แจง โปรดใส่ ตัวเลข ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพื่อจัดลำดับกิจกรรมตามความชอบ หากกิจกรรมใดที่ผู้ตอบไม่ได้กระทำ ไม่ต้องใส่ตัวเลข(ตอบได้หลายคำตอบตามความเป็นจริง)

ตัวอย่าง คุณชอบดูหนังประเภทใด

☐ ② หนังตลก ☐ ① หนังชีวิต ☐ ① หนังโรแมนติก ☐ ③ หนังสยองขวัญ

1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน

☐ ฟังวิทยุ / เทป / ซีดี	☐ ดูโทรทัศน์
☐ ดูวิดีโอ / วีซีดี	☐ เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / อินเทอร์เน็ต
☐ อ่านหนังสือ	☐ ทำงานอดิเรก
☐ ทำอาหาร	☐ ทำสวน
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์

☐ ร้องเพลง / เล่นดนตรี	☐ วาดภาพ	☐ เย็บปัก
☐ ถ่ายภาพ	☐ เต้นรำ	☐ แกะสลัก
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....		

3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่

☐ พบปะสังสรรค์	☐ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า
☐ ชมภาพยนตร์	☐ ชมคอนเสิร์ต
☐ ทานอาหารนอกบ้าน	☐ ไปเที่ยวต่างจังหวัด

- ☐ เยี่ยมญาติ / เพื่อน
- ☐ พักผ่อนนอกสถานที่ (Picnic)
- ☐ ชมการแข่งขันกีฬา
- ☐ เล่นกีฬา
- ☐ เรียนกิจกรรมพิเศษ
- ☐ ไปห้องสมุด
- ☐ นั่งสมาธิ
- ☐ ทำบุญ
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ

- ☐ ฟุตบอล
- ☐ บาสเกตบอล
- ☐ นวดแผนโบราณ
- ☐ แบดมินตัน
- ☐ วาฬน้ำ
- ☐ โยคะ (Yoga)
- ☐ โบว์ลิ่ง
- ☐ เทนนิส
- ☐ อบไอน้ำ (Sauna)
- ☐ เทเบิลเทนนิส
- ☐ วอลเลย์บอล
- ☐ นวดน้ำมัน (Spa)
- ☐ กอล์ฟ
- ☐ แอโรบิก (Aerobic)
- ☐ วิ่ง (Jogging)
- ☐ ออกกำลังกาย (Fitness Center)
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำนวน 15 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเพื่อแสดงระดับความคิด ที่มีทั้งหมด 4 ระดับ ให้ตรงกับความเป็นจริงของคุณ ในการเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม

ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	มากที่สุด	มาก	น้อย	ไม่มีเลย
	4	3	2	1
1. ความสะดวกในการเดินทาง				
2. ความชอบ				
3. ญาติ พี่น้อง และเพื่อน				
4 ค่าใช้จ่าย				
5. วันปกติ				
6.วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ				
7. เวลาในการเข้าร่วม				
8. ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง				
9. สภาพภูมิอากาศ				
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม				
11. ความปลอดภัย				
12. ความพร้อมทางจิตใจ				
13. ความพร้อมทางร่างกาย				
14. ราคาอุปกรณ์				
15. การให้บริการ				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเอเรชั่นต่างๆ ในเขต กรุงเทพมหานคร

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ตั้งกิจจงพจน์
อาจารย์ประจำสาขาวิชานันทนาการ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. อาจารย์ ดร.ศุมนรติ นิ่มเนติพันธ์
อาจารย์ประจำภาควิชาต้นหนการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง
อาจารย์ประจำภาควิชาต้นหนการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ ว่าที่ร้อยตรีศักดิ์ภัทร์ เกลิมพุดพิงศ์
อาจารย์ประจำภาควิชาต้นหนการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์วณิชพงศ์ เบญจพงศ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชานันทนาการ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบสอบถาม

เรื่อง

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร

Leisure Participation Patterns of Each Generation in Bangkok

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามรูปแบบการใช้เวลาว่าง ของเจนเนอเรชันต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร

2. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับจัดทำโครงการวิจัย จึงใคร่ขอความกรุณาและขอความร่วมมือประชาชนในการตอบแบบสอบถาม การตอบของท่านไม่มีข้อใดถูก ข้อใดผิด ดังนั้นขอให้ประชาชนตอบคำถามโดยคำนึงถึงความเป็นจริง

3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน จำนวน 24 ข้อ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง 15 ข้อ

4. ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่าน มีความสำคัญยิ่งต่อความสมบูรณ์ของโครงการวิจัย จึงใคร่ขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือ

นายสรารัฐ ชัยวิจิต

อาจารย์ประจำภาควิชาสันตนาการ

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 5 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ (โปรดระบุ).....ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. เงินค่าใช้จ่ายรายเดือน

☐ น้อยกว่า 5,000 บาท

☐ 5,001 – 10,000 บาท

☐ 10,001 – 15,000 บาท

☐ 15,001 – 20,000 บาท

☐ มากกว่า 20,000 บาท

5. พาหนะที่ใช้ส่วนใหญ่

☐ รถไฟฟ้า ☐ รถไฟฟ้าใต้ดิน ☐ รถโดยสารประจำทาง ☐ รถส่วนตัว

☐ รถตู้ร่วมบริการ ☐ รถแท็กซี่ ☐ รถมอเตอร์ไซด์

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำนวน 4 ข้อ

คำชี้แจง โปรดใส่ ตัวเลข ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพื่อจัดลำดับกิจกรรมตามความชอบ หากกิจกรรมใดที่ผู้ตอบไม่ได้กระทำ ไม่ต้องใส่ตัวเลข(ตอบได้หลายคำตอบตามความเป็นจริง)

ตัวอย่าง คุณชอบดูหนังประเภทใด

- ☐ ② หนังตลก ☐ ③ หนังชีวิต ☐ ①หนังโรแมนติก ☐ ③ หนังสยองขวัญ

1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน

- ☐ ฟังวิทยุ / เทป / ซีดี
- ☐ ดูโทรทัศน์
- ☐ ดูวิดีโอ / วีซีดี
- ☐ เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / อินเทอร์เน็ต
- ☐ อ่านหนังสือ
- ☐ ทำงานอดิเรก
- ☐ ทำอาหาร
- ☐ ทำสวน
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ระดับความคิดเห็น			
+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ

2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์

- ☐ ร้องเพลง / เล่นดนตรี ☐ วาดภาพ ☐ เขียนป๊ิก
☐ ถ่ายภาพ ☐ เต้นรำ ☐ แกะสลัก
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ระดับความคิดเห็น			
+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ

3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่

- ☐ พบปะสังสรรค์ ☐ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า
☐ ชมภาพยนตร์ ☐ ชมคอนเสิร์ต
☐ ทานอาหารนอกบ้าน ☐ ไปเที่ยวต่างจังหวัด
☐ เยี่ยมญาติ / เพื่อน ☐ พักผ่อนนอกสถานที่ (Picnic)
☐ ชมการแข่งขันกีฬา ☐ เล่นกีฬา
☐ เรียนกิจกรรมพิเศษ ☐ ไปห้องสมุด
☐ นั่งสมาธิ ☐ ทำบุญ ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ระดับความคิดเห็น			
+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ

4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ

- ☐ ฟุตบอล
- ☐ บาสเกตบอล
- ☐ นวดแผนโบราณ
- ☐ แบดมินตัน
- ☐ วาโยน้ำ
- ☐ โยคะ (Yoga)
- ☐ โบว์ลิ่ง
- ☐ เทนนิส
- ☐ อบไอน้ำ (Sauna)
- ☐ เทเบิลเทนนิส
- ☐ วอลเลย์บอล
- ☐ นวดน้ำมัน (Spa)
- ☐ กอล์ฟ
- ☐ แอโรบิก (Aerobic)
- ☐ วิ่ง (Jogging)
- ☐ ออกกำลังกาย (Fitness Center)
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ระดับความคิดเห็น			
+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำนวน 15 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเพื่อแสดงระดับความคิด ที่มีทั้งหมด 4 ระดับ ประกอบด้วย ระดับความคิดมากที่สุด มาก น้อย และไม่มีเลย ให้ตรงกับความเป็นจริงของคุณ ในการเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม

ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	ระดับความ คิดเห็น	ระดับความ คิดเห็น	ระดับความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ความสะดวกในการเดินทาง				
2. ความชอบ				
3. ญาติ พี่น้อง และเพื่อน				
4 ค่าใช้จ่าย				
5. วันปกติ				
6.วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ				
7. เวลาในการเข้าร่วม				
8. ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง				
9. สภาพภูมิอากาศ				
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม				
11. ความปลอดภัย				
12. ความพร้อมทางจิตใจ				
13. ความพร้อมทางร่างกาย				

ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม การใช้เวลาวาง	ระดับความ คิดเห็น	ระดับความ คิดเห็น	ระดับความ คิดเห็น	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
14. ราคาอุปกรณ์				
15. การให้บริการ				

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

(.....)

วันที่...../...../.....

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายสรารุช ชัยวิจิต
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 15 เดือนกันยายน พ.ศ. 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2547 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน) พ.ศ. 2550 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท การจัดการมหาบัณฑิต (กจ.ม.) สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(วท.ม.) สาขานันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน)
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผลงานวิชาการ	พ.ศ. 2550 ความสัมพันธ์ของแรงงูใจกับ ประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากร เจนเอเรชั่นวาย (Generation-Y) ในเขต กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม ผู้นำนันทนาการกับการจัดโปรแกรมการใช้ เวลาว่างขององค์กรการใช้เวลาว่างในเขต กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2555 บทความวิชาการ เรื่อง สมรรถนะ นักวิชาชีพนันทนาการ (ผู้นำนันทนาการ)

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

- วิชาการจัดการนันทนาการ
- วิชาการบริหารระบบงานทางนันทนาการ
- วิชากิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพทาง
นันทนาการ
- วิชากิจกรรมนันทนาการและการใช้เวลาว่าง
- วิชาผู้นำนันทนาการ
- วิชาเทควันโด

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ –นามสกุล	นายชัยโรจน์ สายพันธุ์
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 3 สิงหาคม 2501
สถานที่เกิด	จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2521 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี กศ.บ. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา พ.ศ. 2528 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผลงานวิชาการ	- เอกสารประกอบการสอนวิชาแฮนด์บอล - สมรรถภาพทางกายนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ	- วิชาการวัดและประเมินผลทางนันทนาการ - วิชาการบริหารระบบงานทางนันทนาการ - วิชาการจัดการแข่งขันกีฬาและเกม - วิชาผู้นำเกมและกีฬา 1 และ 2 - วิชานันทนาการกับพฤติกรรมมนุษย์ - วิชาการวิจัยทางนันทนาการ